

Hing Ting Lai: Nederlands kampioen tot 12 jaar!

Tal Nieuws 344

23 november 2009

Clubblad van de schaakvereniging Tal/DCG, aangesloten bij de Schaakbond Groot-Amsterdam, met twee teams in de KNSB-competing en drie teams in de SGA-competing. De speelzaal is gevestigd in Speeltuinvereniging 'Mercator', t/o Orteliuskade 90/91, Amsterdam, tel. 020-6128516. Speelavond op maandag. Jeugd van 18.45 tot circa 20.15 uur, senioren vanaf 20.00 uur.

		Telefoon	E-mail
Voorzitter:	Karel Abma	020-6628666	mikralexandros@wxs.nl
Secretaris:	Wim Luberti	020-6822113	w.luberti@hccnet.nl
Penningmeester:	Jeroen Cromsigt	06-51884350	j.cromsigt@chello.nl
Girobetalingen:	Postgiro 4982061 ten name van de Schaakvereniging DCG-PCB te Amsterdam	Contributie:	■ Senioren EUR 97,50 ■ Studenten/65+ EUR 82,50 ■ Dubbelden EUR 50,00 ■ Jeugdleden EUR 50,00
Wedstrijdleiders:			
• Extern	Jeroen Cromsigt	06-51884350	j.cromsigt@chello.nl
• Intern	Tobi Kooiman	020-6102355	tobikooiman@gmail.com
• Jeugd	Rozemarijn Vos	020-6143865	rozemarijn.vos@hotmail.com
Hoofredacteur clubblad:	Dirk Goes Ookmeerweg 207" 1068 AX Amsterdam	06-30085576	yeahright87@hotmail.com
Website	http://www.taldcg.nl		

Inhoudsopgave

2	Van de voorzitter	Karel Abma
3	Succes voor Tal/DCG 1 in SGA Rapid!	Dirk Goes
6	Terugblik op het seizoen 2008/2009	Dirk Goes
7	Externe competitie 2008/2009	Diverse verslaggevers
14	Hans Leeftang voor het eerst bekerwinnaar!	Jeroen Cromsigt
19	Bloedstollende apotheose in strijd om kroongroepitel	Dirk Goes
20	Hing Ting Lai schrijft geschiedenis	Dirk Goes
23	Intomart 2009	René Pijlman
25	Redelijke score Tjark Vos op NK C-junioren	Dirk Goes
26	Nomenclatuur	Dirk Goes
39	Deep Rybka tikt grootmeesters op de vingers	René Pijlman
39	Jos van Walstijn grijpt naast titel in zomercompetitie	Dirk Goes
40	Prettige illusie valt snel in duigen	René Pijlman
44	Schakend de zomer door	Dirk Goes
48	Tobi Kooiman grijpt snelschaaktitel	Dirk Goes
52	EuroChess 2009	Dirk Goes
53	Een dagje Mierlo	Dirk Goes
54	Matig toernooi toch nog enige glorie gegeven	Jeroen Cromsigt
55	Weekendje weg in het hart van Brabant	Jeroen Cromsigt
56	Notulen van de Algemene Ledenvergadering van 14 september 2009	Wim Luberti

Bij de voorpagina:

Tweemaal op rij pontificaal de voorpagina van het Tal Nieuws sieren, het is wellicht wat overdreven, maar de redactie kon (en wilde) er met geen mogelijkheid onderuit want sinds zaterdag 8 augustus hebben we een heuse Nederlands kampioen in ons midden. Op die datum werd Hing Ting Lai in Enschede Open Nederlands Jeugdkampioen in de klasse tot en met 12 jaar. Daar hoort maar één woord bij, met dikke chocoladeletters geschreven: **FANTASTISCH!**

Van de voorzitter

- door Karel Abma -

Bij een heruitzending van Inspector Morse brengen de tonen van Schuberts 'Der Tod und das Mädchen' mij in een weemoedige stemming. De actualiteiten waarover ik u moet berichten zijn eigenlijk dezelfde als die van vorige jaren: huisvestingszaken, voornemens tot samenwerking met andere verenigingen, fusiegeruchten en de vraag wanneer Dirk Goes nu eindelijk eens volwassen wordt (*yeah right ...*, DG). Hij kan toch al heel aardig schaken.

Wat de huisvesting betreft doet nu het gerucht de ronde dat de (deel)gemeente een fantastisch hoge huur gaat vragen aan de speeltuinvereniging. Echter: in het voorjaar deed een heel ander gerucht de ronde, namelijk dat het gebouw verkocht was. Penningmeester Theo is moeilijk bereikbaar.

Op een vier(!)-partijenoverleg in het voorjaar hebben bestuursleden van Het Probleem, De Pion, ES'80 en Tal/DCG de koppen bij elkaar gestoken om de mogelijkheden tot verdere samenwerking te bespreken. Het Probleem is bij ons ingetrokken en schaakt nu op donderdag in De Mercator, ES'80 heeft zijn onderdak in Buurthuis Quellijn verloren en zit nu (ook op donderdag) in Schaakcafé Twee Klaveren en De Pion moet waarschijnlijk met ingang van deze zomer nieuwe huisvesting vinden. Met ES'80 en Het Probleem werd afgesproken deel te nemen aan het door hun te organiseren zomerschaak in Twee Klaveren. De Pion hield vast aan haar eigen zomercompetitie op dinsdag.

En inderdaad: het was allemaal heel gezellig. Met De Pion en Het Probleem werd besloten het experiment van vorig seizoen met de gemengde competities voort te zetten (nu met z'n drieën) en uit te breiden tot het toernooi om de Jan Koenscup. Ten slotte werden afspraken gemaakt met Het Probleem over vergaande samenwerking tussen de jeugdafdelingen. Op dit moment schaken er vijf gemengde jeugdteams onder de naam Mercator.

En, *last but not least*, inmiddels zijn er vier gemengde commissies gevormd die aan de besturen van De Pion en Tal/DCG nog vóór Kerstmis 2009 voorstellen moeten doen over de naam, speellokaal en -avond, competitieformule, financiën en filosofie van onze hopelijk aanstaande gezamenlijke vereniging.

Succes voor Tal/DCG 1 in SGA Rapid!

- door Dirk Goes -

Aan de traditioneel door de SGA georganiseerde rapidkampioenschappen na afloop van de reguliere competitie werd in de periode mei/juni van dit jaar deelgenomen door 44 teams, waarvan vier van Tal/DCG. Van deze vier haalde alleen Tal/DCG 1 de finale, waar het in een zinderend gevecht met naaste concurrent Almere 1 net aan het langste eind wist te trekken. *Yes!*

Dat de finalegroep werd bereikt was overigens een klein wonder, want de eerste voorronde leverde slechts 5 bordpunten op. Caissa 4 werd dan weliswaar met 3-1 dik verslagen, maar de strijd tegen de bloedbroeders van Tal/DCG 2 ging met dezelfde cijfers verloren en ook in de wedstrijd tegen Caissa 3 zaten we met 3-1 aan de verkeerde kant van de score. Gelukkig liep de tweede voorronde als een zonnetje: 3-1 tegen Isolani 1, 3-1 tegen VAS 4 en zelfs 3½-1½ tegen Zukertort 3. Tijdens de derde voorronde ging er weer veel mis. Zowel Raadsheer 1 als Almere 1 toonden zich met 2½-1½ te sterk en er was een uiterste krachtsinspanning nodig om Aalsmeer 1 (met in de gelederen de ons welbekende heren Donkers, Jongkind en Hensbergen) met 2½-1½ te kloppen. De stand na de voorronden laat goed zien hoe *close* het allemaal was.

1.	Almere 1	23 bordpunten
2.	VAS 4	22
3.	Tal/DCG 1	20
4.	Aalsmeer 1	20
5.	Caissa 3	19½
6.	Caissa 4	19½
7.	Zukertort/A 3	18½
8.	Tal/DCG 2	17
9.	Isolani 1	11½
10.	Raadsheer 1	11½

Zuur voor de Caissa-teams, die er zo dichtbij waren, maar wij deden er ons voordeel mee. In de finale was het team van Almere 1 bij de bookmakers zwaar favoriet op grond van de aanwezigheid van zwaargewichten Kabos en Woudsma aan de topborden, maar Tal/DCG 1 kende een vliegende start (4-0 winst op VAS 4!), waar Almere niet verder kwam dan een 2-2 gelijk spel tegen Aalsmeer. In de tweede ronde botste Tal/DCG op grote concurrent Almere. Een uitslag van 2-2 werd geprognosticeerd, en die zou er ook komen: verlies op de hoge borden, winst op de lage. Dezelfde uitslag kon worden genoteerd bij de wedstrijd Aalsmeer-VAS, zodat Tal/DCG de slotronde inging met een voorsprong van twee bordpunten op zowel Almere als Aalsmeer.

Deze slotronde stond werkelijk stijf van de spanning. In de wedstrijd Tal/DCG-Aalsmeer kwam er een tussenstand van 1-1 op het bord met de twee resterende borden niet al te florissant, terwijl tegelijkertijd Almere een 3-0 voorsprong nam op het uitgebluste VAS. Als de 4-0 zou vallen dan zou Almere vrijwel zeker kampioen zijn, en de Tallers slaakten dan ook collectief een zucht van verlichting toen VASser David Kleeman zijn partij tegen Martijn Woudsma *in extremis* wist te winnen. Vrijwel op hetzelfde moment kwam Hans Leeftang met zijn tegenstander remise overeen, zodat het niet al te dramatisch was dat Thomas Kuilman onderuit ging tegen Joran Donkers. Immers, Almere was 'slechts' anderhalf punt ingelopen, en dat betekende dat Tal/DCG in de eindstand een half punt voorsprong overhield op de polderbewoners. Niet veel, maar net voldoende!

De drie overige teams presteerden te wisselvallig om zich met veel succes door de voorronden te slaan. Tal/DCG 2, dat in Piet Kooiman met 4½ uit 6 haar topscorer kende, eindigde met 17 bordpunten op de achtste plaats in een poule van 10. Daar was toch iets meer van verwacht, maar Tal/DCG 3 deed het zeker niet slecht. Van de 12 teams in de tweede klasse hadden zij verreweg de laagste rating, en dan is een zevende plaats, met heldenrollen voor Bert Dreef (5 uit 6) en Tjark Vos (4½ uit 6) een prima prestatie. Tal/DCG 4 streed dapper mee maar kon een roemloze 12^e en laatste plaats in haar poule toch niet ontlopen.

Behalve de teamleden van Tal/DCG 1 had ook onze eigen Yvette Nagel na afloop een feestje te vieren. Met haar team, de altijd melige Schaakgodinnen, behaalde zij goud in de tweede klasse. Yvette droeg kranig 7 uit 12 bij aan de feestvreugde, zeker niet slecht, maar Monique van de Griendt was met een *perfect score* van 9 uit 9 (!) de belangrijkste puntenleverancier.

Externe competitie 2008/2009

Individuele scores

Tal/DCG 1	Score	TPR
W. Helmers	5½ uit 9	2116
J. Lubbers	4½ uit 9	1899
Chr. Vos	4 uit 9	1967
R. Klein	5 uit 8	2116
Y. Nagel	2½ uit 8	1828
H. Leeftang	3½ uit 7	2044
W. Luberti	5½ uit 6	2544
W. Hensbergen	½ uit 4	1611
R. Mekuria	1½ uit 2	2206
R. Pijlman	1½ uit 2	2086
J. Cromsigt	1 uit 2	1860
T. de Zeeuw	½ uit 2	1828
Th. Kuilman	1 uit 1	2126
P. Kooiman	1 uit 1	2140
J. Donkers	½ uit 1	1867
T. Vos	1 uit 1	1953
Totaal	39 uit 72	

Tal/DCG 2	Score	TPR
R. Mekuria	5 uit 7	2249
P. Kooiman	5 uit 7	2018
Th. Kuilman	4 uit 7	1986
T. Kooiman	4 uit 6	2042
Y. Pelter	3½ uit 5	2121
J. Donkers	3 uit 5	1978
V. Jongkind	3 uit 4	1996
W. Hensbergen	3½ uit 4	2222
J. van Kuijk	2 uit 4	1913
J. Kooiker	1 uit 2	1900
T. Vos	1½ uit 2	1903
T. Visser	1 uit 1	2061
R. Pijlman	½ uit 1	1989
J. Cromsigt	0 uit 1	1656
Totaal	37 uit 56	

Tal/DCG 3	Score	TPR
J. Kooiker	4½ uit 7	2029
R. Pijlman	3½ uit 7	1908
J. Cromsigt	3½ uit 7	1827
D. Strub	4 uit 7	1841
J. Loots	4½ uit 7	1822
T. Vos	2½ uit 6	1829
A. Gerritsen	½ uit 6	1384
T. Visser	3 uit 5	1818
J. Loeve	1 uit 2	1734
M. Coolen	1 uit 1	1837
C. Groen	0 uit 1	1564
Totaal	28 uit 56	

Tal/DCG 4	Score	TPR
J. Loeve	2½ uit 6	1722
H. Bruinsma	3 uit 6	1674
C. Groen	4 uit 5	2004
M. Coolen	3 uit 5	1796
H. Balhuizen	1 uit 5	1508
L. Purperhart	4 uit 4	2049
B. Lampe	1½ uit 3	1755
B. Dreef	1½ uit 3	1702
C. Flikweert	1½ uit 3	1632
C. Findhammer	1 uit 1	1910
H. Wijono	½ uit 1	1724
J.P. Streef	½ uit 1	1679
B. van den Berg	1 uit 1	1679
T. Loermans	0 uit 1	1344
H.T. Lai	0 uit 1	1275
T.H. Lai	0 uit 1	1214
Chr. van Bockel	0 uit 1	1585
Totaal	25 uit 48	

Tal/DCG 5	Score	TPR
B. Dreef	5½ uit 7	1844
C. Flikweert	2½ uit 7	1535
Th. Loermans	3 uit 7	1417
H.T. Lai	4½ uit 6	1630
J.P. Streef	3½ uit 6	1680
J. Eisses	3 uit 6	1368
H. Wijono	2 uit 5	1535
B. v.d. Berg	2 uit 5	1441
K. Abma	2½ uit 4	1526
K. van Hattum	0 uit 1	1438
T.H. Lai	0 uit 1	1212
J. Jaarsveld	0 uit 1	1152
Totaal	28½ uit 56	

Scoretabellen

Tal/DCG 1 (KNSB, 3^e klasse E)

	Gesp	Mp	Bp
1. Zukertort/Amstelveen 2	9	14	45½
2. Schaakcombinatie HTV 1	9	12	40
3. Tal/DCG 1	9	12	39
4. Philidor Leiden 1	9	11	38
5. Rijswijk 1	9	9	37
6. Leiderdorp 1	9	9	36
7. HWP/Zaanstad 1	9	7	35½
8. Utrecht 4	9	7	32
9. DD 2	9	6	29
10. LSG 4	9	3	28

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	4	3½	5½	4	5½	5	4½	7½	6
4		5	4	6½	3	4½	3	5½	4½
4½	3		3	4½	3½	4½	5½	5	5½
2½	4	5		5	4½	3	4	6	4
4	1½	3½	3		4½	5½	6½	3½	5
2½	5	4½	3½	3½		2½	4	5	5½
3	3½	3½	5	2½	5½		4	3½	5
3½	5	2½	4	1½	4	4		4½	3
½	2½	3	2	4½	3	4½	3½		5½
2	3½	2½	4	3	2½	3	5	2½	

Tal/DCG 2 (SGA, Promotieklasse)

	Gesp	Mp	Bp
1. Tal/DCG 2	7	12	37
2. Caissa 3	7	10	35½
3. Laurierboom/Gambiet 1	7	10	31
4. Zukertort/Amstelveen 4	7	8	28
5. Oosten-Toren 1	7	6	25½
6. Euwe 3	7	4	24
7. VAS 5	7	4	22½
8. VAS 4	7	2	20½

1	2	3	4	5	6	7	8
	3½	5	6	6½	6½	5	4½
4½		3½	3½	4½	6½	5½	7½
3	4½		4½	2½	5	7	4½
2	4½	3½		6	4½	2	5½
1½	3½	5½	2		3	5	5
1½	1½	3	3½	5		6	3½
3	2½	1	6	3	2		5
3½	½	3½	2½	3	4½	3	

Tal/DCG 3 (SGA, 1^e klasse B)

	Gesp	Mp	Bp
1. Caissa 4	7	10	35
2. Almere 2	7	10	35
3. Tal/DCG 3	7	9	28
4. MSK 1	7	8	30½
5. Grasmatt 1	7	7	27½
6. ES'80 1	7	6	26
7. WSC 1	7	4	22
8. ENPS 2	7	2	20

1	2	3	4	5	6	7	8
	5½	3	5	3½	4½	7	6½
2½		6	3½	5	6	6½	5½
5	2		4½	4½	4	3½	4½
3	4½	3½		3½	4½	4½	7
4½	3	3½	4½		4	4½	3½
3½	2	4	3½	4		4½	4½
1	1½	4½	3½	3½	3½		4½
1½	2½	3½	1	4½	3½	3½	

Tal/DCG 4 (SGA, 2^e klasse A)

	Gesp	Mp	Bp
1. VAS 6	6	10	27½
2. Tal/DCG 4	6	8	25
3. Pegasus/AASTOR 1	6	7	26
4. Euwe 4	6	7	25½
5. Volewijckers 1	6	5	25
6. ODI 1	6	5	23½
7. Laurierboom-Gambiet 2	6	0	15½

1	2	3	4	5	6	7
	4	5½	4½	4½	4	5
4		4	5½	2	5	4½
2½	4		3½	5	5½	5½
3½	2½	4½		4	5	6
3½	6	3	4		2½	6
4	3	2½	3	5½		5½
3	3½	2½	2	2	2½	

Tal/DCG 5 (SGA, 3^e klasse B)

	Gesp	Mp	Bp
1. Amstel 2	7	14	40½
2. Zukertort/A 6	7	12	33
3. Almere 5	7	9	30
4. Volewijckers 2	7	6	30
5. Tal/DCG 5	7	6	28½
6. ENPS 4	7	5	25
7. Probleem 5	7	4	22
8. ES'80 3	7	0	15

1	2	3	4	5	6	7	8
	6½	5½	4½	5	5½	6	7½
1½		6	4½	5	5½	5½	5
2½	2		5	4	6	5½	5
3½	3½	3		5½	5	3	6½
3	3	4	2½		4	6	6
2½	2½	2	3	4		5½	5½
2	2½	2½	5	2	2½		5½
½	3	3	1½	2	2½	2½	

Terugblik op het seizoen 2008/2009

- door Dirk Goes -

Me dunkt dat we rustig kunnen spreken van een prima seizoen 2008/2009. Tal/DCG 2 werd kampioen en de overige teams handhaafden zich moeiteloos, waarbij het derde team zelfs aanzienlijke kampioensansen kreeg (en miste). In totaal werden uit 36 wedstrijden 47 matchpunten en 157½ bordpunten behaald.

Tal/DCG 1 had na 7 van de 9 wedstrijden nog kans op het kampioenschap, was echter afhankelijk van een misstap van koploper Zukertort 2. Die kwam er niet, zodat de winst in de rondes 8 en 9 (respectievelijk 4½-3½ op HWP Zaandam 1 en 5-3 op DD 2) slechts van belang was voor de statistici onder ons. Tal/DCG 1 eindigde uiteindelijk op 12 matchpunten uit 9 wedstrijden, niet slecht. Wim Luberti werd topscorer met een adembenemende 5½ uit 6. Opvallend was verder dat de invallers met 7 uit 10 prima scoorden, een bewijs hoe sterk onze vereniging in de breedte is.

Tal/DCG 2 werd kampioen van de Promotieklasse na een prachtige campagne, waarin het alleen van Caissa 3 verloor. De kampioenswedstrijd tegen VAS 4 werd met 4½-3½ tot een goed einde gebracht, zodat Tal/DCG met ingang van het seizoen 2009/2010 op zaterdag in de KNSB te bewonderen valt, prachtig! Rufael Mekuria en Piet Kooiman waren in dit team met 5 uit 7 het meest succesvol.

Tal/DCG 3 beleefde een klein drama. Met nog twee wedstrijden te gaan en drie matchpunten voor leek er geen vuiltje aan de lucht, maar tegen het laaggeklasseerde WSC 1 ging het vreselijk mis. Zelfs toen had alles nog reg kunnen komen, maar dan moest in de laatste ronde het sterke Almere 2 worden overwonnen, en dat heeft er geen moment ingezet. Uiteindelijk belandde het team met 9 matchpunten op een derde plaats en dat is beslist eervol te noemen, maar toch blijft het knagen Top werd gescoord door Jos Kooiker en Jeroen Loots, beiden 4½ uit 7.

Tal/DCG 4 was al vroeg in het seizoen uitgespeeld. In de slotronde was er nog een kleine kans op het kampioenschap indien naaste concurrent VAS 6 de zenuwen tegen het troosteloos onderaanbungelende Laurierboom/Gambiet 2 niet onder bedwang zou kunnen houden, maar dat zat er niet in: 5-3 voor VAS 6, dat daarmee de champagne kon uitkurken. Tal/DCG 4 fraai tweede op één matchpunt afstand, mede door monsterscores van Luciën Purperhart (4 uit 4, TPR 2034) en Cor Groen (4 uit 5, TPR 2003).

Tal/DCG 5 speelde te wisselvallig om zich met de strijd om de titel te kunnen bemoeien, en degradatiegevaar was nooit reëel dus werd het een beetje vlees-noch-visseizoen. In de laatste wedstrijd, tegen ENPS 4, stond er niets meer op het spel en had iedereen vrede met het 4-4 gelijk spel. Bert Dreef werd topscorer, en niet voor het eerst: ditmaal 5½ uit 7. Hing Ting Lai maakte met 4½ uit 6 een uitstekend debuut in de externe volwassenencompetitie.

Externe competitie 2008/2009

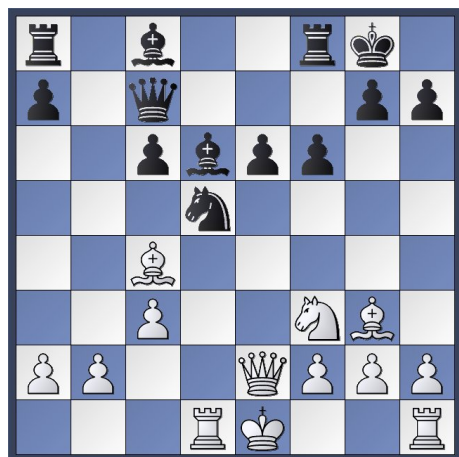
7 februari 2009	Tal/DCG 1	(2052)	– Rijswijk 1	(2054)	4½ - 3½
Uw verslaggever: Jeroen Cromsigt	W. Helmers	(2048)	– A. Cupido	(2102)	½ - ½
	W. Luberti	(2227)	– R. van Helvoort	(2182)	1 - 0
	R. Klein	(2051)	– R. Leezer	(2047)	½ - ½
	H. Leeftang	(2130)	– B. Kommer	(2137)	½ - ½
	Chr. Vos	(1977)	– M. Hoving	(2124)	½ - ½
	Y. Nagel	(1967)	– T. Goudriaan	(1944)	1 - 0
	T. de Zeeuw		– F. Hoynek van Papendrecht	(2021)	½ - ½
	J. Lubbers	(1965)	– M. van Liempt	(1873)	0 - 1

Eerste boekt knappe thuisoverwinning op koploper Rijswijk

Het goede seizoen blijft aanhouden, ook koploper Rijswijk moest eraan geloven. Vorig jaar waren zij ons nog dik de baas, maar nu waren de rollen omgedraaid.

Yvette Nagel won in slechts 19 zetten met wit door een korte combinatie.

☐ **Yvette Nagel** (1967)
☒ **Tonie Goudriaan** (1944)

In bovenstaande stelling volgde 17. e5?; 18. Txd5 Le6; 19. Td1 handdoek. Na 18. cxd5; 19. Lxd5+ en 20. Lxa8 blijft wit ook een stuk voor (1-0).

Twan de Zeeuw speelde zijn afscheidswedstrijd en liet zien dat hij het schaken nog niet is verleerd. In een doorschuifvariant van het Frans met Ph6 kwam hij twee zwakke pionnen voor, maar zijn stukken werkten niet goed samen. Ondanks een uur voorsprong op de klok werd door beiden voor remise gekozen in een stelling met dynamisch evenwicht (1½-1½).

Ron Klein kreeg een Winawer met a4 tegen zich. Hij speelde een ingewikkelde partij, waarbij beide spelers veel tijd verbruikten. Zo had wit bij zet 18 nog maar 12 minuten over tegen 36 minuten voor Ron. In een gelijk-

waardige stelling werd ook hier ver voor de 40e zet tot remise besloten (2-1).

Johan Lubbers speelde met wit de vierpionnenvariant van het Konings-Indisch. Helaas kende zijn jonge tegenstander de stelling beter en werd Johan bruut onder de voet gelopen (2-2). Omdat de partij best aardig was om te zien, wil ik deze de lieve lezer niet onthouden.

☐ **Johan Lubbers** (1965)
☒ **Michael van Liempt** (1873)

1. d4 Pf6; **2.** c4 g6; **3.** Pc3 Lg7; **4.** e4 d6; **5.** f4 o-o; **6.** Pf3 c5; **7.** d5 e6; **8.** Le2 Te8; **9.** o-o exd5; **10.** exd5 Pg4; **11.** Ld3 Pe3; **12.** Lxe3 Txe3; **13.** Dd2 Te8; **14.** f5 Pd7; **15.** fxg6 hxg6; **16.** Pe4 Pe5; **17.** Pxe5 Txe5; **18.** Tae1 Th5; **19.** h3 Ld4+; **20.** Kh2 Dh4; **21.** Pf2 Le5+; **22.** Txe5 Txe5; **23.** g4 De7; **24.** Df4 g5; **25.** Dd2 Ld7; **26.** Ph1 Te3; **27.** Pg3 De5; **28.** Df2 Tf8; **29.** Lc2 b5; **30.** b3 bxc4; **31.** bxc4 f5; **32.** Ld1 f4; **33.** Pe2 La4; **34.** Pgi Lxd1; **35.** Txd1 Tb8; **36.** Td2 Tb1; **37.** Pf3 De4; **38.** Pgi Tee1; **39.** Pf3 Th1+; **40.** Kg2 Tbg1+ **0-1**; Au!

Wim Helmers kreeg een aanval met stukoffer over zich heen maar pareerde deze prima. In tijdnood stond hij zelfs een toren voor tegen drie pionnen, maar hij moest oppassen dat zijn onbeschermd koningsstelling niet omver werd gelopen. Het remiseaanbod nam hij daarom maar aan, een half ei is tenslotte beter dan een lege dop ($2^1/2 - 2^1/2$).

De partij van Wim Luberti was, zoals altijd, interessant. Om met wit in een hekstelling terecht te komen koos hij voor een omgekeerde moderne opening met de zetten g3, Lg2, d3, c3, Le3, Dc1 en h4. Zwart kwam echter beter te staan. Wim offerde daarom met nog 10 minuten op de klok voor 20 zetten een stuk tegen twee pionnen. In wederzijdse tijdnood (3 minuten voor 13 zetten) en in spannende stelling toonde Wim zich de handigste. Vliegenvlug kwamen de combi's uit de mouw en nadat de kruiddampen waren opgetrokken stond Wim gewonnen en kon zwart opgeven. Fenomenaal! (3½-2½).

Hans Leeftang speelde de opening passief met wit en kreeg diens gevolg een aanval tegen zich. Wij weten echter dat Hans dan op zijn sterkst is, en dat bleek ook nu weer. De zware stukken werden snel afgeruild en het eindspel vakkundig gekeept, zodat Hans dit seizoen nog steeds ongeslagen is (4-3).

Chris Vos speelde een Scandinaviër en won snel een kwaliteit tegen een pion. Die kwal gaf hij later vrijwillig terug om een winstpoging te doen, die ondanks veel persen uitmondde in een remise (4½-3½).

28 maart 2009	Tal/DCG 1	(2047)	– Leiderdorp 1	(1965)	3½ - 4½
Uw verslaggever: Jeroen Cromsigt	W. Luberti	(2227)	– A. van Splunter	(2108)	1 - 0
	H. Leeftang	(2130)	– N. van Splunter	(2014)	0 - 1
	W. Helmers	(2048)	– L. Hortensius	(1978)	1 - 0
	R. Klein	(2051)	– L. van Rijn	(1950)	½ - ½
	Y. Nagel	(1967)	– O. Verbaken	(1985)	0 - 1
	W. Hensbergen	(2009)	– M. Roozendaal	(1975)	0 - 1
	J. Lubbers	(1965)	– F. van Bokhorst	(1747)	½ - ½
	Chr. Vos	(1977)	– E. de Rouwe		½ - ½

Wisselvallig eerste verliest thuis tegen Leiderdorp

Vooraf koesterde kapitein Johan nog volop hoop op een kampioenschap, maar al snel zou de harde realiteit ons wakker schudden uit de droom. Tegen dit jonge team hadden we wel degelijk kansen, maar uiteindelijk trokken we aan het kortste eind met een 3½-4½ nederlaag.

Binnen een uur en 12 zetten had Yvette Nagel reeds verloren na het pakken van een vergiftigde pion die meteen een stuk kostte (0-1). Binnen twee uur en 12 zetten had Chris Vos met wit een vurig gewenste (plus)remise te pakken in een Konings-Indiër met c5 in plaats van e5 van zwart (½-1½). Binnen drie uur en 20 zetten liep Hans Leeftang tegen een zeldzame en kansloze nederlaag aan met de witte stukken. Zijn koningsstelling werd geheel overrompeld door de zwarte stukken en het was helaas meteen einde verhaal (½-2½).

Ron Klein speelde oerdegelijk middels een opstelling met d4, g3, Lg2, e4, Pe2 en o-o. Na zet 9 hadden beide spelers al bijna een uur nagedacht! Ron kreeg daarna een half uur tijdsvoorsprong en ik verwachtte al een leuk tijdnoodspektakel. Plots was daar een remisevoorstel van zwart dat Ron wegens positionele zwaktes in de eigen stelling verkoos te accepteren (1-3).

Wim Helmers kreeg een Siciliaanse aanval tegen zich, die hij prima pareerde. In de counteraanval pakte hij knap het volle punt tegen jeugdtalent Lisa Hortensius (2-3).

Wim Luberti onderstreepte zijn goede vorm door toe te slaan in de Gurgenidze en daarmee met 3 uit 3 topscorer te blijven in deze KNSB-poule. Voorwaar een grootmeesterlijke prestatie met een TPR van boven de 2500!

☐ **Arien van Splunter** (2108)
☒ **Wim Luberti** (2227)

1. e4 g6; 2. d4 c6; 3. Pc3 Lg7; 4. Le3 d5; 5. e5 h5; 6. Ld3 Ph6; 7. Pge2 Pf5; 8. Dd2 Pa6; 9. Lxa6 bxa6; 10. Pa4 Tb8; 11. b3 o-o; 12. Lf4 Ph4; 13. Tg1 Lh3; 14. Kf1 Pf3; 15. Dd3 Pxd1; 16. Kxd1 Lf5; 17. Dxa6 e6; 18. Tc1 Dc7; 19. Pg3 Tb5; 20. Ld2 Tfb8; 21. Pxf5 gxf5; 22. c4 dxc4; 23. Txc4 Tc8; 24. Pc5 Lf8; 25. Da3 Dd8; 26. Dc1 Lxc5; 27. dxc5 Dd5; 28. Dc3 Td8; 29. Dg3+ Kf8; 30. Lh6+ Ke8; 31. Dg8+ Kd7; 32. Dxf7+ Kc8; 33. h3 Dxe5; 34. Lf4 De1+; 35. Kh2 Tb7; 36. Dxd5 Dxf2; 37. Dh6 De2

Wit heeft zwart goed bijgehouden na het kwaliteitsverlies, maar vlak voor de tijdcontrole verbreekt hij alsnog het stellingsevenwicht ten nadele van hemzelf.

38. Le3?! Te7!

Een Lubertiaanse val!

39. Lg5 Tg8; 40. Td4?

Versnelt het einde.

40. De5+; 41. Kh1 Dxd4; 42. Lxe7 Da1+; 43. Kh2 De5+; 44. Kg1 De1+; 45. Kh2 Dg3+; 46. Kh1 Dxd2 mat; 0-1.

Johan Lubbers stond met zwart een uur voor in tijd in een klassieke Siciliaanse Draak, maar mocht in het eindspel blij zijn met een remiseaanbod (3½-3½).

Bij deze spannende stand mocht Willem Hensbergen de eindstand gaan bepalen. Na een Slavische afruilvariant

in de opening met wit stond hij prima, maar in het middenspel vervluchtte het voordeel allengs. In het late middenspel ging een pion verloren, die hem en het team uiteindelijk helaas in het eindspel de das omdeed (3½-4½).

18 april 2009	HWP Zaanstad 1	(2001)	– Tal/DCG 1	(2039)	3½ - 4½
Uw verslaggever: Dirk Goes	Chr. de Saegher	(2139)	– W. Helmers	(2048)	0 - 1
	J. Roebbers	(2179)	– Chr. Vos	(1977)	½ - ½
	Chr. Molenaar	(2033)	– R. Klein	(2051)	½ - ½
	J. Brink	(1971)	– H. Leeftang	(2130)	½ - ½
	P. van Haastert	(1992)	– R. Mekuria	(2164)	0 - 1
	T. van Blokland	(1971)	– Y. Nagel	(1967)	½ - ½
	J. Rot	(1882)	– J. Lubbers	(1965)	½ - ½
	J. de Berg	(1839)	– W. Hensbergen	(2009)	1 - 0

Vlaggenschip stoomt door

Voorlaatste wedstrijd van het seizoen. Voor ons stond er niet veel op het spel maar tegenstander Het Witte Paard had de matchpunten hard nodig om het degradatiespook op afstand te houden.

Zo'n anderhalf uur na aanvang van de wedstrijd kwam ik binnengewandeld, net op tijd om Willem Hensbergen te zien opgeven. In de analyse bleek er sprake van een typische Hensbergen-partij: goed uit de opening komen, sterke aanval opzetten, ergens een tussenzetje missen en met een onverdiende nul naar huis. Tragisch! Wim Helmers zette de zaken recht door, een beetje tot zijn eigen verrassing, de sterke De Saegher te kloppen en ineens zag de nabije toekomst er rooskleurig uit want de toestand aan de overige borden leek een grote overwinning te beloven. Dat kwam er niet van omdat Chris Vos en Johan Lubbers geen kans zagen hun fraaie stellingen in winst om te zetten en met plusremises genoeg moesten nemen. Rufael Mekuria, gouden invaller voor Wim Luberti, bracht uiteindelijk dan toch de beslissing door tegen etenstijd een eindspel van T+T+vrijpion tegen een dame te verzilveren.

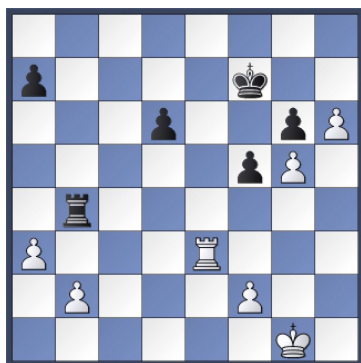
9 mei 2009	Tal/DCG 1	(1989)	– DD 2	(1973)	5 - 3
Uw verslaggever: Jeroen Cromsigt	Chr. Vos	(1977)	– R. de Waard	(1991)	½ - ½
	W. Helmers	(2048)	– W. Vink	(1969)	1 - 0
	R. Klein	(2051)	– J. Kort	(2073)	½ - ½
	H. Leeftang	(2130)	– J.W. Koelmans	(1991)	½ - ½
	J. Lubbers	(1965)	– A. Munninghoff	(1995)	1 - 0
	Y. Nagel	(1967)	– P. Smeele	(2007)	0 - 1
	W. Hensbergen	(2009)	– O. Rost van Tonningen	(2002)	½ - ½
	T. Vos	(1762)	– V. Oudewaal	(1758)	1 - 0

Eerste wint ook laatste wedstrijd

In de laatste wedstrijd van het seizoen stond er niets meer op het spel, zodat er vrijuit kon worden gespeeld. Onze tegenstander moest winnen om zich te handhaven, van hun kant konden wij dus wel vuurwerk verwachten dacht ik.

Tjark Vos bleek qua resultaat een gelijkwaardig invaller van de afwezige Wim Luberti te zijn: Tjark won namelijk als eerste met een aardige slotcombinatie:

□	Tiark Vos	(1762)
■	Vincent Oudewaal	(1758)

Zwart trapte in de val met 33. Txb2 en moest na 34. Te8! tot zijn schrik constateren dat hij de h-pion niet meer kon tegenhouden (1-0).

Als tweede was Johan Lubbers klaar, ook hij won. Als een mes ging hij door de boter met zwart in een Pge2 Konings-Indiër:

□	Alexander Munninghoff	(1995)
■	Johan Lubbers	(1965)

1. c4 Pf6; 2. g3 g6; 3. Lg2 Lg7; 4. Pc3 o-o; 5. e4 d6; 6. Pge2 e5; 7. o-o c6; 8. d3 Ph5; 9. h3 f5; 10. exf5 gxf5; 11. Kh2 Pa6; 12. Pg1 De8; 13. Pf3 Pc7; 14. Ph4 Kh8; 15. Pxf5?

Dit pakt verkeerd uit voor wit, aangezien hij hiermee zijn beschutte koningsstelling vrijwillig verzwakt.

15. Lxf5; 16. g4 Lg6; 17. gxf5 Lxf5; 18. De1 Pe6; 19. Pe4 Td8; 20. Pg3 Lg6; 21. Le4 Pd4; 22. Dd1 Lxe4; 23. Pxe4 d5; 24. cxd5 cxd5; 25. Pg3 Pf3+

Materieel staat het gelijk, maar zwart kan al zijn stukken bij de koningsaanval halen terwijl de witte stukken ongecoördineerd en onontwikkeld blijven.

26. Kg2 h5; 27. h4 Pxf4+; 28. Kh3 Pf3; 29. Th1 Kg8; 30. Kg2 h4; 31. Pe2 Td6; 32. Pf4 Pd4; 33. Ph5 Tg6+; 34. Kf1 Df7; 35. Le3 Pf5; 36. Lc5 b6

Een kleine combinatie als toetje om het helemaal af te maken.

37. Lxf8 Pe3+; 38. Ke2 Pxd1; 0-1.

Wit zag dit keer af van het uiten van enkele hartversterkende schimpscheuten.

Willem Hensbergen kreeg met zwart een degelijke London-opstelling (d4, Pf3, Lf4, e3, h3, Le2, o-o, c4) tegen zich. Hij kwam iets minder te staan maar had dynamisch tegenspel, hetgeen voldoende was voor remise (2½-1½).

Yvette leed helaas de enige nederlaag. In een Caro-Kann ruilvariant met Ld3 blunderde zij in tijdnood en moeilijke stelling (2½-1½).

Chris Vos speelde op bord 1. Dit seizoen sleept hij de remisetrofee in de wacht, want het was alweer zijn achtste opeenvolgende remise. Dit keer eens niet na 15 zetten en een uur spelen! In een Scandinaviër stond hij iets minder, maar de tijdnood van de tegenstander zorgde reeds voor de tijdscontrole voor een gelijk spel (3-2).

Hans Leeftang speelde een Najdorf met wit. Geen groot combinatiespel, maar wel een positionele drukpartij, zoals Hans wel vaker doet. In een eindspel met toren en paard tegen toren en loper met pionnen op beide flanken stond zwart iets beter. De zwartspeler bood echter zo waar remise aan, en dat terwijl DD een punt achter stond en moest winnen. Het halfje werd in dank aanvaard (3½-2½).

Wim Helmers was ook goed in vorm en drukte met wit in het Slavisch zijn tegenstander langzaam strategisch weg. Eerst kreeg hij het loperpaar tegen het paardenpaar, daarna forceerde hij een dubbelpion bij de tegenstander en kwam over de open c-lijn met zijn toren binnenvallen. Op de notoire 41e zet blunderde zwart een stuk weg en was het meteen ook de overwinning voor het team (4½-2½).

Ron Klein kwam met zwart ongemakkelijk uit de Hollandse opening met zetjes als a5 en Ta7. Hij toonde zijn klasse en kwam in het middenspel beter te staan, won een pion, maar met een toren plus loper en 5 pionnen tegen toren plus ongelijke loper en 4 pionnen op dezelfde flank was de remise onvermijdelijk, zodat zij al vlak na de eerste tijdcontrole naar de bar konden (5-3).

Wim Luberti werd zonder te spelen topscorer met 5½ uit 6 en een grootmeesterlijke TPR van 2544. Het team eindigde op een verdienstelijke derde plaats.

20 april 2009	VAS 4	(1819)	– Tal/DCG 2	(1957)	3½ - 4½
Uw verslaggever: Dirk Goes	T. Mol	(2088)	– R. Mekuria	(2164)	0 - 1
	J. Jung	(1836)	– T. Kooiman	(1902)	½ - ½
	P. de Casparis	(1549)	– P. Kooiman	(1940)	0 - 1
	B. Romijn	(1809)	– Th. Kuilman	(1967)	½ - ½
	H. Westerman	(1848)	– J. Croomsigt	(1850)	1 - 0
	R. van Dongen	(1823)	– J. van Kuijk	(1930)	½ - ½
	B. Deuss	(1829)	– W. Hensbergen	(2009)	0 - 1
	T.L. Kwee	(1770)	– V. Jongkind	(1893)	1 - 0

Het is volbracht!!!!

Maandag 20 april, avond van de waarheid. Ziehier de stand aan kop van de Promotieklasse voorafgaand aan deze beladen wedstrijd:

1. Tal/DCG 2	6	10	32½
2. Caissa 3	6	10	32
3. Laurierboom Gambiet 1	6	8	26½

Overige teams kansloos voor de titel. Het zal duidelijk zijn dat de kampioensaspiraties van Laurierboom/ Gambiet voornamelijk uit papier bestonden. Zelf moesten ze met 8-0 van Caissa 3 winnen, en dan maar hopen dat wij niet verder zouden komen dan anderhalf bordpunt. Een onwaarschijnlijk scenario natuurlijk waar ze zelf allerminst in zullen hebben geloofd, maar Caissa 3 was wel degelijk een grote concurrent vermits slechts een schamel half bordpuntje hen scheidde van de door ons bezette eerste plaats. Dat zou nog weleens razend spannend kunnen worden!

Het trof dan ook bijzonder dat Tal/DCG in de laatste ronde een op papier vederlicht programma kreeg af te werken. Uit tegen het zo goed als gedegradeerde VAS 4, dat moest toch te doen zijn. Caissa daarentegen had het met een thuiswedstrijd tegen Laurierboom/Gambiet 1 aanzienlijk lastiger. Omdat deze wedstrijd (uitslag 4½-3½ voor de kroegbewoners) een paar dagen eerder op de agenda stond, wisten de mannen van Tal/DCG 2 bij aanvang van hun wedstrijd precies waar ze aan toe waren: zelfs een kleine 4½-3½ nederlaag was genoeg voor het kampioenschap.

Diegenen die het duel met VAS 4 met vertrouwen tegemoet zagen, en dat waren er nogal wat, kregen binnen het uur een fikse domper te slikken. De laatste keer dat ik een stuk heb geofferd zal zo'n jaar of 20 geleden zijn, maar voor houwdegen Jeroen Croomsigt is het *business as usual*. Hij verwisselde echter de zetvolgorde, raakte niet één maar twee stukken achter en dat was teveel van het slechte. Rest van de avond tandenknarsen en stoom afblazen (1-0).

De overige stellingen boden ook al niet veel reden tot dolle vreugde. Rufael Mekuria was aan het kopbord in zwaar weer terechtgekomen en Thomas Kuilman was zowat de enige die vond dat het wel meeviel met zijn stelling. Van de andere borden viel nog niet veel te zeggen, al moest gezegd dat Piet Kooiman met de van hem bekende chirurgische precisie een klein maar fijn plusje zat uit te bouwen dat uiteindelijk na nog hardnekkig tegengestribbel een fraaie gelijkmaker opleverde (1-1).

Enkele remises brachten de titel binnen handbereik. Rond half elf staakte Tobi Kooiman zijn pogingen om door het betonschaak van ex-Taller Jaap Jung heen te breken (1½-1½) en niet veel later was bij Jeroen van Kuijk de muziek uit de stelling (2-2).

Goed nieuws inmiddels van bord 1, waar Rufael had geprofiteerd van wat minder nauwkeurige zetten van zijn tegenstander. Soepeltjes de aanval overgenomen en keurig afgemaakt, fantastisch! Leuk en leerzaam om na te spelen:

□	Rufael Mekuria	(2164)
■	Ton Mol	(2088)

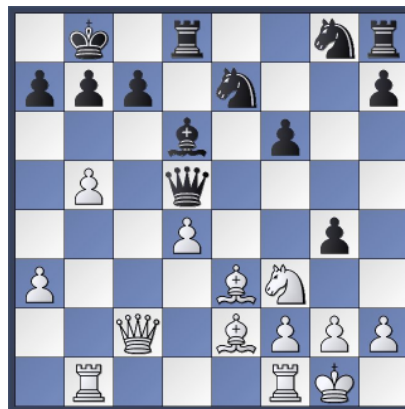
Commentaar van Rufael

1. d4 d5; 2. c4 Lf5

Wat nu?

3. cxd5 Lxb1; 4. Txb1 Dxd5; 5. a3 Pc6; 6. Pf3 O-O-O; 7. e3 e5; 8. Le2 exd4; 9. exd4 Kb8; 10. O-O f6; 11. Le3 g5; 12. b4 Ld6; 13. Dc2 g4 14. b5 Pce7

14. Dh5; 15. h3 gxh3; 16. Pe5. Deze variant bedenken koste me wel wat tijd.

15. Pe5

Nu dreigt de dame te worden ingesloten (15. fxe5; 16. Lc4), de sterke d6-loper gaat van het bord af.

15. Lxe5; 16. dxe5 Dxe5; 17. Da4 b6; 18. Lxg4 Pd5; 19. Lf3 Pge7; 20. Tfe1 Dd6; 21. Tbd1 f5

Een fout in reeds moeilijke stelling.

22. Lg5 Dc5; 23. Da6 The8; 24. h3 Td7; 25. Lxe7 Texe7; 26. Txe7 Dxe7; 27. Lxd5 1-0.

27. Txd5 Txd5; 28. Lxd5 Qe1+; 29. Kh2 Qe5+ zou slechts tot remise hebben geleid!

Stand daarmee 3-2 voor ons, met nog drie partijen te gaan. Wie van de drie zou gaan zorgen voor dat ene verlossende halfje dat ons nog scheidde van eeuwige roem en glorie? Het was uiteindelijk, *of all people*, Willem

Hensbergen, nota bene degene die vantevoren het hardst had gewaarschuwd voor een ondoordacht kampioenschap, die zijn partij won en daarmee de titel voor Tal/DCG 2 zeker stelde. YES!

Bij Thomas Kuilman was er inmiddels een potremise dame-eindspel op het bord verschenen (4½-2½) en als laatste moest Vincent (is er een dokter in de zaal?) Jongkind zich gewonnen geven. Jammer natuurlijk, maar een paar minuten later zong hij vrolijk mee toen het *'We are the champions'* werd ingezet. Het idee van een groepsfoto voor het nageslacht ging uiteindelijk niet door omdat Willem Hensbergen ineens nergens meer te vinden was

31 maart 2009	WSC 1	(1788)	– Tal/DCG 3	(1833)	4½ - 3½
Uw verslaggever: Dirk Goes	H. Wijnand	(1932)	– A. Gerritsen	(1824)	1 - 0
	P. Wijnand	(1930)	– J. Kooiker	(1901)	½ - ½
	H. Zoubaa		– T. Vos	(1762)	0 - 1
	D. Spel	(1798)	– J. Cromsigt	(1850)	1 - 0
	D. van der Kist	(1780)	– R. Pijlman	(1863)	½ - ½
	W. van Spengen		– J. Loots	(1775)	1 - 0
	M. Weenink	(1663)	– T. Visser	(1844)	½ - ½
	T. van Tubergen	(1628)	– D. Strub	(1842)	0 - 1

Derde faalt in de afwerking

Op 31 maart 2009 zou het gaan gebeuren: degradatiekandidaat WSC 1 tegen kampioenskandidaat Tal/DCG, David tegen Goliath, komt dat zien! Het mócht niet meer fout gaan, het kón niet meer fout gaan, en toch was dat precies wat er uiteindelijk wel degelijk gebeurde. Exit Tal/DCG 3, met de staart tussen de benen, en als je goed keek viel er ook nog wel een stukje schaamrood te ontdekken

En het begon allemaal zo mooi. Tjark Vos gaf zijn tegenstander een spoedcursus Caro-Kann, incasseerde na 1. e4 c6; 2. d4 d5; 3. e5 Lf5; 4. h4 (*dreiging 1 ply diep*) e6 (*niet gezien*); 5. g4 en nog wat spartelzetten minzaam het punt en kon zich al vroeg in de avond aan de frisdrank gaan bezatten (0-1). Daar mochten de overige borden een voorbeeld aan nemen, maar dat viel nogal tegen. De 1-0 voorsprong stond koud op het bord of er kwamen allerlei onheilspellende berichten binnen van de andere borden, waarbij het bijzonder beroerd uitkwam dat Jeroen Loots juist deze avond had uitgekozen om zijn slechtste partij van de laatste 30 jaar te spelen. Met de Aljechin is op zich niks mis, integendeel, maar met sommige van haar varianten wel! Tegen de adviezen van zijn coach in uit puberale dwarsheid toch gespeeld, en de gevolgen waren desastreus. In *no time* stond Jeroen wel zo vreselijk aangedweild dat het gewoon pijn aan de ogen deed en ik bijna blij voor hem was dat hij na de onvermijdelijke opgave eindelijk uit zijn lijden was verlost. Eigenlijk was het een wonder dat hij het nog tot de 26e zet had weten te rekken (1-1).

Vervolgens stroomden er wat halfjes binnen. Die van Jos Kooiker was wat benauwd, Tom Visser daarentegen had lange tijd uitzicht op meer en bij René Pijlman zat er domweg niks meer in (2½-2½). Don Strub bracht de feesthaven in zicht (waar de fanfare al klaar stond) door een vol punt bij te dragen dat er al lange tijd zat aan te komen. Na winst van twee pionnen bemoeilijkte kwaliteitsverlies de winstvoering, maar Don liet zich het punt niet meer ontgaan.

Stand daarmee 3½-2½ voor Goliath, maar er was een wonder nodig om de wedstrijd ook echt te winnen want de resterende borden beloofden niet veel goeds. Andy Gerritsen sneuvelde als eerste, waarna Jeroen Cromsigt het de oude Spel nog lastig maakte maar ook niet meer dan dat. Einduitslag daarmee 4½-3½ voor WSC en een kampioenschap ineens ver weg. Overigens kwam Goliath er in het bijbelverhaal (2 Samuel 21 gedeeld door 19 e.v.) ook al niet aan te pas

27 april 2009	Tal/DCG 3	(1833)	–	Almere 2	(1882)	2	-	6
Uw verslaggever: Dirk Goes	J. Kooiker	(1901)	–	M. Heijlman	(1953)	1/2	-	1/2
	R. Pijlman	(1863)	–	P. Groot	(1884)	0	-	1
	J. Croomsigt	(1850)	–	M. van Niel	(1906)	0	-	1
	T. Vos	(1762)	–	R. van de Kamp	(1864)	0	-	1
	A. Gerritsen	(1824)	–	I. Johnson	(1852)	0	-	1
	T. Visser	(1844)	–	D. Overweg	(1897)	1/2	-	1/2
	J. Loots	(1775)	–	B. Kampen	(1762)	1	-	0
	D. Strub	(1842)	–	P. Nobel	(1935)	0	-	1

Derde loopt kampioenschap mis

Laatste wedstrijd van het seizoen. Na het échec tegen WSC 1 lag de weg naar de Promotieklasse nog steeds wagenwijd open, maar dan moest er wel van het sterke Almere 2 worden gewonnen en dat heeft er geen moment ingezeten. Tjark Vos was in een vooruitgespeelde partij al onderuit gegaan en op de wedstrijddag zelf liepen ook zijn teamgenoten opzichtig achter de feiten aan. Vooruit, Jos Kooiker en Tom Visser onttrokken zich enigszins aan de malaise door nuttige halfjes bij te dragen en Jeroen Loots smaakte zelfs het zoet der overwinning na het etaleren van zijn specialiteit, het taai verdedigen van een slechte stelling. De tegenstander werd horendol van de vele mogelijkheden, koos het verkeerde plan en Jeroen kon met een *smile* van oor tot oor en een vol punt naar huis. Daarmee maakte hij zijn zeperd uit de vorige wedstrijd een beetje goed, maar het was *too little too late* om het team te redden. Jammer, we waren er dichtbij!

15 mei 2009	ENPS 4	(1463)	–	Tal/DCG 5	(1509)	4	-	4
Uw verslaggever: Karel Abma	A. van Rijn	(1633)	–	B. Dreef	(1703)	1/2	-	1/2
	Th. Hendriks	(1593)	–	J.P. Streef	(1676)	1/2	-	1/2
	M. Fijnheer	(1433)	–	B. van den Berg	(1640)	1	-	0
	A. de Roo	(1515)	–	C. Flikweert	(1537)	1	-	0
	G. Williams	(1261)	–	H.T. Lai	(1240)	0	-	1
	L. van Benten	(1316)	–	J. Jaarsveld	(1374)	1	-	0
	J. Hecker		–	Th. Loermans	(1535)	0	-	1
	I. Nicolai	(1489)	–	J. Eisses	(1364)	0	-	1

Vrolijke thriller aan de Albert Cuyp

Op vrijdag 15 mei speelde Tal/DCG 5 zijn laatste wedstrijd van het seizoen tegen ENPS 4. Er stond weinig meer op het spel, dus kon ieder naar eigen inzicht voor zijn kansen spelen. Dat leverde nogal wat bizarre wendingen op.

Job Eisses meende al snel dat hij erg slecht stond, dus bouwde hij een valletje in waar zijn tegenstandster met open ogen intrapte. Toen stond Job plotseling een dame vóór (1-0).

Thijs Loermans had een stelling waarin alles mogelijk was. Waar ik echter geen rekening mee had gehouden was dat hij plotseling verdwenen zou zijn. Gelukkig was hij nog wel zo attent geweest om de 2-0 te laten aantekenen.

De andere partijen vertoonden heftige strijd en soms een grillig verloop.

Jan Pieter Streef liet zich opscheppen met een witte pion op f6; hij verdedigde zich echter rustig en bekwaam en bereikte ten slotte remise: 2½-½.

Hing Ting Lai stond gelijk in een eindspel met 7 pionnen en een paard, maar was (het is al eens eerder signaleerd) een stuk handiger dan zijn tegenstander: 3½-½.

Job Eisses: even een valletje inbouwen

Dat zag er goed uit voor het team. Bert Dreef stond weliswaar verloren (hij gaf een stuk weg, won het vervolgens weer terug maar moest een eindspel in met twee pionnen achter) en Jos Jaarsveld (voor het eerst sinds lange tijd weer van de partij) stond erg gedrongen (hoe zijn lopers op b7 en a7 terecht kwamen moet hij mij beslist een keer uitleggen) maar erg veel was er niet aan de hand. En Cees Flikweert en Bas van de Berg stonden op winst. De overwinning kon ons niet meer ontgaan.

De tegenstander kon echter hoop putten toen Jos op onnavolgbare wijze een hoop materiaal verloor: 3¹/₂-1¹/₂.

Cees, die een Franse partij tot winnend voordeel had omgebogen (twee vrijpionnen tegen de kwaliteit) verzuimde de witte koning voldoende te blokkeren en liet deze oprukken tot bij zijn loper/vrijpion. Daarna kon de vijandelijke toren zijn verwoestende werk elders doen: 3¹/₂-2¹/₂.

Bas van den Berg kreeg (na lang zwoegen om zijn blokje aanvalsstukken in het centrum voor afruil te behoeden, waarbij hij om het heilig vuur brandend te houden een kwaliteit investeerde) eindelijk een winnende koningsaanval. Hij kon op drie verschillende manieren winnen, dat zag ik zelfs. In de samenscholing die om zijn bord was ontstaan meldde Bert Dreef zich opgewekt met het bericht dat hij remise was overeengekomen met zijn tegenstander, die in flinke tijdnood verkeerde: 4-3.

Nu was het tijd voor Bas om zijn tegenstander definitief te kraken. Hij plaatste zijn dame op e6 om de volgende zet mat te geven. Helaas, in tegenstelling tot alle andere aanwezigen had hij een aftrekschaakje over het hoofd gezien. Sommige toeschouwers zagen ook dat hij dat schaak met een paard kon opheffen, waarna opnieuw mat dreigde, nu met de toren. Zo zou hij zijn dame redden en de partij. Alleen: Bas zag het niet, en gaf teleurgesteld op: 4-4.

Hans Leeftang voor het eerst bekerwinnaar!

- door Jeroen Croomsigt -

Na vele jaren van deelname en dicht bij de cup komen, is het Hans Leeftang eindelijk gelukt de Jan Koens Cup te overnemen. In de finale werd het een tijdnoodduel waar Hans aartsrivaal Wim Luberti eindelijk weer eens wist te verslaan. Hulde! Wim had eerder de Kooimannen verslagen en Hans wist 'oudere jongeren' Croomsigt en Kuilman te bedwingen. Uit eerbetoon een partij van de beste verdediger van de club tegen een kwalitatief mindere aanvallende.

☐ Jeroen Croomsigt
☒ Hans Leeftang

1. e4 e6; 2. Pf3 d5; 3. Pc3 dxe4; 4. Pxe4 Ld7; 5. d4 Lc6; 6. Ld3 Pd7; 7. o-o Pgf6; 8. Peg5 Ld6; 9. Te1 h6

Dit heet de Fort Knox-variant van het Frans. Ik weet nu waarom, er is geen doorkomen aan! Ik keek een half uur naar offers als Txe6, Pxe6 en Pxf7. In de partij zag ik ook niet echt een goede voortzetting, maar als je een keer de kans krijgt om tegen een sterke speler te offeren moet je dat niet nalaten. Een leuke partij is belangrijker dan het resultaat (sprak de amateur)!

10. Pxf7? Kxf7; 11. Pe5+ Lxe5; 12. dxe5 Pd5; 13. Dh5+ Kg8

Die had ik gemist voorafgaand aan het offer, zwart komt nu langzaam maar zeker los.

14. Lg6 De7; 15. c4 P5b6; 16. b3 Pf8; 17. Lc2 Df7; 18. Dg4 Pc8!

Het paard staat verkeerd en gaat op weg naar het goede veld f5.

19. Te3 Pe7; 20. Th3 Pf5; 21. Th5 Dg6; 22. Dxe6 Pxe6; 23. Lxf5 exf5; 24. Txf5 Te8; 25. Lb2 Lxe2!

Gemist, maar ik was zoals altijd hier al in zware tijdnood.

26. e6

Kansloze desperado.

26. Txe6; 27. Ta5 Lc6; 28. Txa7 Kf7; 29. b4 The8; 30. h3 Ph4; 31. b5 Lf3; 32. Kh2 Tg6; 33. Tg1 Txe1; 34. Kxg1 Te1+; 35. Kh2 Pf5; 0-1.

Fraai gekeept en de aanval netjes overgenomen en afgemaakt!

Jan Koens Cup 2008/2009

* = door naar volgende ronde.

Eerste ronde

J. van Walstijn	–	T. Visser*	0 - 1
H. Wijono	–	Th. Loermans*	0 - 1 (r)
J. Jaarsveld	–	B. van den Berg*	0 - 1 (r)
M. Albers Spierings	–	H. Bruinsma*	0 - 1
C. Flikweert*	–	K. Abma	1 - 0
J.P. Streef	–	M. Coolen*	0 - 1
T.H. Lai	–	B. Dreef*	0 - 1
K. van Hattum	–	B. Lampe*	0 - 1
C. Groen	–	H.T. Lai*	0 - 1
H. Balhuizen*	–	H. Sorgdrager	1 - 0
J. Eisses*	–	A. Vorenhout	1 - 0 (r)

Tweede ronde

Th. Loermans	–	Th. Kuilman*	0 - 1
Y. Nagel	–	J. Kooiker*	0 - 1
J. van Kuijk	–	J. Eisses*	0 - 1 (r)
H.T. Lai	–	T. Vos*	0 - 1
J. Croomsigt*	–	B. van den Berg	1 - 0
H. Balhuizen	–	D. Goes*	0 - 1
B. Dreef*	–	L. Purperhart	1 - 0
B. Lampe	–	W. Hensbergen*	0 - 1
R. Mekuria	–	T. Visser*	0 - 1 (r)
M. Coolen*	–	J. van den Berg	1 - 0 (r)
A. Gerritsen	–	H. Leeftang*	1/2- 1/2 ¹
Chr. Vos	–	J. Loeve*	0 - 1 (r)
T. Kooiman*	–	C. Flikweert	1 - 0
R. Pijlman	–	W. Luberti*	0 - 1
H. Bruinsma	–	C. Findhammer*	0 - 1
Chr. van Bockel	–	P. Kooiman*	0 - 1

Derde ronde

T. Visser	–	P. Kooiman*	0 - 1
J. Eisses	–	T. Kooiman*	0 - 1
C. Findhammer	–	J. Croomsigt*	0 - 1
W. Hensbergen	–	Th. Kuilman*	0 - 1 (r)
W. Luberti*	–	M. Coolen	1 - 0
B. Dreef	–	T. Vos*	0 - 1
J. Kooiker*	–	J. Loeve	1 - 0
H. Leeftang*	–	D. Goes	1 - 0

Kwartfinale

W. Luberti*	P. Kooiman	1 - 0
J. Croomsigt*	J. Kooiker	1 - 0 (r)
T. Vos	T. Kooiman*	0 - 1
Th. Kuilman	H. Leeftang*	0 - 1

Halve finale

J. Croomsigt	H. Leeftang*	0 - 1
T. Kooiman	W. Luberti*	0 - 1

Finale

H. Leeftang	W. Luberti	1 - 0
-------------	------------	-------

¹ Na barrage 0-2.

Interne competitie 2008/2009

Eindstand

1.	J. Cromsigt	2395,5	17	uit	24	39.	C. Groen	385,0	2½	uit	9
2.	Th. Kuilman	1910,5	14	uit	24	40.	Chr. Vos	356,5	3	uit	8
3.	R. Pijlman	1856,0	13½	uit	27	41.	G. Renkema	329,0	3	uit	4
4.	B. Dreef	1820,5	15	uit	27	42.	F. Schoffelman	320,0	3½	uit	6
5.	H. Bruinsma	1792,0	17	uit	25	43.	B. Lampe	299,0	2	uit	3
6.	H.T. Lai	1628,0	15	uit	27	44.	C. Alberti	294,0	3	uit	9
7.	T. Vos	1492,5	10½	uit	22	45.	B. Kenbeek	290,5	4½	uit	11
8.	W. Luberti	1300,5	11	uit	14	46.	H. Krijthe	274,5	3½	uit	6
9.	H. Balhuizen	1271,2	12	uit	26	47.	J. Backer	243,0	2½	uit	7
10.	J. van Walstijn	1244,0	13½	uit	21	48.	B. Fekkes	243,0	3½	uit	5
11.	H. Leeftang	1232,0	10½	uit	14	49.	H. van der Laan	239,0	2½	uit	4
12.	T. Kooiman	1225,5	9½	uit	14	50.	B. Oude Brunink	193,5	2	uit	4
13.	J. Loeve	1197,0	9½	uit	26	51.	L. Purperhart	191,0	½	uit	2
14.	D. Goes	1181,5	12	uit	21	52.	F. Veenstra	189,5	2	uit	7
15.	P. Kooiman	1174,0	9	uit	17	53.	W. Pajmans	180,5	2	uit	3
16.	R. Mekuria	1172,0	8½	uit	11	54.	H. Enserink	172,0	2	uit	8
17.	J. Kooiker	1129,5	8	uit	11	55.	J. Jaarsveld	161,5	2½	uit	7
18.	K. van Hattum	1100,5	16	uit	28	56.	P. Muiser	157,5	1½	uit	5
19.	J.P. Streef	1071,0	10	uit	16	57.	J. de Lange	152,5	1½	uit	2
20.	C. Flikweert	1045,5	7½	uit	14	58.	H. Wijono	148,0	0	uit	2
21.	T.H. Lai	951,0	12	uit	18	59.	H. Boom	140,0	1½	uit	4
22.	Th. Loermans	911,5	7½	uit	14	60.	D. Blokland	134,5	2	uit	6
23.	J. Lubbers	906,5	7	uit	10	61.	J. van Straalen	108,0	1½	uit	13
24.	J. Eisses	875,5	9	uit	17	62.	A. Kamper	108,0	1	uit	3
25.	D. Strub	774,0	4½	uit	8	63.	J. Hillebrand	101,0	1	uit	3
26.	A. Gerritsen	761,0	5½	uit	10	64.	E. ter Schegget	99,5	1½	uit	4
27.	H. Looman	723,0	7½	uit	22	65.	W. Goedkoop	55,0	1	uit	1
28.	T. Visser	709,5	5½	uit	11	66.	A. Vorenhout	54,5	½	uit	2
29.	K. Abma	671,0	5½	uit	17	67.	E. Tames	50,0	½	uit	1
30.	B. van den Berg	594,5	5½	uit	9	68.	T. van der Eijden	43,0	1	uit	4
31.	Y. Nagel	560,6	5½	uit	11	69.	R. Lasschuit	40,0	½	uit	1
32.	J. van Ommeren	539,0	5	uit	8	70.	M. Alb. Spierings	0,0	0	uit	2
33.	W. Hensbergen	523,5	2½	uit	6	71.	W. Muts	0,0	0	uit	4
34.	H. Sorgdrager	504,0	5½	uit	19	72.	R. Vlaanderen	0,0	0	uit	1
35.	C. Findhammer	491,5	5½	uit	10	73.	H. van Roekel	0,0	0	uit	3
36.	Chr. van Bockel	482,0	5	uit	24	74.	C. Giesen	0,0	0	uit	5
37.	M. Coolen	481,5	2½	uit	4	75.	J. Goebel	0,0	0	uit	2
38.	J. van den Berg	456,0	4½	uit	9	76.	R. Vos	0,0	0	uit	1

Eindstanden Combi-competitie 2008/2009

Kruistabel Poule 1

1. Chr. van Bockel
2. B. Dreef
3. C. Findhammer
4. J. de Lange
5. J. Loeve
6. P. Muiser
7. B. Oude Brunink

1	2	3	4	5	6	7	Totaal
	0	1	0	0	$\frac{1}{2}$	0	$1\frac{1}{2}$
1		1	0	0	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	3
0	0		$\frac{1}{2}$	1	1	1	$3\frac{1}{2}$
1	1	$\frac{1}{2}$		$\frac{1}{2}$	0	$\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$
1	1	0	$\frac{1}{2}$		$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$
$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	0	1	$\frac{1}{2}$		0	$2\frac{1}{2}$
1	$\frac{1}{2}$	0	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	1		$3\frac{1}{2}$

Kruistabel Poule 2

1. H. Balhuizen
2. B. van den Berg
3. H. Boom
4. T. van den Eijden
5. W. Muts
6. E. ter Schegget
7. J.P. Streef

1	2	3	4	5	6	7	Totaal
	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	1	1	1	0	4
$\frac{1}{2}$		1	1	0	0	$\frac{1}{2}$	3
$\frac{1}{2}$	0		1	0	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$2\frac{1}{2}$
0	0	0		1	1	0	2
0	1	1	0		1	0	3
0	1	$\frac{1}{2}$	0	0		0	$1\frac{1}{2}$
1	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	1	1	1		5

Kruistabel Poule 3

1. D. Blokland
2. H. Bruinsma
3. B. Fekkes
4. C. Flikweert
5. H. van der Laan
6. T. Loermans
7. W. Paijmans

1	2	3	4	5	6	7	Totaal
	–	$\frac{1}{2}$	0	1	0	$\frac{1}{2}$	2
–		–	1	–	$\frac{1}{2}$	–	$1\frac{1}{2}$
$\frac{1}{2}$	–		1	–	0	–	$1\frac{1}{2}$
1	0	0		0	$\frac{1}{2}$	–	$1\frac{1}{2}$
0	–	–	1		1	–	2
1	$\frac{1}{2}$	0	$\frac{1}{2}$	0		$\frac{1}{2}$	$2\frac{1}{2}$
$\frac{1}{2}$	–	–	–	–	$\frac{1}{2}$		1

Kruistabel Poule 4

1. K. Abma
2. J. Hillebrand
3. H.T. Lai
4. G. Renkema
5. H. Sorgdrager
6. J. van Walstijn

1	2	3	4	5	6	Totaal
	0	0	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	0	1
1		0	$\frac{1}{2}$	0	$\frac{1}{2}$	2
1	1		0	1	0	3
$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	1		$\frac{1}{2}$	1	$3\frac{1}{2}$
$\frac{1}{2}$	1	0	$\frac{1}{2}$		$\frac{1}{2}$	$2\frac{1}{2}$
1	$\frac{1}{2}$	1	0	$\frac{1}{2}$		3

Kruistabel Poule 5

1. J. Eisses
2. C. Giesen
3. K. van Hattum
4. J. Jaarsveld
5. B. Kenbeek
6. H. Krijthe
7. H.T. Lai

1	2	3	4	5	6	7	Totaal
	1	1	1	0	0	0	3
0		0	0	0	$\frac{1}{2}$	0	$\frac{1}{2}$
0	1		$\frac{1}{2}$	1	0	0	$2\frac{1}{2}$
0	1	$\frac{1}{2}$		$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	0	$2\frac{1}{2}$
1	1	0	$\frac{1}{2}$		1	$\frac{1}{2}$	4
1	$\frac{1}{2}$	1	$\frac{1}{2}$	0		0	3
1	1	1	1	$\frac{1}{2}$	1		$5\frac{1}{2}$

Scoretabel
Kroongroep
seizoen
2008/2009

Alberti, Chr.
Backer, J.
Berg, J. van den
Cromsigt, J.
Enserink, H.
Gerritsen, A.
Goes, D.
Groen, C.
Hensbergen, W.
Kooiker, J.
Kooiman, P.
Kooiman, T.
Kuilman, Th.
Leeflang, H.
Lubbers, J.
Luberti, W.
Mekuria, R.
Nagel, Y.
Ommeren J. van
Pijlman
Strub, D.
Veenstra, F.
Visser, T.
Vos, Chr.
Vos, T.

Eindstand:

Alberti, Chr.
Backer, J.
Berg, J. van den
Cromsigt, J.
Enserink, H.
Gerritsen, A.
Goes, D.
Groen, C.
Hensbergen, W.
Kooiker, J.
Kooiman, P.
Kooiman, T.
Kuilman, Th.
Leeflang, H.
Lubbers, J.
Luberti, W.
Mekuria, R.
Nagel, Y.
Ommeren, J. van
Pijlman, R.
Strub, D.
Veenstra, F.
Visser, T.
Vos, Chr.
Vos, T.

					0		½			0	1					0	0		1	0					½
		1	½		0			1	½			0				½	0			½					
	0				½	1						½	0			½			1		½	½			
	½			1	½							½	0	½	0	1				1					
			0				0	1		0							1		0			0	0	0	
1	1	½	½			0			0					½								1		½	
		0			1				0	½						1	0		0	½		½			
½				1					½					0	0		0					1	0	½	
	0			0					0								½				1	1			
	½				1	1	½	1			1		0					1						1	
1				1		½									0	0		0		0	½		½		
0								0				1	½	½			1	½			1			1	
	1	½	½								0		0			0		½		½			1		
		1	1						1		½	1		½	0					0		1			
			½		½		1			½		½		½	1			0		1				1	
			1			0	1			1			1	0		½	1		1				1		
1	½	½	0			1				1		1			0								1		
1	1			0			1	½			0							½	0				1		
					1				0	1	½	½		1	0					1	1				
0		0		1		½											½	0			½		½	½	
1	½		0							1		½	1	0			1	0							
		½				½	0	0		½	0								½			½	0		
		½		1	0		1	0					0								½		0	1	
				1						½		0				0	0	0		½		1	1		
½				1	½		½		0		0			0					½			0			

Kooiker, J. 7 uit 9
Luberti, W. 7 uit 9
Leeflang, H. 6 uit 9
Lubbers, J. 6 uit 9
Mekuria, R. 6 uit 9
Ommeren, J. van 6 uit 9
Kooiman, T. 5½ uit 9
Cromsigt, J. 5 uit 9
Gerritsen, A. 5 uit 9
Nagel, Y. 5 uit 9
Strub, D. 5 uit 9
Berg, J. van den 4½ uit 9
Backer, J. 4 uit 9
Kuilman, Th. 4 uit 9
Visser, T. 4 uit 9
Vos, Chr. 4 uit 9
Goes, D. 3½ uit 9
Groen, C. 3½ uit 9
Kooiman, P. 3½ uit 9
Pijlman, R. 3½ uit 9
Alberti, Chr. 3 uit 9
Vos, T. 3 uit 9
Hensbergen, W. 2½ uit 6
Veenstra, F. 2½ uit 9
Enserink, H. 2 uit 9

Bloedstollende apotheose in strijd om kroongroep

- door Dirk Goes -

Weet u het nog? In mijn vorige verslag (zie Tal Nieuws nummer 343 van 4 mei 2009, wat alweer een eeuwigheid geleden lijkt) verliet ik u met de volgende *cliff hanger*:

“De situatie aan kop is nu razend spannend. Wim Luberti, Jos van Ommeren en *outsider* Jos Kooiker gaan met 6 uit 8 gedeeld aan kop, terwijl Rufael Mekuria bij winst van zijn inhaalpartij tegen Chris Vos op dezelfde score kan komen. We zullen zien hoe dat gaat aflopen!”

Welnu, Rufael won daadwerkelijk zijn inhaalpartij tegen Chris Vos, zodat we met drie lijstaanvoerders de laatste ronde ingingen. In deze laatste ronde speelde Jos van Ommeren met wit tegen Jos Kooiker en Wim Luberti met wit tegen Rufael Mekuria.

De partij Van Ommeren-Kooiker stond voor maandag 11 mei op het programma. Jos van Ommeren kwam met licht voordeel uit de opening en wikkelde bij volle bewustzijn af naar een toreneindspel. Dat had hij beter niet kunnen doen, want in dat toreneindspel wist Jos Kooiker met zijn toren de enige open lijn te bezetten, waarna het een koud kunstje was de partij in zijn voordeel te beslissen. Jos Kooiker daarmee in ieder geval gedeeld winnaar, maar zou hij nog iemand naast zich moeten dulden? De winnaar van de partij Luberti-Mekuria zou eveneens op 7 punten eindigen, en alleen bij remise zou Jos alleenheerser zijn.

Een week later traden Wim en Rufael aan voor hun partij. Aan remise hadden beiden niets dus moest er beslist worden gewonnen, hoe en door wie dan ook. In deze partij trok Wim al snel het initiatief naar zich toe. In een Skandinaviër won hij gedeceideerd een pion, en hoewel Rufael nog van alles uit de kast haalde om het tij te keren was er geen redden meer aan. Wim daarmee samen met Jos Kooiker winnaar van de kroongroep 2008/2009!

Bij het zien van de naam ‘Luberti’ op een lijst met winnaars zal niemand van zijn stoel stuiten van verbazing. In zijn lange loopbaan heeft hij al zo verschrikkelijk veel gewonnen Dat echter Jos Kooiker als co-winnaar van de kroongroep een applausje in ontvangst mocht nemen zullen maar weinigen hebben verwacht, hijzelf waarschijnlijk nog het minst. Jos loopt natuurlijk al jaren mee en we kennen hem als een bescheiden en aimabel stilist, een leuke schaker die echter nadrukkelijk de killersmentaliteit leek te ontberen om ooit een prestigieus evenement als de kroongroep op zijn naam te schrijven. Fantastisch dat hem dat nu toch is gelukt. Felicitaties aan de beide prijswinnaars!

Jos Kooiker: leuke schaker

Tot slot een woord van dank aan de leden van De Pion die dit seizoen aan de kroongroep hebben meegedaan. Met uitzondering van Jos van Ommeren eindigden zij niet overdreven hoog in het klassement, bedenk echter dat de positie op de ranglijst niet de enige factor is die de meerwaarde van een schaker aangeeft

Hing Ting Lai schrijft geschiedenis

- door Dirk Goes -

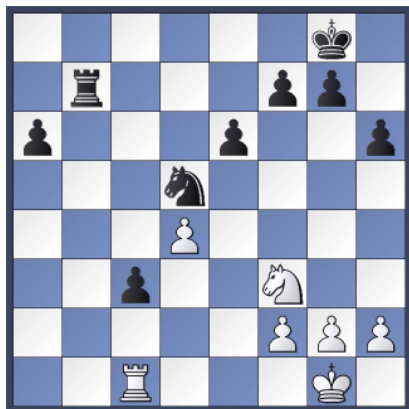
Het Persoonlijk Kampioenschap van de SGA voor D-junioren, dat werd gespeeld op 1 februari 2009, werd met een score van 7½ uit 9 gewonnen door Laurens Schilstra (Zukertort). Op een half punt afstand eindigde Hing Ting Lai op een met Casper Meijer (VAS) gedeelde tweede plaats. Daarmee kwalificeerden ze zich alle drie voor het Nederlands Kampioenschap D, dat van 21 tot en met 23 mei in Rijswijk werd gespeeld.

Vrijwel elk weekend wordt er wel ergens in het land een jeugdtoernooi georganiseerd. Kinderen schaken graag en veel, zodat de meeste toppers elkaar kennen van haver (nee nee, niet jullie) tot gort. Hing Ting (Karel Abma noemt hem, met een knipoog naar zijn haardracht, teder "mijn favoriete stekelvarken") speelt echter nog niet zo heel lang en is pas gedurende het laatste jaar flink doorgebroken. Als gevolg hiervan liep hij in Rijswijk rond als de grote onbekende, maar met dit toernooi zette hij zichzelf eens flink in de schijnwerper!

In de eerste ronde won hij gemakkelijk:

☐	Furkân Dengiz	(1331)
☒	Hing Ting Lai	(1580)

Stelling na 31. Te1-c1:

Van alle manieren om deze stelling te winnen, en dat zijn er nogal wat, koos Hing Ting hier voor de meest elegante:

31. c2!

Hing Ting had zo'n anderhalve seconde nodig om te zien dat dit de sterkte zet was en dat getuigt van inzicht. Zelf had ik er heel wat langer naar moeten kijken

32. Kf1?

32. Pd2 was nog relatief het beste, maar ook dat gaat mis.

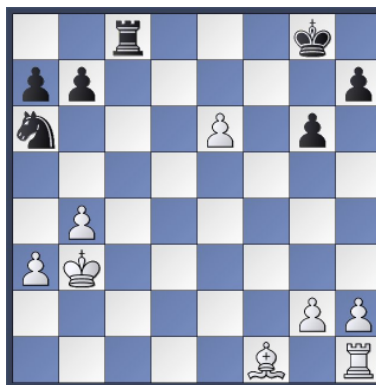
32. Tb1; 0-1.

In de volgende ronde werd Jip Damen (1395) overwonnen, en nu begon het echte werk want in ronde 3 kwam Rik Roelofs, de nummer 1 van de plaatsingslijst, tegenover hem zitten. Hing Ting kwam wat krakkemikkig uit de opening maar verdedigde zich taai en Rik moest in remise berusten.

Score daarmee 2½ uit 3 en daarmee stond het vast dat Hing Ting in de vierde ronde alweer een sterke tegenstander voor zijn kiezen zou krijgen. Die kwam in de persoon van Thomas Beerdse. Zo klein als hij is heeft Thomas, die wordt getraind door IM Merijn van Delft, al een grote naam in het Nederlandse jeugdschaak (kijk ook eens op zijn website thomasbeerdse.nl), maar zie hoe fraai Hing Ting hem op de knieën krijgt:

☐	Hing Ting Lai	(1580)
☒	Thomas Beerdse	(1798)

Stelling na 29. dxe6:

29. Tc1?

Zeg eens eerlijk, die zou u toch ook hebben gedaan? Hing Ting komt nu met een verbluffende zet, die via de live internetverbinding de hele wereld overging.

30. Lc4!! Txc4

Geen keus, want na 30. Txe4; 31. e7+ is promotie van de e-pion niet meer tegen te houden. Thomas probeerde het nog een tijdje maar Hing Ting liet zich de winst niet ontglippen.

Een remise tegen Sereyo Bekkink (1593) en winst op Renzo Ducarmon (1683) brachten onze held op 5 uit 6. De gevestigde orde van het jeugdschaak trilde op haar grondvesten en overal waar je kwam gonsde het rond:

Who the ^{is} Hing Ting Lai?

CENSUUR

Wij wisten al waar hij toe in staat is, de rest van Nederland weet het inmiddels ook!

Zevende ronde, wit tegen de sterke Lars Vereggen (1815). Tot mijn vreugde koos Hing Ting voor de *mighty* Trompovksy, een moordend wapen in de juiste handen. Helaas liet hij een loper begraven op h2 en Lars maakte het keurig af. Geen schande natuurlijk zo'n nederlaag, Lars is niet voor niets één van de beste schakers van Nederland in zijn leeftijdscategorie, maar toch was het even slikken na twee dagen euforie. Een kampioenschap was na deze nederlaag niet langer haalbaar, maar toen Stijn Gieben (1683) zich in ronde 8 verslikte in zijn eigen combinatie zat er bij winst in de slotronde op Robin Lecomte nog wel een ongedeelde tweede plaats (en daarmee plaatsing voor het EK!) in. Helaas, deze partij ging verloren, maar met zijn score van 6 uit 9 en een zesde plaats in een veld van 52 mocht Hing Ting meer dan tevreden terugzien op een zeer geslaagd debuut op het allerhoogste landelijke niveau!

Een paar weken later verzorgde Hing Ting een simultaan op het Max Euweplein tegen een aantal jeugdspelers. Hij won al zijn partijen en pakte *en passant* bijna achteloos een echte grootmeester door in een 2-tegen-5-minuten-vluggertje Jan Werle te verslaan!

Volgende halte op weg naar roem, glorie en wie weet een stapeltje bankbiljetten: het Open Nederlands Jeugdkampioenschap in Enschede, met dertien partijen rapid verdeeld over zes dagen een leuk maar loodzwaar toernooi. Een beetje ongelukkige nul in de eerste ronde werd gevolgd door vijftien winst en twee remises, waarna de

nederlaag tegen de latere meisjeskampioene Cathelijne Sanders toch wel een flinke tegenslag was. Score nu 6 uit 9, niet slecht, maar met anderhalf punt achterstand op de koplopers en nog maar vier rondes te gaan leek een eventueel kampioenschap ver weg.

Op vrijdag 7 augustus kwam ik hoogstpersoonlijk even langs om in combinatie met een hotelovernachting de laatste vier rondes te kunnen meemaken. Of Hing Ting werd geïnspireerd door de aanblik van zijn coach langs de zijlijn is een kwestie van speculatie, feit is echter dat hij uit de rondes 10, 11 en 12 de volle winst pakte, waarmee hij zijn achterstand op de nummer 1 terugbracht tot een te overbruggen halfje. Stand aan kop, met nog één ronde te gaan, nu als volgt:

1. Thomas Mollema	9½
2. Hing Ting Lai en Stijn Gieben	9

Rest uitgeschakeld voor de titel. In de laatste ronde speelde Hing Ting met zwart tegen Thomas Mollema. Een ideale indeling, want dat betekende dat hij het kampioenschap in eigen hand had. Dan moest er natuurlijk wel worden gewonnen, en was het verder afwachten wat Stijn Gieben zou doen in zijn partij tegen Colin Stolwijk. Terwijl de vader van Thomas en ik ons voor de monitor stonden op te vreten van de spanning begonnen de jongens aan hun partij. Thomas kwam met een een duidelijk plusje uit de opening maar Hing Ting verdedigde zich dermate taai dat Thomas de winst niet kon vinden. Toen de klok een rol begon te spelen kreeg Hing Ting steeds meer spel en uiteindelijk ging Thomas door zijn vlag. De belangrijkste concurrent daarmee geklopt, maar hoe ging het intussen met Stijn Gieben? Als hij zijn partij zou winnen kwam ook hij op 10 punten en zou de titel op weerstandspunten naar hem gaan. Een perfect scenario ontrolde zich: Stijn moest vluchten in eeuwig schaak en kwam niet verder dan 9½ punt. Hing Ting daarmee Nederlands kampioen, en de coach zakte als een baksteen voor het examen van de cursus 'succesvol omgaan met emoties'. Terwijl ik snel de tranen uit mijn ogen veegde liep ik de trap af om hem bij het verlaten van de speelzaal op te vangen, komt die kruimel volkomen relaxed aangewandeld alsof hij net even naar de Albert Heijn was geweest, zich nauwelijks beseffend dat hij zo juist het belangrijkste potje uit zijn nog maar zo prille schaakcarrière had zitten spelen!

Een half uurtje later was de prijsuitreiking. De spreekstalmeester presteerde het om vrijwel iedere naam verkeerd uit te spreken, en ook bij Hing Ting, die werd aangekondigd als 'Ting Lai Hing', ging het mis. Gelukkig begreep onze held wie er werd bedoeld, en terwijl het publiek op de tribune de handen stukklapte nam hij met een verlegen glimlach zijn prijzen (een knoert van een beker en een envelop met behoorlijke inhoud) in ontvangst. 'Fantastisch!' is het enige woord dat ik kan bedenken om dit stukje te beëindigen, maar zelfs dat superlatief zou onvoldoende zijn om de lading te dekken. Dan maar even zo: Hing Ting, we zijn vet trots op je!

Ratinglijst per 1 november 2009

Op naam

	1 nov. 2009	1 aug. 2009	1 mei 2009	1 febr. 2009	1 nov. 2008	1 aug. 2008
Abma, K.	1521	1521	1521	1513	1519	1519
Albers Spierings, M.	1419	1419	1419	1419	1419	1419
Balhuizen, H.	1652	1652	1652	1675	1679	1679
Berg, B. v.d.	1620	1620	1639	1640	1644	1644
Berg, J. v.d.	2022	2022	2022	2009	2003	1988
Bockel, Chr. van	1864	1864	1864	1864	1884	1884
Bruinsma, H.	1629	1629	1629	1652	1633	1633
Coolen, M.	1717	1717	1717	1713	1702	1702
Cromsigt, J.	1795	1810	1836	1850	1863	1847
Donkers, J.	1956	1948	1948	1941	1970	1970
Dreef, A.	1645	1638	1632	1703	1711	1711
Eisses, J.	1370	1370	1354	1364	1370	1370
Findhammer, C.	1792	1792	1792	1784	1784	1784
Flikweert, C.	1512	1512	1526	1537	1545	1545
Gerritsen, A.	1766	1766	1778	1824	1841	1841
Goes, D.	1976	1968	1973	1979	1897	1874
Groen, C.	1735	1716	1748	1687	1700	1700
Helmers, W.	2093	2094	2087	2048	2095	2073
Hensbergen, W.	1959	1993	1972	2009	2038	2068
Jaarsveld, J.	1359	1359	1374	1374	1374	1374
Jongkind, V.	1886	1877	1914	1893	1868	1868
Kenbeek, B.	1639	1639	1639	1639	1639	–
Klein, R.	2059	2059	2059	2051	2047	2041
Kooiker, J.	1922	1922	1920	1901	1871	1871
Kooiman, P.	1948	1945	1943	1940	1907	1907
Kooiman, T.	1909	1909	1929	1902	1883	1883
Kuijk, J. van	1920	1930	1934	1930	1948	1948
Kuilman, Th.	1981	1991	1996	1967	1961	1961
Lai, H.T.	1486	1486	1477	1240	1198	1198
Lai, T.H.	1211	1211	1211	1218	–	–
Lampe, B.	1652	1652	1652	1664	1645	1645
Leeflang, H.	2106	2106	2110	2130	2142	2136
Loermans, M.	1497	1497	1497	1535	1568	1568
Loeve, J.	1724	1729	1729	1733	1728	1728
Lubbers, J.	1944	1953	1939	1965	1967	1970
Luberti, W.	2250	2245	2245	2227	2234	2224
Mekuria, R.	2097	2111	2117	2164	2134	2046
Nagel, J.	1866	1866	1884	1831	1825	1825
Nagel, Y.	1935	1935	1947	1967	2000	2004
Oosten, F. van	1307	1307	1307	1307	1307	1307
Pijlman, R.	1862	1888	1886	1863	1816	1834
Purperhart, L.	1798	1798	1798	1791	1765	1765
Schoffelmeer, F.	2034	2034	2034	2034	2034	2034
Sorgdrager, H.	1481	1481	1481	1481	1481	1481
Straalen, J. van	1432	1432	1432	1432	1432	1432
Streef, J.	1664	1664	1667	1676	1655	1655
Strub, D.	1837	1837	1846	1842	1832	1832
Swaagman, C.	1564	1564	1564	1564	1564	1564
Visser, T.	1875	1859	1857	1844	1847	1847
Vos, Chr.	1993	1981	1985	1977	1979	1954
Vos, T.	1773	1771	1759	1762	1774	1774
Vries, R. de	1180	1180	1180	1180	1180	1180
Walstijn, J. van	1360	1360	1360	1377	1388	1388
Wijono, H.	1626	1626	1626	1636	1637	1637

Op sterkte

Luberti, W.	2250	Jongkind, V.	1886	Kenbeek, B.	1639
Leefflang, H.	2106	Visser, T.	1875	Bruinsma, H.	1629
Mekuria, R.	2097	Nagel, J.	1866	Wijono, H.	1626
Helmers, W.	2093	Bockel, Chr. van	1864	Berg, B. v.d.	1620
Klein, R.	2059	Pijlman, R.	1862	Swaagman, C.	1564
Schoffelmeer, F.	2034	Strub, D.	1837	Abma, K.	1521
Berg, J. v.d.	2022	Purperhart, L.	1798	Flikweert, C.	1512
Vos, Chr.	1993	Cromsigt, J.	1795	Loermans, M.	1497
Kuilman, Th.	1981	Findhammer, C.	1792	Lai, H.T.	1486
Goes, D.	1976	Vos, T.	1773	Sorgdrager, H.	1481
Hensbergen, W.	1959	Gerritsen, A.	1766	Straalen, J. van	1432
Donkers, J.	1956	Groen, C.	1735	Alb. Spierings, M.	1419
Kooiman, P.	1948	Loeve, J.	1724	Eisses, J.	1370
Lubbers, J.	1944	Coolen, M.	1717	Walstijn, J. van	1360
Nagel, Y.	1935	Streef, J.	1664	Jaarsveld, J.	1359
Kooiker, J.	1922	Balhuizen, H.	1652	Oosten, F. van	1307
Kuijk, J. van	1920	Lampe, B.	1652	Lai, T.H.	1211
Kooiman, T.	1909	Dreef, A.	1645	Vries, R. de	1180

Intomart 2009

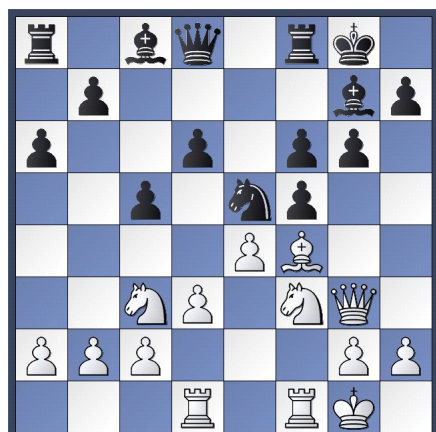
- door René Pijlman -

Tijdens de hittegolf in juli speelde ik met Willem Hensbergen mee in het negenrondig zomertoernooi Intomart Gfk Open 2009 in Hilversum. Het was een uitstekend toernooi in de prettige ambiance van Hotel Lapershoek, met hoogpolig tapijt, sfeervolle verlichting, goede airconditioning en lekkere gebakjes bij de koffie. Volgend jaar weer!

Ik speelde een prima toernooi met nogal wat remises. Ik verloor alleen van een veel sterkere tegenstander (2139) en van jeugdtalent Niels Hendriks, die het toernooi afsloot met een TPR van 2043, zo'n 200 punten boven zijn rating. Ik had twee aardige winstpartijen tegen gelijkwaardige tegenstanders:

☐ **René Pijlman** (1886)
☒ **Gabi van de Schootbrugge** (1848)

Na een ongebruikelijke opening (1. f4 g6) was ik in een kansrijke stelling beland.

Zwart dacht de witte aanval te kunnen afslaan door met zijn pionnenmassa op te rukken (g5 en f4). Om de aanval gaande te houden pleegde ik een correct stukoffer. Prompt maakte zwart een reeks fouten, waarna mijn aanval snel doorsloeg.

16. g5?!; 17. Pxf5! fxf5; 18. Lxf5 De8; 19. Pd5 Df7?

Zwart wilde verdedigen tegen Pc7, maar zijn stelling heeft grotere problemen. Rybka geeft zwart een klein plusje na 19. fxe4, met als één van de varianten 20. Pc7 Dg6; 21. Pxa8 exd3; 22. Txf8+ Lxf8; 23. cxd3 Lg4! Maar wit heeft hier betere mogelijkheden dan het op-halen van de toren op a8.

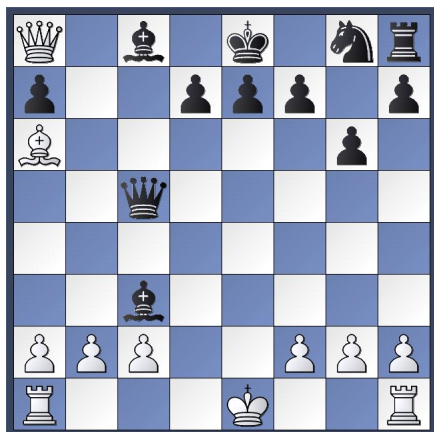
20. Le7 f4??

20. Dg6 =.

21. Txf4 Dxf4??. 22. Pxf4 1-0.

□	André van Dinteren	(1852)
■	René Pijlman	(1886)

In de volgende ronde zat het mee. Ik had in de opening een kwaliteit geofferd, in het vertrouwen dat ik na 13. Lxc3+ in ieder geval eeuwig schaak zou hebben.

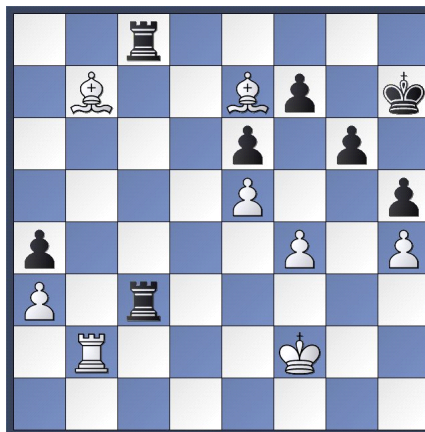

Maar in de tijd van mijn tegenstander zag ik opeens het verschrikkelijke 14. Kf1!! en zwart heeft geen schaakjes meer, maar wel grote problemen op c8 en op de onderste rij. Er had kunnen volgen 14 Lxb2; 15. Tb1 Dxc2; 16. Dxc8+ Dxc8; 17. Lxc8 Le5; 18. Tb7 Pf6; 18. Txa7 en zwart heeft onvoldoende compensatie voor de kwaliteit. Gelukkig speelde mijn tegenstander in de diagramstelling het automatische **14. bxc3?**, waarna ik met een reeks goed gemikte schaakjes de loper op a6 kon ophalen: **14. Dxc3+; 15. Ke2 De5+; 16. Kd1** (met het idee de toren op a1 te geven in plaats van de loper op a6) **Dxa1+; 17. Kd2 Dd4+; 18. Kc1??** (taaiër was 18. Ke2) **Df4+; 19. Kb2?** (19. Kd1 Dd6+; 20. Ld3) **Df6+; 0-1.**

Helaas liet ik in de laatste ronde een kans liggen om het toernooi in stijl af te sluiten en een sterkere tegenstander te verslaan.

□	Jos Ernst	(1965)
■	René Pijlman	(1886)

Na een zware pot was ik in een tot droevenis stemmend eindspel beland, waarin mijn koning opgesloten stond, wit een actief loperpaar had en zijn vizier kon richten op de *sitting duck* op a4. Maar op de 39e zet maakte mijn tegenstander - die tot dan toe een uitstekende techniek had laten zien - plotseling een blunder met **39. Lg2-b7?**

Ik voelde dat er door de twee lopers op de 7e rij iets inzat, maar vond in tijdnood niet de beste zet. Ik speelde **39. Tc2+?; 40. Ke1!** (40. Txc2? Txc2+ en 41. Tc7 wint een stuk; 40. Ke3 T8c3+ gevolgd door Txb2) **Txb2; 41. Lxc8** en het staat ongeveer gelijk, al moet zwart nog vechten voor remise. De partij eindigde met een eindspel van twee witte lopers tegen vier verbonden zwarte pionnen, dat mijn tegenstander in tijdnood maar remise gaf.

In de diagramstelling had ik echter kunnen spelen: 39. T8c7!; 40. Ld6 Tb3!; 41. Txb3 Tc2+; 42. Ke3 axb3 en wit moet spoedig een loper offeren voor de zwarte vrijpion. Nou ja, met remise was ik eigenlijk wel tevreden. Ik sloot het toernooi af met een prima TPR van 1937.

Redelijke score Tjark Vos op NK C-junioren

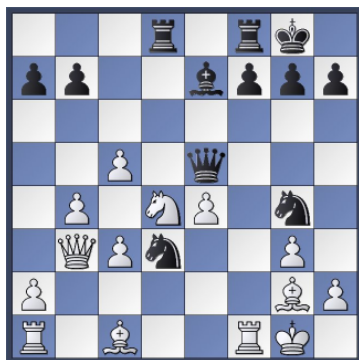
- door Dirk Goes -

Als kampioen van de SGA bij de D-tjes mocht Tjark Vos meedoen aan het Nederlands Kampioenschap in Rijswijk, maar hij gaf er ambitieus de voorkeur aan een leeftijdscategorie hoger met zijn krachten te smijten. In dat kader was hij present bij het NK voor C-junioren, dat van 24 april tot en met 2 mei werd gespeeld in Venlo.

De start was prima met een zeer verdienstelijke remise tegen de sterke Julian van Overdam (2073!). Winst op Ivo Maris (1862) en een remise tegen Fabio Bravo (1911) bracht hem in de subtop. In de vierde ronde, tegen Roger Meng (1994) volgde het eerste verlies, maar tegen Melle Edens (1724) kwam er een spectaculair potje wild west schaak op het bord. Gemakshalve neem ik het commentaar van het goed verzorgde dagbulletin integraal over:

□	Tiark Vos	(1762)
■	Melle Edens	(1724)

Stelling na 19. Pd4:

19. Pxc5?!; **20. bxc5 Txd4**; **21. Tf5**

21. cxd4 kan ook gewoon; 21. Dxd4+; 22. Kh1 Dxa1; 23. Lb2! wint materiaal terug.

21. Lxc5; **22. Le3**

Na 22. Txe5 volgt Td1 mat. Melle vervolgt nu spectaculair met

22. Txe4!!; **23. Txe5 Lxe3+**; **24. Kf1 Pxd2+**; **25. Ke2 Txe5**; **26. Lh3 Lb6+**

Ai, hier mist Melle de stille zet 26. Td8! waarmee de koning de pas wordt afgesneden. De dreiging Lb6# kan dan niet meer worden voorkomen. Een typisch gevalletje van de omkeerregel dus.

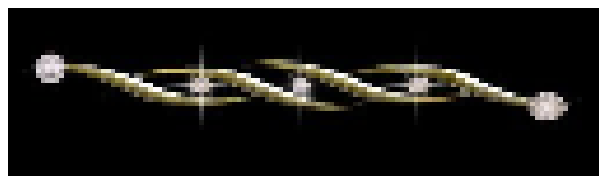
27. Kd3 Td8+; **28. Kc4 Te4+**; **29. Kb5 Td6**; **30. c4 Ld4**; **31. c5 a6+**; **32. Ka5 Lxc5**

Nog steeds is wit niet buiten gevaar: 32. Lf6!; 33. cxd6 Ld8+; 34. Db6 Te5+ en zwart wint de volle dame terug.

Niet direct 34. Lxb6, want dan blijft er een gelijke stelling over.

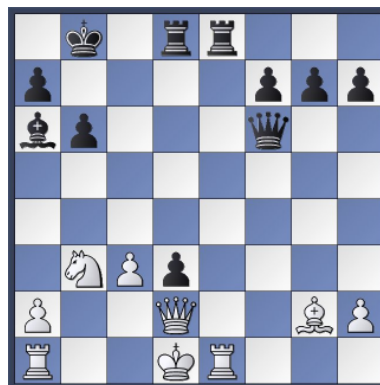
33. Tc1 Te5; **34. Dxb7 Lf2+**; **35. Ka4 Td4+**; **36. Kb3 Te3+**; **37. Tc3**

Door de dreiging van mat achter de paaltjes moet Melle afwikkelen naar een stelling waarin de zwarte stukken ongecoördineerd achterblijven. Dit wordt door Tjark sterk uitgespeeld. Niettemin een prachtige partij, die doet denken aan de romantische periode van vroeger.

Score nu 3 uit 5, maar daarna gaat het mis tegen spelers die op papier toch te pakken zouden moeten zijn. Alleen van Daan Haver (1785) wordt nog gewonnen, maar dat is dan ook wel weer een fraaie:

□	Daan Haver	(1785)
■	Tjark Vos	(1762)

26. Te2!; **27. Dc1 d2!**; **28. Pxd2 Texd2**; **29. Dxd2 Txd2+**

En niet veel later 0-1.

Eindscore 4 uit 9 met een TPR van tegen de 1800. Tjark zal er niet tevreden mee zijn geweest, maar ik vind het zo slecht nog niet.

Nomenclatuur

- door Dirk Goes -

Al surfend door de website van de KNSB raak ik telkens weer gefascineerd door het lijstje namen van schaakverenigingen waaruit de KNSB bestaat. Wat mij vooral interesseert is de vraag hoe een schaakvereniging aan zijn naam komt, en, nog boeiender natuurlijk, of daar een mooi verhaal achter schuil gaat. Al heel lang was ik van plan daar eens een boeiend artikel over te schrijven maar meestal ontbrak domweg de tijd voor een degelijke research. Prettige bijkomstigheid van de huidige recessie is echter dat het (hopelijk tijdelijk) wat minder hectisch is op mijn werk, zodat ik tegenwoordig een deel van de kantoortijd nuttig kan besteden met het schrijven van artikelen voor het clubblad. Dus, in de hoop dat mijn baas dit artikel niet leest ("Hee, Goes, moet jij niet eens aan je werk?"), daar gaat-ie dan

De KNSB bestaat uit 534 reguliere verenigingen, verdeeld over 13 regionale bonden, in de volksmond ook wel 'onderbonden' genoemd. Onderverdeeld als volgt, met als vergelijkende cijfers een inventarisatie die ik vier jaar geleden al eens uitvoerde:

		2009	2005
FSB	(Friese Schaakbond)	33	33
NOSBO	(Noordelijke Schaakbond)	29	32
SBO	(Schaakbond Overijssel)	33	31
OSBO	(Oostelijke Schaakbond)	75	77
SGS	(Stichts Gooise Schaakbond)	58	53
SGA	(Schaakbond Groot-Amsterdam)	31	35
NHSB	(Noord-Hollandse Schaakbond)	59	60
LeisB	(Leidse Schaakbond)	25	24
HSB	(Haagse Schaakbond)	26	28
RSB	(Rotterdamse Schaakbond)	44	49
ZSB	(Zeeuwse Schaakbond)	13	13
NBSB	(Noord-Brabantse Schaakbond)	75	76
LISB	(Limburgse Schaakbond)	33	37
Totaal		534	548

Grosso modo kunnen de namen van de huidige verenigingen als volgt worden ingedeeld:

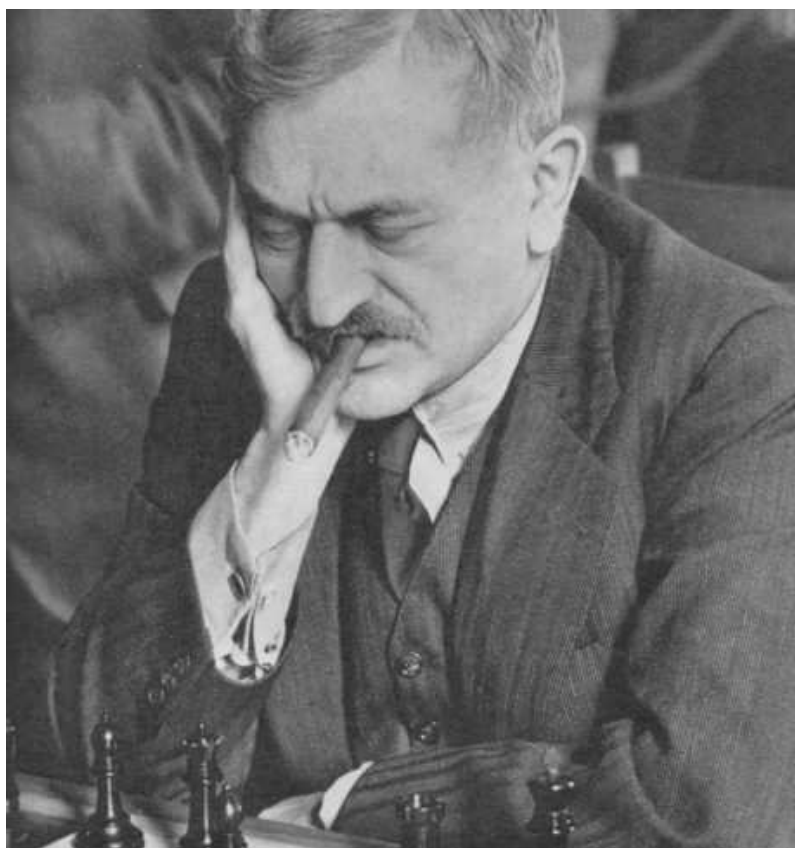
- Verenigingen die zijn genoemd naar de plaats van vestiging.
- Verenigingen die zijn genoemd naar een persoon.
- Verenigingen die zijn genoemd naar schaakstukken.
- Verenigingen die zijn genoemd naar schaaktermen.
- Verenigingen die zijn genoemd naar mythologische figuren.
- Verenigingen die zijn genoemd naar de oorsprong van het schaakspel.
- Verenigingen met Latijnse namen.
- Woordspelingen.
- Overige.

Verenigingen die zijn genoemd naar de plaats van vestiging

Bij het nalezen van deze namen krijg je sterk de indruk dat de oprichters het zich op dit gebied niet al te moeilijk hebben gemaakt. Het vernoemen van je schaakclub naar de plaats van vestiging is natuurlijk volstrekt fantasieloos, maar wel zo gemakkelijk. Om er dan toch nog wat van te maken wordt de clubnaam vaak nog wel voorafgegaan door de letters SC ('Schaakclub'), SV ('Schaakvereniging') of SG ('Schaak Genootschap'), zoals daar zijn 'SC Heerenveen' uit, inderdaad, 'S.V. Almelo' uit, u raadt het al, en 'SG Amersfoort' uit, ik bedoel maar Tevens zult u begrijpen dat ik warme gevoelens koester voor de 'S.V. Goes' uit Goes In totaal zijn maar liefst 198 verenigingen (37%) genoemd naar de plaats van vestiging.

Verenigingen die zijn genoemd naar een persoon

Het zal niemand verbazen dat de meeste verenigingen in deze categorie zijn vernoemd naar een schaker. Zo zijn er liefst drie Laskers (uit respectievelijk Sint Jacobiparochie, Utrecht en Uitgeest). Emanuel Lasker (niet te verwarren met zijn verre familielid Edward Lasker, die eveneens een sterk schaker was) werd geboren op 24 december 1868 in het Pruisische Berlinchen. Reeds op 11-jarige leeftijd werd hij door zijn vader naar Berlijn gestuurd om wiskunde en filosofie te studeren. In match- en toernooischaak was hij uitermate succesvol. In het toernooi van New York 1893 won hij al zijn 13 partijen! In 1894 versloeg hij de regerend wereldkampioen, Wilhelm Steinitz, in een match om het wereldkampioenschap. Daarna verdedigde hij zijn wereldtitel succesvol in matches tegen Marshall, Tarrasch, Janowski en Schlechter, om hem pas in 1921 definitief kwijt te raken aan Capablanca. Tot een match om het wereldkampioenschap kwam het daarna niet meer, maar Lasker bleef actief in het toernooischaak waar hij ondanks zijn gevorderde leeftijd nog goede resultaten behaalde, zoals daar zijn een eerste plaats in New York 1924 en een tweede plaats in Moskou 1925. Opgejaagd door de nazi's vluchtte hij in 1933 totaal berooid uit Duitsland. Hij woonde kortstondig in Engeland en verhuisde in 1935 naar Moskou op uitnodiging van de beruchte Nikolai Krilenko, die, in zijn hoedanigheid als openbaar aanklager in talloze showprocessen ter meerdere eer en glorie van de communistische heilstaat, behalve een zeer slecht mens¹ ook een verwoed schaker was. Lasker bekleedde een paar jaar lang de positie van trainer van het nationale team van de Sovjet-Unie, maar toen beschermheer Krilenko zelf in 1937 door Stalin werd weggezuiverd moest er opnieuw worden gevlucht, ditmaal voor het laatst. Op 11 januari 1941 stierf Lasker in New York, na de laatste jaren van zijn leven in de Verenigde Staten te hebben doorgebracht.

Emanuel Lasker

Naar Max Euwe zijn schaakverenigingen genoemd in Enschede en in Hoensbroek. De volwassenen hoef ik niet uit te leggen wie Max Euwe was, maar wellicht dat een paar jeugdspelers zich nu zitten af te vragen: “Max wie?”. Welnu, Machgielis (roepnaam: Max) Euwe (1901-1981) werd in 1935 de eerste, en tot nog toe enige, Nederlandse wereldkampioen schaken door een match met Alexander Aljechin met 15½-14½ te winnen. Gespeeld werd in verschillende Nederlandse steden zodat de match wel iets weghad van een rondreizend circus, maar het enthousiasme bij het publiek was er niet minder om. De laatste partij, gespeeld in Bellevue te Amsterdam, werd bijgewoond door 2000 toeschouwers, die in drie zalen als haringen in een ton opeengepakt zaten! Na Euwes overwinning brak de schaakgekte pas goed uit in Nederland en de verenigingen schoten als paddestoelen uit de grond. In de revanchematch twee jaar later won Aljechin overigens met 15½-9½ en was Euwe zijn wereldtitel alweer kwijt.

¹ Een van zijn uitspraken was de volgende: “Het is niet voldoende de schuldigen te fusileren, pas als je een paar onschuldigen liquideert zijn de mensen onder de indruk!”.

Euwe (rechts) en Aljechin in actie tijdens de match van 1935

Opvallend aan Euwe was dat hij heel lang amateur is gebleven. In november 1923 behaalde hij zijn doctoraal in de wiskunde en in 1926 promoveerde hij *cum laude* in de wis- en natuurkunde op een proefschrift met de indrukwekkende titel 'Differentiaalvarianten van twee covariante-vectorvelden met vier veranderlijken', en ga daar maar eens aan staan! Lange tijd was hij wiskundeleraar, eerst in Rotterdam en daarna in Amsterdam. In 1947 werd hij profschaker in dienst van de KNSB. In die hoedanigheid reisde hij de wereld af om een onafzienbare reeks simultaanscences af te werken. In 1950 wijdde hij zich weer aan de wiskunde, waarbij in het bijzonder de opkomende informatica zijn interesse had. Van 1970 tot 1980 was hij president van de FIDE, waarbij hij onder andere een cruciale rol speelde in het doorgaan in 1972 van de match Fischer-Spasski. Op 26 november 1981 werd een hartaanval hem fataal. Het is beslist niet overdreven te stellen dat Max Euwe uitzonderlijk veel heeft betekend voor het Nederlandse schaakleven.

In Leeuwarden en Leiden zijn er clubs genoemd naar François-André Danican Philidor, die leefde van 1726 tot 1795. Philidor was de sterkste schaker van zijn tijd. Behalve schaker was hij ook componist, en bepaald niet onverdienstelijk. Zijn eerste werk componeerde hij reeds op elfjarige leeftijd. Hij kwam als page aan het hof van Versailles, waar hij leerde schaken van Legall de Kermeur, de sterkste Franse schaker van dat moment. In een tijdsbestek van drie jaar was hij hem de baas. In 1744 speelde Philidor twee blindpartijen in Parijs, destijds nog nooit vertoond. In 1747 ging hij naar Londen waar hij de beste Britse schaker, Phillip Stamma, met dikke cijfers versloeg. Een jaar later schreef hij *Analyse du jeu des Échecs*, zijn *opus magnum*. In dat boek staat ook zijn beroemde uitspraak "Les pions sont l'ame du jeu" ("pionnen zijn de ziel van het schaakspel"), waarmee hij aantoonde de eerste te zijn die de waarde van de pion inzag. Tevens behandelde hij in zijn boek de opening 1. e4 e5; 2. Pf3 d6, wat sindsdien bekend stond als de Philidor-verdediging. Hij stierf in Londen op 31 augustus 1795. In een necrologie schreef een Londense krant: "On Monday last, Mr. Philidor, the celebrated chess player, made his last move, into the other world". Hij werd begraven in St. James Cathedral te Londen.

Ook zijn er twee verenigingen genoemd naar de Brit Howard Staunton, één in Groningen en één in Etten-Leur. Van deze twee is die in Groningen verreweg het oudst: opgericht in 1871 vierde zij dit jaar haar 138-jarig jubileum. Het internationaal toernooi van 1946 in Groningen, dat de vereniging organiseerde ter gelegenheid van haar 75-jarig bestaan, geldt nog steeds als een klassieker, temeer omdat organisatie van een dergelijk evenement zo vlak na de oorlog verre van eenvoudig was. Het toernooi werd gewonnen door Botwinnik met 14½ uit 19, voor Euwe met 14 en Smislov met 12½ punt.

Howard Staunton werd geboren in 1810 te Westmoreland, Engeland. In 1841 werd hij uitgever van 'The Chess Player's Chronicle', het eerste Britse schaakmagazine. In 1843 won hij een match van Pierre de Saint-Amant, en vanaf dat moment maakte hij deel uit van de internationale schaakelite. Van 1845 tot zijn dood in 1874 had hij een column in de 'Illustrated London News'. De duizendpoot Staunton was echter meer dan alleen schaker, hij was ook nog eens uitgever, journalist en schaakpromotor. In zijn column van 8 september 1849 maakte hij reclame voor een nieuw design van de schaakstukken die we ook nu nog kennen onder zijn naam, echter niet ontwikkeld door hemzelf maar door Nathaniel Cook. Ook was hij de drijvende kracht achter de organisatie van het eerste internationale schaaktoernooi (Londen 1851), met deelname van de destijds 16 beste schakers ter wereld. Het prijzengeld van £ 500 lijkt in onze moderne ogen wellicht wat schameel, maar voor die tijd was het werkelijk ongehoord. Naar huidige maatstaven komt het overeen met een slordige £ 400.000!

En laten we natuurlijk onze eigen illustere naamgever, Michail Tal, niet vergeten! De meeste schakers krijgen pas (ver) na hun dood een club naar zich vernoemd, maar toen de vereniging Tal in 1960 werd opgericht stond de schaker Tal op het toppunt van zijn roem. Hij heeft zelfs ooit een certificaat ondertekend waarin hij de club toestemming gaf zijn naam te dragen!

Michail Nechemevitsj Tal was trouwens zijn Russische naam. Tal was afkomstig uit Letland, waar zijn naam werd uitgesproken als Mihails Tals. Hij leerde het spel op 7-jarige leeftijd maar het duurde vrij lang voor hij resultaten begon te boeken. In 1949 werd Alexander Koblents zijn trainer, en daarna ging het hard. Zijn eerste grote resultaat was het kampioenschap van Letland in 1953. Vier jaar later won hij voor het eerst het Kampioenschap van de Sovjet-Unie, waarna de FIDE hem tot grootmeester benoemde. In 1960 speelde hij in Moskou een match om de wereldtitel tegen Botwinnik, die hij met 12½-8½ won. Na verlies van de revanchematch in 1961 deed hij nog verschillende pogingen om de wereldtitel te heroveren, maar mede door zijn slechte gezondheid kwam hij nooit door de slopende kandidatenmatches die de uitdager van de wereldkampioen moesten opleveren. Wel bleef hij vele toernooien spelen, en winnen. Van juli 1972 tot april 1973 speelde hij 86 partijen zonder ook maar één partij te verliezen (+47 =39) en een tijdje later scherpte hij dat record aan tot 95 partijen (+46 =49). In de diverse Schaakolympiades speelde hij in totaal 101 partijen waaruit hij 82 punten scoorde.

Van Tal is bekend dat hij verslaafd was aan het schaakspel. Altijd wilde hij spelen, en het maakte hem niet uit tegen wie, al was het de ober van het restaurant of de taxichauffeur. Bij het grote publiek was hij beroemd om zijn onwaarschijnlijke offers waaraan hij zijn bijnaam 'De tovenaard van Riga' te danken had. Achteraf bleken die offers vaak incorrect², maar tijdens de partij waren ze buitengewoon effectief.

Zoals gezegd was zijn gezondheid bijzonder matig, en Tal zelf deed als kettingroker en zwaar drinker geen enkele moeite daar verbetering in aan te brengen. Uiteindelijk stierf hij op 28 juni 1992 toen zijn enig overgebleven nier het begaf (de andere was al in 1969 verwijderd).

Tal's grafsteen op het kerkhof van Riga. Let op de hem zo kenmerkende sigaret in zijn mond!
Opvallend is dat als datum van overlijden 27 juni wordt genoemd terwijl alle overige bronnen spreken van 28 juni.

² Tal zei eens: "There are two kinds of sacrifices: sound ones, and mine".

Bent u toevallig in Den Helder, loop dan eens langs bij 'M.S.C.', wat staat voor 'Morphy Schaakmat Combinatie'. Paul Morphy (New Orleans, 22 juni 1837) was al in zijn jeugd een enorm talent. Niemand had hem leren schaken, maar toen hij op zesjarige leeftijd getuige was van een partij tussen zijn vader en zijn oom, die in remise was geëindigd, verraste *young* Paul zijn stomverbaasde familieleden door te zeggen dat zijn oom had kunnen winnen. Vervolgens zette hij de bewuste stelling op en bewees zijn gelijk. Een jaar later speelde hij tegen generaal Winfield Scot, die zichzelf als een sterk schaker beschouwde. Morphy versloeg hem tot tweemaal toe. In de tweede partij kondigde hij reeds na zes zetten geforceerd mat aan! Hier eindigde waarschijnlijk de schaakcarrière van generaal Scot waar die van Morphy nog goed en wel van de grond moest komen. Hij was 12 toen de Hongaarse meester Löwenthal de stad bezocht en natuurlijk moest er worden geschaakt: 3-0 voor Morphy.

Hierna richtte hij zich op zijn studie rechten, die hij in 1857 voltooide. Omdat hij nog te jong was om als advocaat te mogen werken, reisde hij in 1858 naar Engeland waar hij iedereen versloeg, behalve Staunton die hem ontweek. Daarop ging hij naar Parijs, waar het beroemde Café de la Regence zijn hoofdkwartier werd, alles en iedereen verpletterend. Weer terug in Engeland versloeg hij 5 meesters in een simultaan. Hij daagde iedereen uit voor geld tegen hem te spelen met voorgift van een zet en een pion, maar niemand durfde. Daarop stopte Morphy definitief met schaken en reisde terug naar New Orleans, waar zijn pogingen als advocaat aan de slag probeerde te komen faalden, mede door het uitbreken in 1861 van de Amerikaanse Burgeroorlog. De laatste jaren van zijn leven waren tragisch. Zijn geestesgesteldheid leed onder aanvallen van paranoia en waanbeelden, waarbij hij dacht dat men hem wilde vergiften en zijn kleren in brand wilde steken. Zijn familie trachtte hem te laten opnemen in een inrichting, hetgeen hij weigerde. Op 10 juli 1884 stierf hij aan een beroerte, waarschijnlijk teweeg gebracht door een (te) koud bad na een lange wandeling in de hete zon.

De match Fischer-Spassky zette in 1972 het schaken mondiaal op de kaart. Geen wonder dat er naar beide spelers een club is genoemd. Zo vinden we in het mondaine Wassenaar de 'SV Bobby Fischer' en in de SGA hebben we natuurlijk ons eigen 'Fischer/Z'. Dat gezegd hebbende, is die eigenlijk wel naar Robert J. Fischer genoemd? Fischer/Z was immers ten tijde van de oprichting (1982) ook de naam van een populaire popgroep, maar wij schakers denken bij de naam Fischer natuurlijk meteen aan gekke Bobby. Tijdens de oprichtingsvergadering kreeg de naam Fischer/Z evenveel stemmen als S.P.S.A., wat staat voor de flipperterm *Same Player Shoots Again*, zodat een spelletje de beslissing moest brengen. Jaren later konden de oprichters zich niet meer herinneren of dat nou een spelletje toepen of een spelletje flipperen was, dus die zullen wel geen cola hebben gedronken De Groningse schaakvereniging 'Spassky's' verwijst naar de grote Boris, die in 1969 wereldkampioen werd door Petrosjan met 12½-10½ te kloppen en drie jaar later in de match van de eeuw door Fischer werd verslagen. Spassky leeft nog steeds en woont al jaren in Frankrijk.

In Utrecht zetelt 's.v. Paul Keres'. Dit was vroeger een studentenvereniging die bekend stond als 'Utstud', maar toen de voorwaarde van studentschap werd losgelaten als *conditio sine qua non* besloot men zich om die reden van de oude naam te ontdoen. Een nieuwe naam moest worden bedacht en de leden pijnigden zich het hoofd. Een prijsvraag leverde behalve veel boertige lol weinig concreets op, zodat op de ledenvergadering van 3 juni 1975 werd besloten een commissie in het leven te roepen die werd opgezet met het vinden van een nieuwe naam. Nu wilde het toeval dat de Estse grootmeester Paul Keres twee dagen later overleed, waarop werd besloten de vereniging naar hem te noemen.

Paul Keres werd geboren op 7 januari 1916 in Narva, Estland. Zijn eerste grote succes kwam in 1938 toen hij, samen met Reuben Fine, het AVRO-toernooi won. Tijdens de oorlog werd zijn geboorteland Estland tot tweemaal toe bezet, eerst door de Russen en daarna door de nazi's. Gedurende die periode speelde Keres een paar toernooien in Duitsland en Estland, wat hem in de ogen van de communisten een collaborateur maakte. Aanvankelijk waren de autoriteiten dan ook van plan hem na de oorlog te executeren, maar op voorspraak van Botwinnik bleef hem dat bespaard en werd hij zelfs in genade aangenomen. In zijn glansrijke carrière versloeg Keres 9 wereldkampioenen, waarvan verscheidene meermaals, en werd hij kampioen van de Sovjet-Unie in 1947, 1950 en 1951. In Helsinki, op de terugweg van het door hem gewonnen toernooi van Vancouver, overleed hij op 5 juni 1975 aan een hartaanval. In Estland kreeg hij een staatsbegrafenis, die werd bijgewoond door 100.000 mensen. Nog steeds siert zijn portret het bankbiljet van 5 krooni. Algemeen wordt Keres beschouwd als de sterkste schaker die nooit wereldkampioen is geweest. In de openingstheorie leeft hij voort in de Keres-variant van het Siciliaans (1. e4 c5; 2. Pf3 d6; 3. d4 cxd4; 4. Pxd4 Pf6; 5. Pc3 e6; 6. g4), maar ook andere openingen heeft hij met zijn ideeën verrijkt.

Samuel (beter bekend als Salo) Landau werd geboren in het Poolse Bochnia op 1 april 1903. Tijdens de Eerste Wereldoorlog vluchtte hij met zijn familie naar Wenen en vandaar naar Rotterdam. In 1936 werd hij Nederlands kampioen, waarbij moet worden opgemerkt dat Euwe dat jaar niet meedeed. Maar toch, na Euwe was Landau onbetwist de nummer 2 van Nederland. Tijdens de Tweede Wereldoorlog raakte hij met zijn joodse achtergrond in het nauw. In september 1942 probeerde hij te vluchten naar Zwitserland, werd echter bij het station van Breda opgepakt en gedeporteerd naar Gräditz (destijds Duitsland, nu Polen) waar hij in 1943 (of 1944, bronnen spreken elkaar tegen) overleed, bizar genoeg op slechts enkele kilometers afstand van de plaats waar hij was geboren. Op 17 juli 1946 werd in het Zeeuwse Axel een schaakclub opgericht die naar hem werd vernoemd.

In 1980 was Zoetermeer een snel groeiende stad, en dat schreeuwde natuurlijk om een eigen schaakvereniging. Een jaar later was het zover, en de nieuwgeborene werd, naar de veelvoudig wereldkampioen, 'Botwinnik' genoemd. Waarom precies naar hem is onduidelijk. Botwinnik was natuurlijk een zeer sterk schaker, maar in de menselijke omgang stond hij bekend als eigenzinnig, stijfkoppig, achterdochtig en paranoïde. Geen feestnummer om eens gezellig een biertje mee te drinken! Als communistische *hardliner* was Botwinnik bovendien dikke maatjes met de beruchte Krilenko, de misdadiger die we net ook al even tegenkwamen in het stukje over Lasker, en nadat hij in 1936 het toernooi in Nottingham had gewonnen stuurde hij Stalin een telegram met de mededeling dat hij de overwinning aan hem opdroeg. Kortom, er zijn prettiger mensen denkbaar om je club naar te vernoemen!

De jonge Botwinnik was een bijdehand knaapje, dat op z'n negende al literaire werken las van Poesjkin, Gogol en Toergenjev. Hij was twaalf toen hij leerde schaken, en reeds twee jaar later versloeg hij Capablanca, op dat moment regerend wereldkampioen, in een simultaanseance. Botwinnik had een ijzeren discipline en leefde als een asceet, waarbij nicotine en alcohol volstrekt taboe waren. Om zich te harden liet hij zich door Ragosin rook in het gezicht blazen en zette hij de radio hard aan om zichzelf immuun te maken voor storende geluiden.

Toen Aljechin in 1946 overleed werd de wereldtitel vacant. Besloten werd een toernooi te organiseren met als deelnemers Botwinnik, Smyslov, Reshevsky, Euwe, Keres en Fine, waarvan de winnaar de nieuwe wereldkampioen zou zijn. Fine zag op het laatste moment af van deelname, zodat er een vijfkamp werd gespeeld, deels in Nederland, deels in de Sovjet Unie. Botwinnik won met 14 uit 20 en was daarmee de zesde wereldkampioen schaken. In de jaren daarop zette hij zijn wereldtitel regelmatig op het spel. Tweemaal verloor hij zijn titel (aan Smyslov en aan Tal) om deze in de revanchematch te heroveren. In 1963 verloor hij van Petrosjan, en ditmaal was hij de titel definitief kwijt omdat de FIDE het destijds traditionele recht op revanche had afgeschaft. Na zijn actieve carrière werd Botwinnik schaakleraar, en niet zonder succes. Taimanov, Joesoepov, Kasparov, Kramnik en Shirov kregen van hem les, bepaald niet de minsten Botwinnik overleed op 5 mei 1995. Een messcherpe variant in het half-Slavisch (1. d4 Pf6; 2. c4 e6; 3. Pf3 d5; 4. Pc3 c6; 5. Lg5 h6; 6. Lh4 dxc4) is naar hem genoemd.

De schaakvereniging 'Messemaker 1847' uit Gouda vermeldt maar meteen het jaar van oprichting in de verenigingsnaam. Christiaan Messemaker werd geboren op 24 mei 1821, één dag na het huwelijk van zijn ouders. Da's nog eens gevoel voor *timing*! Op zijn verjaardag in 1847 richtte hij 'Vriendentrouw' op, een vereniging waarvan ook dammers en kaartspelers deel uitmaakten. In 1860 gingen de schakers verder onder de naam 'Oefening en Beleid' en in 1886 kreeg de vereniging haar huidige naam, als eerbetoon aan haar oprichter. Messemaker was tweemaal officieus Nederlands Kampioen.

De naam Pomar zal niet bij iedereen een belletje doen rinkelen. Toch werd in 1946 in Rijswijk een schaakclub vernoemd naar deze Spaanse grootmeester, die op dat moment overigens nog slechts 15 jaar oud was. Arturo Pomar Salamanca werd geboren op 1 september 1931 te Palma de Mallorca en gold als een geducht jeugdtalent. Zijn eerste grote succes kwam in 1942, toen hij op 10-jarige leeftijd kampioen van de Balearen werd. Franco misbruikte hem voor publicitaire doeleinden en lanceerde hem als exponent van het nieuwe Spanje. De grote Alexander Aljechin werd aangetrokken als trainer en in 1946 veroverde hij voor de eerste maal het kampioenschap van Spanje, een kunststukje dat hij nog zesmaal zou herhalen. Vele toernooioverwinningen volgden (US Open 1954 en Madrid 1960 om er een paar te noemen) en halverwege de jaren '60 stond hij in de top-50 van de wereld. In 1992 speelde hij zijn laatste toernooi. Tegenwoordig slijt hij zijn oude dag in een klein dorpje vlakbij Barcelona, waar hij met zijn vrouw Carmen de post verzorgt.

Overigens waren het niet alleen hele sterke schakers die aan een club hun naam schonken, al had Daniël Noteboom dat wellicht best kunnen worden als hij niet zo jong was gestorven. Hij werd geboren op 26 februari 1910 in Noordwijk en gold zo eind jaren '20 als een groot talent. Zijn grootste succes behaalde hij tijdens de landenwedstrijd van 1930 in Hamburg, waar hij aan het vierde bord een score van 11½ uit 15 behaalde tegen onder andere Flohr, Takacs, Richter en Stolz. Op 12 januari 1932 overleed hij in een Londens ziekenhuis aan de gevolgen van een longontsteking. Te zijner nagedachtenis werd reeds enige jaren later in zijn geboorteplaats de schaakvereniging opgericht die nog steeds zijn naam draagt. Naar Noteboom is een openingsvariant van het Slavisch genoemd³ en nog elk jaar organiseert het Leidse LSG het naar hem genoemde weekendtoernooi.

In Rotterdam vinden we de schaakvereniging 'Onesimus', die beminde gelovigen uit de bijbel kennen. Onesimus was een weggelopen slaaf die had gestolen van zijn meester Filémon, ontrouw was en daarom op de vlucht was geslagen. Hij kwam bij Paulus terecht, die in Rome, in afwachting van zijn proces, in gevangenschap leefde. Onesimus werd door Paulus bekeerd tot het christendom en door hem gedoopt. Na zijn dood (van Paulus dus) werd Onesimus volgens de overlevering bisschop van Efese en daarna van Kolosse. Rond het jaar 90 na Christus stierf hij in Rome de marteldood, in die dagen een tamelijk gangbare manier om als christen aan je eind te komen.

³ 1. d4 d5; 2. c4 c6; 3. Pc3 e6; 4. Pf3 dxc4; 5. a4 Lb4; 6. e3 b5; 7. Ld2 a5; 8. axb5 Lxc3; 9. Lxc3 cxb5; 10. b3 Lb7; 11. bxc4 b4.

Het Rotterdamse 'Erasmus' werd opgericht op 5 september 2005 en kwam voort uit een fusie tussen de schaakverenigingen NRSG Wilhelm Steinitz, Hillegersberg en Schiebroek Westen Regina. Of de goede Desiderius een groot schaker was is mij niet bekend, maar een begenadigd filosoof was hij zeker. Hij wordt tot de humanisten gerekend, wat, anders dan tegenwoordig, niet wil zeggen dat hij religie afwees. Integendeel, hij was wel degelijk religieus (in 1492 werd hij zelfs tot priester gewijd!). Hij stond in principe sympathiek tegenover Luther, maar had als vredelievend en relativerend humanist ook kritiek op hem, zeker toen duidelijk werd dat in Luthers visie geen ruimte was voor menselijke vrijheden. Erasmus pleitte voor tolerantie tussen katholieken en protestanten, maar werd daardoor door beide partijen als ketter beschouwd.

De woorden 'vredelievend' en 'relativerend' doen vermoeden dat er een soort liberaal *avant la lettre* in hem schuil ging, en dat was ook zo, Erasmus was zijn tijd vele eeuwen vooruit. Neemt niet weg dat hij toch wel een bedenkelijk trekje had: evenals de meesten van zijn tijdgenoten was hij uitgesproken antisemitisch. Zijn oproep tot verdraagzaamheid was dan ook vooral bedoeld voor christenen onderling.

Erasmus op het beroemde schilderij van Hans Holbein de Jonge

Erasmus woonde het grootste deel van zijn leven in Rotterdam, en het is dan ook geen wonder dat de plaatselijke universiteit naar hem is vernoemd. Opmerkelijk was in dat kader een onderzoek uit 2003, waaruit bleek dat maar liefst 65% van de Rotterdammers in hem de architect van de Erasmusbrug zag (duh!).

In het Groningse Stadskanaal vinden we de vereniging 'J.H. Kruit', genoemd naar Jan Hessel Kruit die in 1923 zijn *finest hour* beleefde. In dat jaar won hij zowel het kampioenschap van de Noordelijke Schaakbond als het kampioenschap van de Nederlandse Schaakbond, die overigens destijds nog niet het predikaat 'koninklijk' met zich meedroeg en dus in de volksmond bekend stond als 'de NSB' (ai). Na de oorlog dus maar snel koninklijk geworden, u begrijpt nu waarom

We blijven in het noorden des lands. In oktober 1874 werd te Winschoten een schaakvereniging opgericht op initiatief van de plaatselijk geneesheer, Dr. Th. Haakma Treslong. Aanvankelijk had de vereniging geen naam. Tijdens een op 25 september 1875 gehouden ledenvergadering werd echter besloten aan Dr. A. (Antonius) van der Linde, een destijds bekend Nederlandse schaakhistoricus, te verzoeken ermee akkoord te willen gaan dat de club naar hem werd genoemd en tevens het "peterschap" te willen aanvaarden. Voorts werd hem maar meteen het erelidmaatschap van de vereniging aangeboden. De geleerde doctor aanvaardde zowel het peterschap als het erelidmaatschap met grote ingenomenheid en daar, zoals hij zelf in "De Schaakwereld" van 1875 mededeelt, naar oud en goed gebruik een peter niet met lege handen mocht verschijnen, schonk hij de jonge vereniging een 50-tal schaakwerken.

Deze Van der Linde was kennelijk geen gemakkelijk heerschap. Uit het Tijdschrift van de Nederlandse Schaakbond, nummer 23, februari-maart 1942, citeer ik het volgende:

De figuur van Van der Linde is trouwens een behandeling ten volle waard. Deze persoonlijkheid bergde twee gansche-lijk diametrale naturen in zich. Hij was, waar het zijn wetenschappelijke onderzoekingen betrof, objectief; waar het zijn prestaties als schaakspeler en als medeleider van het Nederlandsche schaakleven gold, was hij in hoge mate subjectief; als schaakspeler was hij middelmatig, als schaakpublicist buiten het wetenschappelijke, partijdig: als polemist onverdragelijk en grof. De strijd, die in en rondom zijn schaakblad "De Schaakwereld" werd gevoerd, was uitermate ongeschikt voor het populariseren van het schaak als beschrijvingsfactor.

Terzijde, in de periode 1850-1900 was het schaken met name in de noordelijke provincies zeer populair, wat moge blijken uit het grote aantal verenigingen dat gedurende deze periode werd opgericht. 1847 was het geboortjaar van 'Philidor Leeuwarden', waarmee ze één van Neerlands oudste verenigingen is (zelf beweren ze zelfs dé oudste, maar onze vrienden van VAS claimen een nog grotere anciënniteit), in 1871 zag het Groningse 'Staunton' het levenslicht en in 1874 dus 'Van der Linde'. In 1898 werd er in Groningen een damesschaakvereniging opgericht, wat zelfs vandaag de dag niet al te gebruikelijk is, laat staan in die tijd

Na wat googlen kwam ik er achter dat 'S.D.C. (Schaak- en damclub!) Jurjen Tolsma' uut Stiens is vernoemd naar een niet onverdienselijk dammer uit de jaren '30 van de vorige eeuw. Ook de vereniging 'Aris de Heer' uit Middenbeemster is genoemd naar een dammer, die naar verluidt tussen 1835 en 1860 als vrijwel onverslaanbaar bekend stond. Destijds, toen het verzuilde verenigingsleven nog glorieus floreerde, kwam het wel vaker voor dat op een club gelijktijdig werd gedampt en geschaakt. Het multi-disciplinaire karakter van dergelijke verenigingen komt ook nu nog tot uiting in sommige verenigingsnamen, zoals 'D.S.C. (Dam- en Schaak Club) Glazenburg' uit Rheden en 'D.S.V. (Dam- en Schaak Vereniging) Ons Genoegen' uit Almen.

Een melige eend in de bijt is schaakclub 'De Haarlemse Jopen'; niet, zoals je zou denken, genoemd naar een groep personen met de voornaam Joop, maar naar een lokaal gebrouwen bier. Er zijn nogal wat dingen opmerkelijk aan deze club. Zo heten alle leden vanaf ingang van het lidmaatschap 'Joop' (dames: naar keuze 'Jopie' of 'Jopelientje'). Artikel 6 van de statuten bepaalt dat alle actieve Jopen worden benoemd tot voorzitter, zulks ter bevordering van de lengte van de bestuursvergaderingen, maar de statuten bestaan uit nog veel meer aparts. Zo is artikel 1 een gedicht van de vroeg-Middeleeuwse monnik Joperus:

*Bedreyver van het eed'le scaek,
Slaet acht op goet ende haeve.
't Leyden van het swart en wit,
Dat is voorwaer een gawe!*

*Zooals eens Wigbolt Ripperda,
Riep: 'Den Spanjool eruut'
Zoo moet altoos uwe inzet zijn:
Wees daarom ferm, Sta tuut!*

Aardig is ook artikel 5, waar we kunnen lezen dat er zowel minimaal als maximaal twaalf actieve Jopen lid kunnen zijn. Let wel, een aspirant-Joop moet van goeden huize komen want er is een heuse ballotagecommissie! Het lidmaatschap kan desgewenst worden beëindigd, met dien verstande dat de Joop in kwestie zelf een nieuw lid aanbrengt. Misschien een aardig idee voor Tal/DCG, en zo'n ballotagecommissie lijkt me trouwens ook wel wat Grappig is nog te vermelden dat de Joop verantwoordelijk voor het innen van de penningen tevens hoofd integratie van islamitische homosuelen is, en dat er ook een bestuurslid is dat zich bezighoudt met de portefeuille automatisering en onmogelijke evenementen

Momenteel dragen 24 van de 534 schaakverenigingen de naam van een persoon.

Verenigingen die zijn genoemd naar schaakstukken

Hiervan zijn er 61. Van alle schaakstukken is de stoere toren het meest populair. Komt 20 keer voor, in allerlei vervoegingen. Daarbij moet worden opgemerkt dat veel verenigingen met een toren in de naam niet zijn genoemd naar het schaakstuk maar naar een markant gebouw in de buurt. Zo is 'Het Dikke Torentje' (Eemnes) genoemd naar de beroemde kerk op de Wakkerendijk terwijl 'S.V. Toren van Egmond' (Egmond aan Zee) slechts is geassocieerd met het plaatselijke kasteel. Ook 'De Waagtoren' uit Alkmaar heeft niets met de toren uit het schaakspel te maken maar juist alles met het plaatselijk wereldberoemde waaggebouw, dat dateert uit 1601. 'De Waagtoren' is overigens een fusieclub van drie verenigingen: Lange Rochade, ASG en VVV, niet te verwarren met de voetbalclub. De afkorting 'VVV' stond overigens voor het prachtig idealistische 'Van Vijanden Vrienden'

Drie verenigingen noemen zich 'De Toren', van wie die uit Arnhem het meest bekend is. Er zijn echter ook clubs van die naam in Valkenburg (ZH) en het Brabantse Leende. In Pijnacker zetelt de 'Schaakvereniging (let op de oude spelling!) Scheve Toren' en in Rotterdam hebben ze er eentje van ivoor. Grappig is dat '3-Torens' uit Berkel en 'De Drie Torens' uit Tilburg bijna naamgenoten zijn.

'De Twee Kastelen' ontstond in 1971 uit een fusie tussen de schaakverenigingen 'Strijdt Met Beleid' (Gerkesklooster) en 'De Pionier' (Kollum; u weet wel, van de kaas). Bijzonder aan deze vereniging is dat ze het ene kalenderjaar in Gerkesklooster spelen en het andere in Kollum! Ik citeer de website: "Zo is het nadeel van het in de winter over eventuele gladde wegen te moeten rijden eerlijk verdeeld over de beide Kastelen", en dat is ook wel weer waar

Het edele paard vinden we 18 keer terug in de verenigingsnaam, waarvan ik 'S.C. De Hynste Sprong' uit Sint Nicolaasga de mooiste vind. Nu is mijn kennis van de Friese taal wat aan de basale kant, dus ik wist niet helemaal zeker of mijn vermoeden (dat een *hynst* een *paard* is) correct was, maar even googlen nam alle twijfel weg: we hebben het hier daadwerkelijk over de paardensprong. De *hynst* vinden we ook terug in de Friese versie van de onverwoestbare Sinterklaaskraker 'Zachtjes gaan de paardevotjes':

*Súntsjes gean de hynstepoatsjes, trippel-trappel, trippel-trap;
't Is de hynst fan Sinteklaeske, stippel-stappel, stippel-stap,
't Hapke draecht op syn gemak, Sinteklaeske oer it dak!
't Hapke kin it paed wol fine, trippel-trappel, trippel-trap;
By it held're moanne-slydtsje, stippel-stappel, stippel-stap,
't Hapke is noch lang net warch, mar ik moat op bêd, ha 'k soarch.*

Mooie taal dat Fries! Maar er zijn meer paardensprongen: 'S.C. De Paardensprong' vinden we in Groningen, 'S.C. Het Springende Paard' in Aarlanderveen (ik had er ook nog nooit van gehoord maar Google is een trouwe raadgever, blijkt ergens tussen Alphen a.d. Rijn en Nieuwkoop te liggen) en 'S.V. 't Springend Peert' uit Puttershoek. Opvallend is het Apeldoornse 'S.C. Vrouw en Paard' (mooie knipoog naar het legendarische radioprogramma Man en Paard), dat op haar website het vermoeden uitspreekt de enige vrouwenschaakclub van Nederland te zijn, en dat zou best weleens waar kunnen zijn Verder liefst vijf witte paarden (in Deventer, Haarlem, Zaandijk, Voorhout en Sas van Gent) terwijl de zwarte paarden alleen zijn vertegenwoordigd door 'S.C. 't Zwarte Paard' te Ommen. De kleur zwart komt sowieso weinig voor in verenigingen die naar schaakstukken zijn genoemd, heeft kennelijk toch een wat negatieve connotatie. In Lisse vinden we 'De Zwarte Pion', in Sommelsdijk (op Goeree-Overflakkee) ook een, en vooruit, in het Zeeuwse Kruiningen zelfs 'De

Zwarte Dame', maar dat was het dan ook. Ik vond nog wel 'S.V. Het Zwarte Water' uit Zwartsluis, 'De Zwarte Olifant' uit Woerden en 'Het Zwarte Schaap' uit Tilburg, maar ja, die vallen niet in deze rubriek

'Het Paard van Ree' uit het schaakmaffe Wijk aan Zee is een bijzondere. Deze vereniging is genoemd naar een moment uit de partij die Hans Ree in 1970 tegen de Fin Heiki Westerinen speelde tijdens het Hoogoventoernooi. Eén van Ree's paarden werd aangevallen, het belandde op het troosteloze veld a1 en elf zetten later gaf Ree op. Toen enige maanden later een schaakclub werd opgericht herinnerden de initiatiefnemers zich het arme paard op a1 en besloten daarop het beest te vereeuwigen door hun club naar hem te noemen. Naar verluidt was Ree zelf aanvankelijk *not amused*, zoals zou blijken uit een door hem geschreven artikel in de NRC. Geschrokken besloten de leden hun club dan maar te hernoemen in 'Schaakgenootschap Het Verdrongen Paard', maar toen voorzitter Dennis Krassenburg tijdens het Corus-toernooi van 2006 een gesprek aanknoopte met de *grand maître* bleek er van enige wrevel geen sprake te zijn en werd de originele naam weer in ere hersteld, ditmaal met de zegen van Ree ("Julie doen maar hoor").

In de categorie mooie paardennamen gaan verder eervolle vermeldingen uit naar 'S.V. Paardekracht' (Noordwijkerhout), 'Het Briesend Paard' (Urk), 'S.V. Het Houten Paard' (Brielle) en 'S.V. 't Stokpaardje' (Maasbracht).

De pion is qua schaakkracht het meest bescheiden schaakstuk. Neemt niet weg dat het 18 maal voorkomt in verenigingsnamen. Eenvoudigweg 'De Pion' komt liefst zes keer voor met vestigingen in Amsterdam, Roosendaal, Harlingen, Groesbeek, Hilversum en Wormerveer. Variaties daarop zijn 'Stormpionnen' (Leiden), 'De Vrijpionnen' (Voorhout), 'De Pionnetjes' (Schiedam) en 'R.S.C. 't Pionneke' (Roermond).

Aardig is ook de naamgeving rond 'S.V. De Zeven Pionnen' uit Ede, want waarom in Godsnaam zeven pionnen waar acht meer voor de hand zou liggen? Welnu, toen de club op 6 september 1933 werd opgericht ten huize van de heer Zweedijk waren zeven personen present. Toen er gestemd werd over een naam werd besloten dat aantal te doen weerspiegelen in de clubnaam, en zo kwam S.V. De Zeven Pionnen aan haar naam. Teneinde de club van dienst te zijn bood de heer Zweedijk het gebruik van zijn woning aan, alwaar zou worden vergaderd en geschaakt (destijds was het gebruikelijk dat iedere speelavond werd voorafgegaan door een vergadering⁴). De kosten bedroegen 10 cent per persoon per avond en kwamen geheel ten goede aan de heer Zweedijk en zijn vrouw. Zij zorgden dan voor vuur, licht en consumpties in de vorm van 1 of 2 koppen thee of koffie. De heer Van der Lang schonk de club een vijftal op karton geschilderde schaakborden, die bij de overige leden zeer in de smaak vielen.

De overige schaakstukken moeten het doen met aanzienlijk minder vermeldingen. Neem nou de loper (of raadsheer zoals men vroeger zei). Onze stadgenoten van 'De Raadsheer' kennen we natuurlijk maar al te goed, maar er zijn er nog twee, een in Zundert en een in Elsloo (Limburg). Verder nog 'De Zandloper' in Waalwijk, 'De Strandloper' in Petten en ook nog 'De Rode Loper' in Utrecht. Een paar jaar geleden was er overigens in Utrecht een club die zelfs twee schaakstukken in de naam wist te verwerken: 'Loper te Paard'! Deze club is wegens gebrek aan leden niet meer onder ons

Een zwarte dame kwamen we net al even tegen in Kruiningen, maar er is ook een witte in Grubbenvorst terwijl 'De Willige Dame' uit Dordrecht meer associaties oproept met een escortbureau dan met een schaakvereniging We staan op het internet, dus mochten onze schaakvrienden uit Dordrecht dit ook lezen, bij voorbaat excuus voor dit wel errug flauwe grapje De koning ten slotte komt er wel héél bekaaid af: ik vond slechts 'S.V. Twee Koningen' in Eindhoven.

Verenigingen die zijn genoemd naar schaaktermen

Hiervan zijn er 34. De schaakterm 'en passant' gaat in deze categorie aan kop met vermeldingen in Chaam, Den Haag, Bunschoten/Spakenburg en het Texelse Den Burg. Van deze vier timmert de vestiging in Bunschoten/Spakenburg het hardst aan de weg. Vorig seizoen werd met veel geweld het kampioenschap behaald in de derde klasse A na alle wedstrijden te hebben gewonnen, maar dat mag dan ook wel met spelers als Manuel Bosboom (vorig seizoen 9 uit 9!), Bruno Carlier, Richard Vedder en Hans Böhm in de gelederen⁵. Deze vereniging is om nog een andere reden bijzonder: het is een van de weinige in het land die de beschikking heeft over een eigen clubgebouw, het zeer fraaie Denksportcentrum 'En Passant' (zie foto hier naast).

⁴ Ja Karel, je leest het goed!

⁵ Met ingang van het seizoen 2009/2010 komt ook ene Kortsjnoi het team versterken

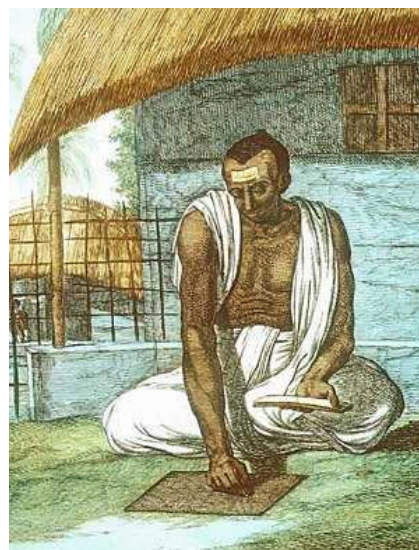
Op de tweede plaats eindigt de rochade (of rokade), die door drie clubs in hun naam is verwerkt, in respectievelijk Lichtenvoorde, Nieuwe Pekela, en Tilburg. 'S.V. De Combinatie' vinden we in zowel Harderwijk als Asten, 'Eeuwig Schaak' in Ridderkerk en Rucphen, 'De Oppositie' in Deventer en Heiloo, 'De Vrijpion' in Gendt en Boxmeer en 'S.V. Schaakmat' in Noord Scharwoude en Naaldwijk.

Wat de overige schaaktermen betreft moeten we spreken in enkelvoud. Een paar voorbeelden: 'S.V. Fianchetto' (Vaals), 'S.V. Dubbelschaak '97' (Boxtel), 'De Sleutelzet' (Arnhem), 'S.V. Familieschaak' (Zwolle) en 'S.V. Triple-Pion' (Eindhoven). De naam van de schaakvereniging 'Opening '64' (Sint Pancras) vind ik mooi gekozen omdat '64 verwijst naar zowel het jaar van oprichting als het aantal velden op het schaakbord. De website van 'Opening '64' meldt trots dat het in totaal bijna 80 leden heeft, waarvan het leeuwendeel afkomstig is uit de eigen jeugdopleiding (*sic!*). Daar zal menig schaakvereniging jaloers op zijn! Grappig gekozen ten slotte is de naam van het altijd optimistische 'S.V. Goede Zetten Zat' uit Utrecht.

Verenigingen die zijn genoemd naar mythologische figuren

De naam 'Sissa' komt driemaal voor. De verenigingen van die naam in de Brabantse gemeentes Luyksgestel en Oirschot zijn wat kleinere clubs maar die in Groningen is tamelijk vermaard. Dit is een typische studentenvereniging, die de naam Sissa hebben ontleend als *Scaccare Inter Studiosos Stimulat Amacitiam*, wat grof vertaald zo iets betekent als "studentenschaak bevordert de vriendschap". Leuk gevonden!

De naam Sissa is echter geen afkorting maar afkomstig van een historisch figuur, die we kennen uit het beroemde verhaal van de graankorrels. Volgens de legende was hij brahmaan (een soort priester) aan het hof van de Indiase koning Balhait. Deze royaltyfiguur vond dat zijn onderdanen zich te veel bezighielden met gokspelletjes waar dobbelstenen aan te pas kwamen en gaf opdracht een spel te ontwikkelen waar de geluksfactor van veel minder belang was. Na wat stevig mediteerwerk bedacht Sissa het schaakspel (in Sanskriet: Chaturanga), en de koning was zo enthousiast dat hij Sissa wilde belonen. "Doe een wens, en hou je vooral niet in!" klonk het lichtzinnig, en dat heeft de koning geweten. Sissa wenste op het eerste veld 1 graankorrel, op het tweede 2, op het derde 4, enzovoorts.

Sissa voor zijn hut, zich afvragend waar hij in Buddha's naam zijn graankorrels moet laten

Schuddebuikend om zoveel domheid gaf de koning zijn minister van landbouw opdracht aan deze ogenschijnlijk bescheiden wens te voldoen, maar het lachen verging hem snel toen bleek dat hem dit geintje 18.446.744.073.709.551.615 korrels ging kosten, en probeer dat getal maar eens uit te spreken! Moraal van dit verhaal is natuurlijk geen dingen te beloven die niet kunnen worden waargemaakt. Of Sissa echt heeft bestaan blijft natuurlijk gissen, maar een mooi verhaal blijft het!

Ook de naam 'Caissa' valt drie keer. Behalve onze vrienden uit oud-Zuid (die inmiddels rond de 200 leden tellen!) zijn er clubs van die naam in Hoorn en Elburg. Caissa was een boomnif uit een gelijknamig gedicht van Sir William Jones (1746-1794), die zijn werk losjes baseerde op het gedicht *Scaccia Ludus* ('het schaakspel') van de late Middeleeuwer Marco Girolamo Vida. In het gedicht van Jones wordt Caissa benaderd door de oorlogsgod Mars (we zitten in de Romeinse mythologie), die haar een oneerbaar voorstel doet. "Aan mijn lijf geen polonaise" denkt ze, en zoekt dekking in het dichtstbijzijnde blijf-van-mijn-lijf-huis, maar Mars laat het er niet bij zitten en roept de hulp in van Euphron, de god van de sport. Hij schept het schaakspel om Caissa in liefde voor Mars te doen ontbranden, dat lukt, en ze leefden nog lang en gelukkig.

In Deventer vinden we het reeds in 1849 opgerichte 'Pallas'. Of die is genoemd naar de Griekse godin Pallas Athena wordt uit de website niet helemaal duidelijk, ligt echter wel voor de hand. Het clubblad van Pallas heet immers Palladium, dezelfde naam als het fameuze beeld van Pallas Athena dat, in Troje opgesteld, de stad onneembaar maakte. Eenmaal geroofd door Odysseus en Diomedes was het lot van de stad snel bezegeld. Pallas Athene was één van de belangrijkste godinnen op de Olympus en had een aantal functies. Zij was de godin van de wijsheid en de kunst en tevens was ze verantwoordelijk voor de reine en zuivere bovenlucht. Daarnaast wordt ze vaak genoemd als godin van zowel de krijgskunst als de vrede, wat op z'n zachtst gezegd toch een wat tweesnijdende combinatie is

Het verhaal van de geboorte van Pallas Athene is even spectaculair als bizar. Vadertje Zeus had na de geslachtsdaad de moeder Metis verslonden omdat hij vreesde dat zij hem een zoon zou baren die hem de wereldheerschappij zou ontnemen. Negen maanden later bleek het zaad niet op de rotsen te zijn gevallen, want zijn hoofd spleet open en wie sprong eruit (in volle wapenuitrusting, met opgeheven lans en onder het aanheffen van een krijgslied, *sic!*): Pallas Athene! Hoe verzin je het!! Pallas Athene is overigens gelieerd aan de Romeinse godin Minerva, die haar naam waarschijnlijk ontleend

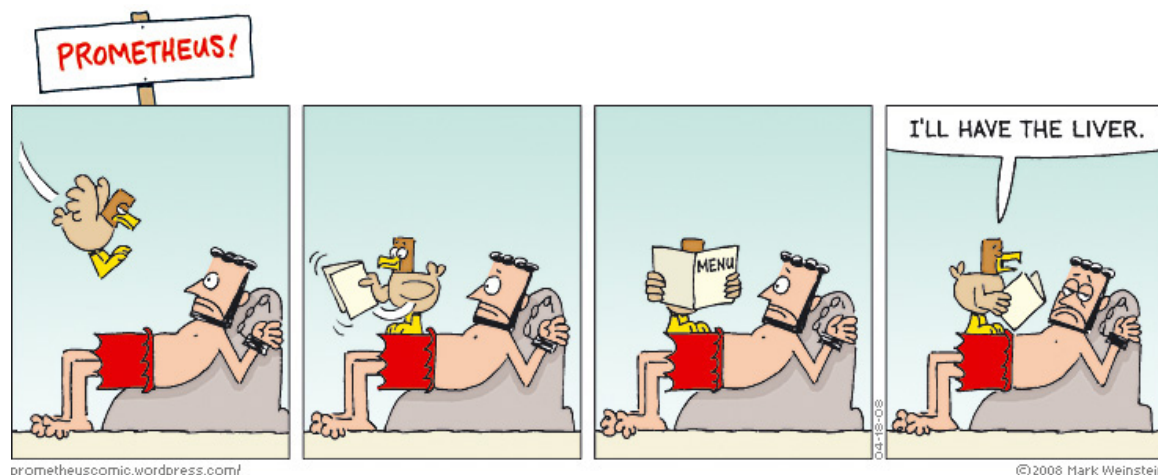
aan de bij de Etrusken bekende godin Menrva. De jeugdschaakvereniging 'Minerva', die al vele talenten heeft voortgebracht, resideert in Hengelo.

De naam 'Pegasus' vinden we terug in de gelijknamige schaakvereniging te Zwolle, maar ook in Amstelveen, waar we al jaren KLM/Pegasus kennen. De naam Pegasus in associatie met de luchtvaartmaatschappij is goed gekozen, want Pegasos (Πήγασος op z'n Oud-Grieks, later verlatinaliseerd in Pegasus) was een gevleugeld paard dat volgens de legende ontstond uit een romance tussen de gorgo Medusa en de zeegod Poseidon. Kwestie van smaak zullen we maar zeggen Medusa was spuuglelijk (er groeiden slangen uit haar hoofd, waar een normaal mens haren heeft, *yuk!*), maar misschien was Poseidon ook bepaald niet moeder's mooiste, wie zal het zeggenHoe dan ook, Pegasus kwam ter wereld uit Medusa's bloed toen de held Perseus haar een kopje kleiner maakte. Perseus vloog een tijdje op het beest en samen beleefden ze vele avonturen. Later werd Pegasus gevangen door Bellerophon, die zijn diensten goed kon gebruiken in veldtochten tegen de Chimaira (een vuurspuwend monster met de kop van een leeuw, het lichaam van een geit en de staart van een slang, jawel!) en de immer militante Amazones.

Op dit schilderij van de Utrechtse schilder Joachim Wtewael komt Perseus op Pegasus aangevlogen, juist op tijd om zijn latere gemalin Andromeda te redden van een of ander eng beest

Ook de 's.v. Prometheus' uit Delft is genoemd naar een figuur uit de Griekse mythologie. De titaan Prometheus (letterlijk: 'de vooruitdenkende', eigenlijk een soort schaker dus) stal het vuur van de Olympus en schonk het de mensheid. Die waren er blij mee, maar de goden zagen er de humor niet van in. Als straf voor zijn 'misdaad' viel de arme Prometheus de *nemesis* ('wrekende gerechtigheid') ten deel. Hij werd aan een berg in de Kaukasus opgehangen, waar de adelaar Ethon elke dag zijn lever kwam uitpikken. Die groeide 's nachts weer aan, de volgende dag kwam Ethon weer aanvliegen om een verse versnapering op te halen en zo ging het maar door. Eigenlijk was het de bedoeling dat de *nemesis* eeuwig zou duren, maar de stoere held Herakles bevrijdde hem tijdens een van zijn werken.

De Leidse schaakvereniging 'Palamedes' bestaat al heel lang niet meer, maar noem ik toch even omdat er een mooi verhaal achter zit. Volgens de Griekse mythologie was Palamedes, één van de Grieken die aan de strijd tegen Troje deelnam, de uitvinder van het schaakspel. Die oorlog duurde liefst 10 jaar, en de Grieken hingen vaak als hangjongeren *avant la lettre* verveeld rond in hun tentenkamp. Om de lamlendigheid te doorbreken zou Palamedes het schaakspel hebben bedacht, het (houten) paard bracht Odysseus op een idee en de gevolgen zijn bekend. De Franse meester Louis de la Bourdonnais publiceerde in 1834 het eerste schaaktijdschrift ter wereld en noemde het, naar Palamedes, *Le Palamede*.

Verenigingen die zijn genoemd naar de oorsprong van het schaakspel

Zoals algemeen bekend liggen de wortels van het schaakspel in het oude India, waar het spel op z'n Sanskriets 'tsjatoe-ranga' werd genoemd, hetgeen letterlijk 'vier delen' betekent (tsjatoe = vier, anga = delen), naar analogie met het Indische leger, dat eveneens uit vier delen bestond: *patti* (voetvolk), *ashwa* (ruiterij), *dwipa* (olifanten) en *ratha* (strijdwagens). Dit gegeven inspireerde de oprichters van de schaakvereniging 'Chaturanga' uit Amsterdam Zuidoost toen er een naam werd gezocht en gevonden.

In Rotterdam vinden we 's.v. Ashtapada'. Boze tongen beweren dat deze vereniging is genoemd naar ene heer Van As, die zichzelf onsterfelijk zou hebben willen maken toen hij tijdens de oprichtingsvergadering met deze naam op de propren kwam. Mooi verhaal, maar erg waarschijnlijk is het toch niet, want Ashtapada (letterlijk: achtbenig; de term werd ook gebruikt voor een spin maar wij schakers denken bij het getal acht natuurlijk meteen aan het schaakbord) was een oud-Indisch bordspel, dat werd gespeeld met dobbelstenen. Het zou de voorloper zijn van het chaturanga.

Verenigingen met Latijnse namen

Komt maar sporadisch voor, maar de schoonheid van de namen maakt veel goed. We beginnen in Heemskerk, waar we al wandelend door de binnenstad de H.S.V. 'Excelsior' vinden. Het woord 'excelsior' is natuurlijk volkomen ingeburgerd in de Nederlandse taal, al was het alleen maar vanwege de voetbalclub uit Rotterdam, maar oorspronkelijk komt het uit het Latijn, waar het de vergrotende trap is van *excelsus* ('hoog').

Het Haagse 'Discendo Discimus' (DD in de wandelgangen) dateert van 29 december 1852 en is daarmee één van de oudste nog bestaande verenigingen van ons land. De Latijnse naam laat zich vertalen als 'Al lerende leren wij'. Het chique DD speelt in het Nationaal Schaakgebouw, een groot herenhuis met diverse schaakzalen, ooit bij legaat aan de club nagelaten door haar oud-voorzitter, Alexander Rueb. Wereldkampioenen als Lasker en Euwe hebben hier gespeeld, en vanaf de oprichting in 1924 tot 1944 was het hoofdkantoor van de FIDE er gevestigd. De interne competitie wordt gespeeld op de dinsdag- en de donderdagavond, en de echte *die hards* kunnen er ook nog eens op de zaterdagmiddag terecht!

Prachtig vind ik ook de namen van de verenigingen 'S.V. Utile Dulci' ('Nuttig en aangenaam') uit Roelofarendsveen, 'Inter Nos' ('Onder ons') uit Boskoop en 'Regina Pacis' ('Vrede overwint') uit Honselersdijk, terwijl 'S.V. Ultimo Vero' uit het Limburgse Echt de ultieme waarheid in pacht meent te hebben. 'Echt' waar

Woordspelingen

De naam van 'S.V. Sjaak Mat' uit het Limburgse Bunde vind ik persoonlijk erg leuk gekozen. Deze vereniging werd in 1977 opgericht als 'EVDEZ', wat staat voor het wel erg kneuterige 'Een Verzetje Door Een Zetje'. Aanvankelijk werd er ook gedamt, nu alleen nog maar geschaakt. Ook over de naam 'Doredenkers' is nagedacht (of doorgedacht zo u wil), vooral als u weet dat ze in Wijk bij Duurstede spelen, dat van de 7^e tot het midden van de 9^e eeuw bekend stond als Dorestad. De Vikingen kwamen er weleens gezellig plunderen

Overige

Van de verenigingen die een goede raad in de naam hebben verpakt komt 'Kijk Uit' liefst driemaal voor, in respectievelijk Balkbrug, Oudewater en IJmuiden, maar dat is nog niets vergeleken bij de Schaakvereniging 'Denk en Zet', die zelfs viermaal voorkomt. U vindt ze in Hattem, Vinkeveen, Scherpenisse en het Friese Twijzelerheide, waar de vereniging beter bekend staat onder haar Friese naam: 'Tinke en Sette'!

In deze categorie past ook het Nijmegense 'Strijdt Met Beleid', wat natuurlijk altijd raadzaam is. 'KTV' uit Enkhuizen daarentegen verwijst meer naar een deugd, want die letters staan voor 'Kan Tegen Verlies'. Willem Hensbergen en Johan Lubbers hebben er ooit gespeeld, waarmee de vraag hoe het toch komt dat die twee zo deksels goed tegen hun verlies kunnen ook meteen is beantwoord.... Daar schiet me plotseling een uitspraak van Godfried Bomans te binnen, die eens zei "Ik kan best tegen mijn verlies, maar nog beter kan ik tegen mijn winst!".

Dan moet ik ook nog de verenigingen 'D4' (Oosterhout) en 'VSM' (Maastricht) noemen, niet vanwege de naam maar omdat ze een eigen clublied hebben! Dat van D4⁶ gaat als volgt (op de wijze van kerst-*evergreen* Jingle Bells):

Eerste couplet

D4 heeft lang gewacht
De vier die werden acht
In crisistijd en oorlogstijd
Bijna om zeep gebracht
D4, je stond weer op
Je kwam weer uit het slop
Met vuur en pit kwam lid na lid
Op weg nu naar de top

Refrein

Hup D4, hup D4
Clubje van plezier
We nemen een scheut
En we hebben leut
En daarom zijn we hier

Tweede couplet

D4 blijf je steeds trouw
Je lust ze toch nog rauw!
Heb veel plezier bij bord en bier
Te oud ben je niet gauw!
D4, zie ze daar staan,
De jeugd, die komt er aan
Ze trainen flink, dat wordt dus link
Ze gaan ons nog verslaan!

Het clublied van VSM is voor niet-Limburgers praktisch onleesbaar, maar na een korte inburgeringscursus en wat fantasie is er toch wel uit te komen. Op de melodie van het mij niet bekende 'Wij zijn de mannekes van plezier' speelt het Johann Strauss Orkest onder leiding van André Rieu voor u als volgt:

Eerste couplet

Veer zien de sjakers vaan Vee Es Em
Wèlt geer gere sjake
Laot uuch lid daan make
Veer zien de sjakers vaan plezeer
Geven 'm vaan leer
Met e pötsje beer

Tweede couplet

Veer zien de zoepers vaan Vee Es Em
Es veer te vööl zoepe
Mote veer gaon kroepe
Veer zien de sjakers vaan Mestreech
Pakke nog get beer
Met vööl plezeer

Wie weet dat we ooit nog eens met onze sjaakvrienden uit Mestreech een pötsje beer kunnen zoepe!

Hoe de vereniging 'SC Knudde 78' uit Leeuwarden aan haar naam is gekomen is de leden zelf ook niet helemaal duidelijk omdat er tijdens de oprichtingsvergadering in mei 1978 nogal wat werd geofferd, niet op het schaakbord maar aan Bachus. Meest waarschijnlijk is dat één van de oprichters de naam Knudde opperde omdat het toch altijd een zootje ongeregeld was, en dat iemand anders dat wat kaal vond en voorstelde het oprichtingsjaar eraan toe te voegen. Hmm

Ten slotte

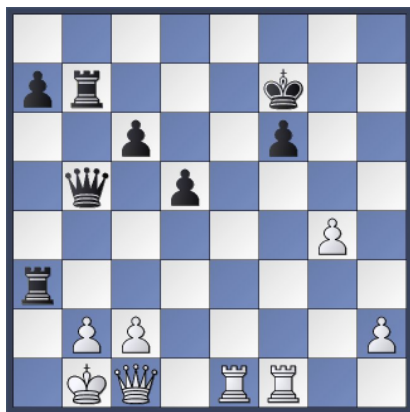
Ter afsluiting, toen ik op de website van 'Schaakklub Souburg' zag dat ze hun naam hardnekkig verkeerd spellen (immers, 'klub' moet natuurlijk gewoon 'club' zijn, zoals de eerste de beste allochtoon kan bevestigen) moest ik even denken aan onze eigen taalverkrachter, Willem Hensbergen. Het zal hem genoeg doen dat hij niet alleen staat in zijn dubieuze opvattingen over de schrijfwijze van de Nederlandse taal, al had hij er zelf ongetwijfeld in een handomdraai 'klup' van gemaakt

⁶ Bijzonder: het talententeam van D4 wordt gesponsord door de firma Nuvema, voor al uw uitvaarten

Deep Rybka tikt grootmeesters op de vingers

- door René Pijlman -

In de online updates van de Chessbase Big Database vond ik de partij Wouter Spoelman (2512) - Michal Krasenkow (2622) uit het Intomart-toernooi in Hilversum, die ik op een interessant moment in de commentaarzaal en live naast het bord volgde. Het stond zo:

De aandacht van de toeschouwers ging natuurlijk gelijk naar het spectaculaire torenoffer **32. Txf6+**, en tot groot genoegen van de aanwezigen in de commentaarzaal

speelde Spoelman dat. De partij ging als volgt verder: **32. Kxf6; 33. Dh6+ Kf7; 34. Dh7+ Kf8; 35. Dh8+ Kf7; 36. De8+ Kg7**. Op dit moment kwam ik terug in de speelzaal, waar ik getuige was van de saaie afwikkeling met zetherhaling **37. Te7+ Txe7; 38. Dxe7+ Kg6; 39. Dxa3 Df1+; 40. Ka2 Dc4+; 41. Kb1 Df1+; 42. Ka2 Dc4+; 43. Db3 Da6+; 44. Da3 1/2-1/2**.

Terwijl ik de partij in Chessbase bekeek, schakelde ik Deep Rybka 3 bij, die in *no time* met een nog spectaculairdere verbetering kwam, waar de winstpoging van grootmeester Spoelman bij verbleekt. Hoe kon wit in de diagramstelling winnen?

Oplossing op bladzijde 53.

Jos van Walstijn grijpt naast titel in zomercompetitie

- door Dirk Goes -

In de zomer van 2009 organiseerden de verenigingen Tal/DCG, Het Probleem en ES'80 gezamenlijk een zomercompetitie over negen ronden in het welbekende Schaakcafé Twee Klaveren in de De Clercqstraat. Elke ronde bestond uit twee partijen van 45 minuten p.p.p.p. met wisselende kleuren tegen dezelfde tegenstander. Desgewenst kon er ook worden gevluigerd.

De indeling was op basis van KNSB-rating, wat inhield dat de op papier sterkste speler niet een tegenstander van, zeg, 200 punten minder tegenover zich zag plaatsnemen maar zich de tanden mocht stukbijten op een medetopper. Als één van de hoogst gerateerde spelers kon ik daarom vrijwel elke ronde zwaar aan de bak en moest ik me door een hele rij sterke tegenstanders ploeteren voordat ik dan eindelijk eens een gemakkelijke avond tegemoet kon zien. Toernooibobo Paul Scheermeijer nam niet eens de moeite te ontkennen dat deze opzet was bedoeld om de aimabele Jos van Walstijn, die zoals bekend sterker is dan zijn rating doet vermoeden, aan een toernooizege te helpen, wat bijna lukte. In de eindrangschikking kwam Jos uiteindelijk een schamel halfje tekort op Hugo de Jonge van Het Probleem, die een jaar lang met de titel 'Zomerkampioen van Amsterdam West' mag rondlopen.

Terugkijkend mag worden gesteld dat het toernooi zeker in een behoefte heeft voorzien. Elke ronde waren er zo'n 11 à 12 partijen en de sfeer was onder invloed van vele, vele liters (wit)bier uiterst relaxed. In totaal speelden negen Tal/DCG'ers af en toe eens een rondje mee, van wie Jos van Walstijn, Dirk Goes, Tobi Kooiman en Jeroen Cromsigt met enige regelmaat.

Eindstand:

1.	Hugo de Jonge	Probleem	13½	27.	Jos Kraaij	ES'80	4
2.	Jos van Walstijn	Probleem	13	28.	Henk Kelch	Probleem	4
3.	Paul Scheermeijer	Probleem	11	29.	Wouter Goedkoop	Probleem	4
4.	Dirk Goes	Tal/DCG	10	30.	Sietse Greeuw	VAS	3
5.	Frans Kerkhoff	ES'80	9½	31.	Hing Ting Lai	Tal/DCG	3
6.	Tobi Kooiman	Tal/DCG	9	32.	René Pijlman	Tal/DCG	2½
7.	Joost van Dongen	VAS	9	33.	Jord Hendriks		2
8.	Bert Gijsbers	Caissa	8	34.	Richard Groothedd		2
9.	Rob Thijssing	Probleem	7½	35.	Pieter Schonagen	ES'80	2
10.	Tony Vieira	ES'80	7	36.	Jaap Loeve	Tal/DCG	2
11.	Marcel Roelofs	Probleem	7	37.	Marcel Manshanden	Probleem	2
12.	Pieter Kok	ES'80	7	38.	Jaap Rietveld		2
13.	Hans Kuijper	Caissa	7	39.	Ron Segers	Probleem	2
14.	Bert van der Laar	Probleem	7	40.	Hans Kamstra	ES'80	2
15.	René Lasschuit	Probleem	6½	41.	Karel Abma	Tal/DCG	1½
16.	Maarten Roos	Probleem	6½	42.	Ben Breukelaar	Probleem	1½
17.	Jeroen Croomsigt	Tal/DCG	6	43.	Cor Bergveld	ES'80	1½
18.	Mick Vaassen	ES'80	6	44.	Ron van Leeuwen	ES'80	1½
19.	Dick van der Eijk	ES'80	5½	45.	Job Eisses	Tal/DCG	1
20.	Rob Scheermeijer	Probleem	5½	46.	Bob de Wilde	ES'80	1
21.	Robert Schalekamp	ES'80	5	47.	Henk van der Berg	Probleem	1
22.	Rob van Haastere	Probleem	5	48.	Arie van Walraven	Probleem	1
23.	Wessel Jonkers	ES'80	5	49.	Vincent Geeraets	HSP	1
24.	Jan de Wilde	Probleem	5	50.	Iwan Bonoo	Probleem	1
25.	Sander van der Wiel	Probleem	4	51.	Peter de Haan	ES'80	1
26.	Ad Mank	ES'80	4				

Prettige illusie valt snel in duigen

- door René Pijlman -

Een tijdje terug zat ik met een sterke schaker – voor wie ik zeer veel bewondering heb – in tram 6 en ik vroeg hem of hij zijn partijen ook meteen na afloop aan Fritz voorlegt, zoals ik pleeg te doen. “Nee” zei hij eerlijk, “... dat bederft de pret. Ik geniet eerst een tijdje van de illusie dat ik een gave partij met indrukwekkende krachtzetten heb gespeeld. Een paar dagen later durf ik hem pas aan Fritz te laten zien. Er klopt meestal niks van.”

Die prettige illusie was ons spelers van Tal/DCG 3 in het seizoen 2008/2009 niet gegund. Wij hadden namelijk teamcaptain Hensbergen, die direct na afloop van de partij vlijmscherp intervenieerde in ons welbevinden. Zo ook bij de thuiswedstrijd tegen VAS 6 op 7 april 2008.

In dit geval was ik meer dan verbijsterd. Ooit had ik het namelijk met Willem gehad over het beste veld voor een wit paard. Dat is f5, vond ik, maar Willem corrigeerde mij: “f5? nee d5, d5!” Daar kun je een enorme discussie over voeren, maar dit keer wilde ik met Willem als teamcaptain geen enkel risico nemen: ik manoeuvreerde het ene paard op de 22e zet naar f5 en het andere op de 26e zet naar d5. Ik kan me niet herinneren ooit eerder beide paarden op deze prachtvelden te hebben gehad.

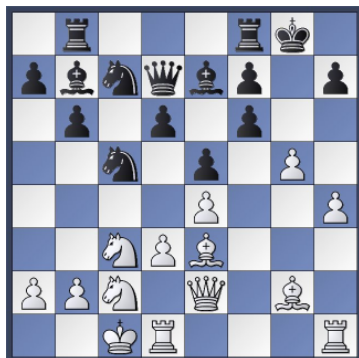
Vol trots zat ik naar mijn schitterende stelling te kijken. Vanzelfsprekend rekende ik op de bewondering en morele support van mijn teamcaptain, maar Willem keek zorgelijk en boos, alsof hij het naderende mat in 3 niet zag. Nou ja, na de partij zou ik het hem wel uitleggen en de complimenten in ontvangst nemen.

Geen sprake van! Direct nadat mijn paardenpaar de tegenstander tot opgeven had gedwongen, sprak Willem me vermanend toe: “Je had veel sneller kunnen winnen. Wat jij deed, vertrouw ik niet.” En hij meende het, alsof sneller winnen de uitslag 6½-1½ nog florissant had gemaakt.

Enfin, ik liet de opmerking voor wat hij was en leefde drie dagen lang in de illusie dat Fritz teamcaptain Willem terecht zou wijzen. Er klopte niks van die verwachting, maar prettig was de gedachte wel.

□	René Pijlman	(1859)
■	Joost van Dongen	(1774)

Na een onalledaagse opening (1. Pc3 b6; 2. f4 c5) kwam de volgende stelling op het bord:

Wit is al druk bezig met een vernietigende aanval, terwijl de zwarte stukken nog in de startblokken staan. Ik kwam hier eerst op het idee Pc2-e3-f5 en daardoor ontging mij helaas een andere, veel sterkere mogelijkheid.

20. Lxc5?!

Willem had gelijk. Veel sterker was 20. Lh3! met het idee Lf5 en Dh5. Bijvoorbeeld: 20. P5e6; 21. Lf5 Tfc8; 22. Dh5 Kf8; 23. Dxb7 Ke8; 24. Dg8+ Lf8; 25. gxf6 en zwart kan het opgeven.

20. bxc5; 21. Pe3 fxg5?

Zwart kon meer tegenspel ontwikkelen met 21. Pb5.

22. Pf5 Pe6; 23. hxc5 Lxc5+; 24. Kb1 Pf4?

Sterker was 24. f6. Volgens Fritz staat zwart dan zelfs iets beter.

25. Dg4 Pe6??

25. Dd8 was de enige zet.

26. Pd5

Ik keek hier naar 26. Txb7!? Kxb7; 27. Dh5+ Kg8; 28. Th1 f6; 29. Dh8+, maar dan loopt de zwarte koning via f7 weg naar e8 en is de aanval voorbij. Fritz wees me in deze variant op de fantastische verbetering 29. Pb5!! met mat in 12 zetten (ik geloof hem).

26. f6

Deze stelling is toch een plaatje! Goed, 20. Lh3 won sneller, maar de voldoening van dit ideaal opgestelde paardenpaar was groot.

27. Pde7+ Kh8; 28. Txb7+

En opgegeven wegens 28. Kxb7; 29. Th1+ Lh6; 30. Txb6 mat.

Bericht van de (waarnemend) penningmeester

Beste clubgenoten,

Op de Algemene Ledenvergadering van 14 september 2009 is unaniem besloten om de contributie voor het huidige seizoen voor alle seniorenleden te verhogen, om zo de gaten in de begroting enigszins te dichten. Graag wil ik iedereen verzoeken de contributie over te maken op girorekening 4982061 ten name van Schaakvereniging DCG-PCB (we werken ook aan een naamsverandering naar Tal-DCG). De oude Tal-rekening is opgeheven en kan derhalve niet meer worden gebruikt.

De huidige tarieven zijn als volgt:

- ◆ Senioren: € 97,50
- ◆ 65+ en studenten: € 82,50 (indien u dit seizoen 65 wordt, valt u reeds in het 65+-tarief)
- ◆ Dubbelleden: € 50,00
- ◆ Jeugdlid (tot 20 jaar): € 50,00

Alvast bedankt voor uw medewerking!

Jeroen Cromsigt
Waarnemend penningmeester Tal/DCG

Schaken in de media

Uit "The Times Online" van 4 september 2009

Maverick chess master Vladislav Tkachiev falls asleep at the board

A Russian-born chess maverick has caused a stir by falling asleep at the board after reportedly turning up drunk at a grandmasters' tournament in India.

Vladislav Tkachiev, 35, who was born in Moscow, raised in Kazakhstan and now plays as a Frenchman, had to concede a game at the Calcutta Open and could face further sanctions from the game's governing body.

Tkachiev completed only 15 moves in an hour in a third-round match against India's Praveen Kumar after repeatedly dozing off.

"Each time he fell asleep, players around would try to wake him up with a shake of the shoulder," the Indian Express newspaper reported, alongside photos showing Tkachiev with his head resting on the table.

"Some even offered him water and Tkachiev, having briefly refreshed himself at the change-room while his opponent waited, dozed off again and eventually had to be carried off."

Tkachiev, who is officially ranked 58th in the world, is known as one of the more colourful, fast-living characters on the chess circuit.

He has often expressed his frustration at the glacial speed and endless endgames of classical chess, championing instead the rapid-fire "blitz chess" which he says better suits his temperament as a player and which the public prefers.

"Blitz modifies the reality," he once said in an interview. "During the game light seems brighter, and beer sweeter."

In 2005 Tkachiev and his brother Evgeny - known as "the Blitz Brothers" - angered many chess traditionalists when they set up the "World Chess Beauty Contest", an online contest to find the world's sexiest female player.

Although some highly-ranked female players supported the contest as a valid bid to raise the profile of the game, others dismissed it as degrading and exploitative "soft pawn".

Among those supporting the contest was the British grandmaster Nigel Short, who joined the "chess chicks" judging panel.

But Short, newly recrowned as the UK's top player at the age of 44, expressed his disgust at Tkachiev's behaviour in Calcutta and reportedly asked for the player to be ejected from the tournament.

Soumen Majumder, the co-organiser of the newspaper said that Tkachiev would have to wait until the after the tournament to decide whether he faces a sanction from chess authorities.

"What happened is unfortunate, it's in bad taste," he told the newspaper. "It's in bad taste. Once the event is over, we will hold a meeting and decide how to proceed against this player."

Een middagje kroeglopen

- door Dirk Goes -

Chris Vos en Dirk Goes staken op zondag 5 juli in goede vorm tijdens het 18^e kroegloperstoernooi voor duo's in De Pijp. Chris zat voornamelijk aan het eerste bord en behaalde 5 punten uit 7 partijen. De tegenstanders waren van nogal wisselend niveau, maar zijn winstpartij op de sterke Rick Duijker (2191) mocht beslist worden gezien. Sterker nog, daar gaan we hieronder even naar kijken:

Mooie foto De sluwe vos in opperste concentratie terwijl Rick argeloos om zich heen kijkt, nog onwetend van de nul die aan het eind van de partij op hem ligt te wachten.

Zelf scoorde ik een halfje minder goed, en dat was jammer want zo liepen we net de ratingprijs tot 2000 mis. Uiteindelijk eindigden we op een tevredenstemmende 13e plaats in een veld van 112 koppels. Tjark Vos kwam samen met Hing Ting Lai tot 6 punten evenals Jeroen Cromsigt, die een maat had gevonden in Rob Thijssing van Het Probleem. De organisatie was zoals elk jaar perfect en ook de weergoden werkten redelijk mee door het aantal buien tot één te beperken. O ja, het toernooi werd met 13 uit 14 een prooi voor het reeds veelvuldig gelauwerde koppel Bosboom/Köhler.

Schakend de zomer door

- door Dirk Goes -

Gedurende de zomer van 2009 heb ik mijn reputatie van toernooitijger eens stevig onderbouwd. In een tijdsbestek van krap drie maanden al globetrottend toernooien afgewerkt in Maastricht, Haarlem en Tilburg. Tamelijk slopend, maar ja, je bent liefhebber of je bent het niet

Het begon allemaal met het ENCI Limburg Open in Bourgondisch Maastricht, dat elk jaar tijdens het Pinksterweekend wordt gespeeld, ditmaal van 29 mei tot en met 1 juni. Evenals vorig jaar verkeerde ik in het voortreffelijke gezelschap van René Pijlman en Jeroen Cromsigt. Destijds logeerden we in het NH Hotel, maar tijdens de evaluatie waren we het erover eens dat de dagelijkse wandeling naar de speelzaal wat aan de forse kant was. Voornamelijk daarom ditmaal gekozen voor het zowat naast de speelzaal gelegen Novotel, dat na eventueel totaal uit de hand gelopen alcoholgebruik zelfs kruipend te bereiken zou zijn geweest. Gelukkig ben ik een matig drinker

Gedrieën kozen we voor een plekje in de B-groep, toegankelijk voor spelers met een rating van 1700 tot 2050. Jeroen kwam op een wat moeizaam tot stand gekomen $3\frac{1}{2}$ uit 7, inclusief een reglementair vol punt in verband met een niet opgekomen tegenstander. Toch nog een overscore van +0,25 en dus wat ratingpuntjes winst. Zie Jeroens artikel op bladzijde 54, waarin hij uitlegt hoe hij in de laatste ronde een Belg te grazen nam.

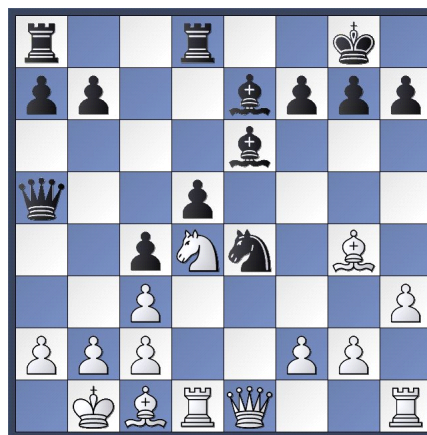
René deed het met 4 uit 7 en een overscore van +0,39 prima. Grappig was zijn partij uit de derde ronde tegen de Duitser Scholzen. Kennelijk is René de Duitse taal slechts beperkt machtig, want toen ik hem in de wandelgangen tegenkwam vroeg hij mij "Hoe bied je remise aan in het Duits?". Ik adviseerde hem "Ich biete Remis an" te zeggen, met gekruiste vingers voor de duidelijkheid. Kennelijk niet aangenomen, want toen ik hem een half uurtje opnieuw sprak vroeg hij mij "Hoe geef je op in het Duits?" Goed, deze partij ging dus verloren, maar daar stond veel moois tegenover, zoals deze:

	René Pijlman	(1886)
	Melvin Holwijn	(2001)

Commentaar: René Pijlman

In het ENCI-toernooi van 2008 wilde het niet zo vlotten en leek het wel of elke tegenstander 200 punten sterker speelde dan zijn rating aangaf. Maar in 2009 was ik goed in vorm en sloot ik het toernooi af met een kleine plus-score. Dat was onder andere te danken aan deze vlotte overwinning op een 2000-speler.

Na 17 zetten zag het er zorgelijk uit op mijn damevleugel:

Maar gelukkig werkte mijn tegenstander een beetje mee en kreeg ik opeens een sterke aanval op de koningsvleugel.

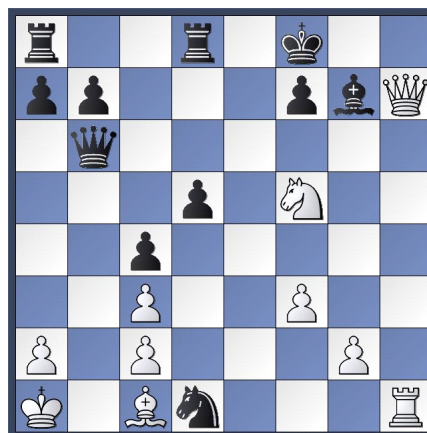
17. Lxg4?

Geeft wit de open h-lijn kado. 17. Td6! combineert aanval en verdediging.

18. hxc4 Lf8; 19. f3 Pc5; 20. Dh4 h6; 21. Pf5 Db6; 22. g5 Pa4

Deze zwarte tegenactie is ongevaarlijk omdat de witte koning een veilige schuilplaats heeft op a1.

23. gxf6 Pxb2? 24. hxc7! Pxd1+; 25. Ka1 Lxc7; 26. Dh7+ Kf8

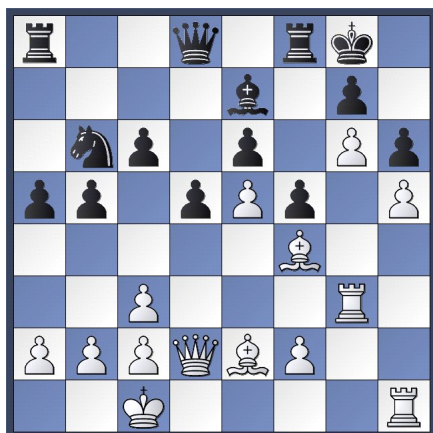
27. Dh8+!

En opgegeven wegens 27. Lxh8; 28. Txxh8 mat, maar deze variant rekenen we ook goed: 27. Dxxg7+ Kxh8; 28. Th6! Dc7; 29. Lf4! Dc5 (29. Dxxf4; 30. Df8+! Kd7; 31. Td6+ Kc7; 32. De7+); 30. Dg8+ Kd7; 31. Dxxf7+ Kc8; 32. De6+ Td7; 33. Th8+.

Zelf moest ik het doen met 4½ punt en een negatieve score van -0,41. Wel een paar leuke winstpartijen. Die laat ik zo zien, maar eerst even een kleine ramp uit de eerste ronde:

☐	Lennart Falter	(1829)
☒	Dirk Goes	(1973)

Stelling na 20. Lf3-e2:

Hier besloot ik tot een sterk ruimsingsoffer:

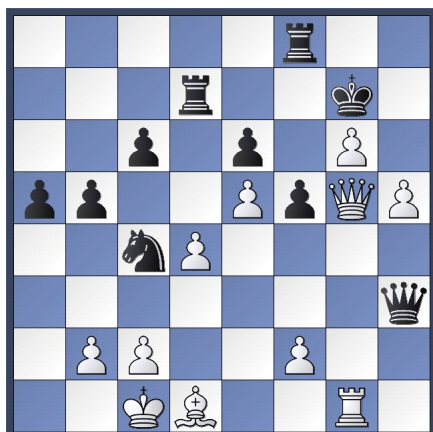
20. d4!; 21. cxd4 Dd5!

Met *Doppelangriff* op h1 en a2.

22. Thh3 Dxa2; 23. Ta3 Lxa3; 24. Txa3 Dd5

Ziezo, kwaliteit gewonnen, winst een kwestie van techniek. Die laat me in de steek....

25. Lxh6 Dh1+; 26. Ld1 Pc4; 27. Dg5 Ta7; 28. Tg3 Td7; 29. Lxg7 Kxg7; 30. Tg1 Dh3

31. Lf3!

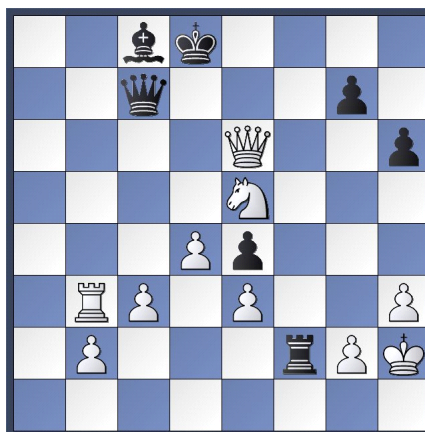
Dreigt 32. Th1 delta 33. h6+ en uit. Ik had wel gezien dat nemen op f3 niet hielp, maar uit balorigheid dat ik zo'n mooie stelling had verknald besloot ik me dan maar mat te laten zetten. Zoals ik al vermoedde was mijn jeugdige tegenstander best bereid daaraan mee te werken.

31. Dxxh3; 32. h6+ Kxg8; 33. h7+ Kxg7; 34. h8D+ Txxh8; 35. Df6+ Kxg8; 36. Dxxe6+ Kf8; 37. Dxxd7 Dxxf2; 38. Df7 mat.

Tegen Mahsa Bizaltadeh, de regerend Nederlands kampioene tot, wat zal het zijn, 12 jaar, speelde ik een grappige partij. Zoals veel van haar leeftijdsgenootjes voerde ze vrijwel al haar zetten à tempo uit en begon ze pas na te denken toen het te laat was.

☐	Dirk Goes	(1973)
☒	Mahsa Bitalzadeh	(1761)

Stelling na 35. Lb7-c8:

Hier gebeurde er iets grappigs. Ik zat al een tijdje te loeren op 36. Pc6+, en dacht: het wordt nu maar eens tijd. Dus, met zwerige hand:

36. Pc6

"Nu gaat ze het opgeven" dacht ik, en leunde voldaan achterover. In plaats daarvan drukte ze razendsnel mijn klok weer in. "Die kan niet!" klonk het vinnig, en gelijk had ze. Het duurde even voor ik begreep dat het paard gepend was en dat mij de eerste onreglementaire zet in 20 jaar was ontglipt! Ik schaamde me dood!!

36. Dg8+

Dan maar zo

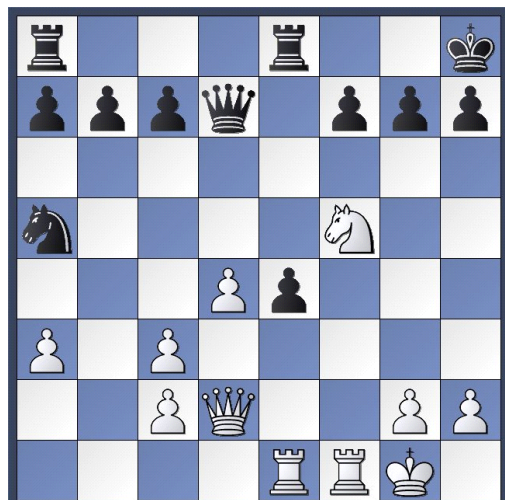
36. Ke7; 37. Dxxg7+ Tf7; 38. Dxxf7 1-0.

Tijdens de analyse na afloop van de partij toonde Mahsa aan waarom ze zo'n groot talent is. Ze bleek veel meer te hebben gezien dan ik, weliswaar te laat maar toch Die komt er wel!

Het volgende evenement was wat dichterbij huis: het NOVA-weekendtoernooi te Haarlem van 26 tot en met 28 juni. De 150 deelnemers werden opgedeeld in drie groepen, wat een hele verbetering was ten opzichte van voorgaande edities toen er traditiegetrouw werd gespeeld in één grote groep, waar je in de ene ronde kansloos verloor van een grootmeester en even later je plicht kon gaan zitten doen tegen iemand van 400 ratingpunten lichter Ik nam plaats in groep B, waar ik op grond van mijn rating één van de kanshebbers was. Bert Dreef had zich in dezelfde groep ingeschreven, maar zijn optreden bleef beperkt tot een overigens niet onverdienstelijke remise tegen een op papier sterkere tegenstander. Reeds na één rondje haakte hij gedwongen af in verband met ziekte van zijn echtgenote.

In de eerste ronde kwam ik zeer matig uit de opening. Toch gewonnen:

□	Dirk Goes	(1973)
■	Nathalie van der Lende	(1746)

Pion achter, maar actieve stukken. Laatste zet van zwart was 17. Pc6-a5, en dat faalt op een tactisch grapje:

18. Pxd7!

Never miss one!

18. Tg8

18. Kxg7; 19. Dg5+ en 20. Dxa5, maar dat had u natuurlijk allang gezien

19. Pf5 Tae8; 20. Df4 Tg7?

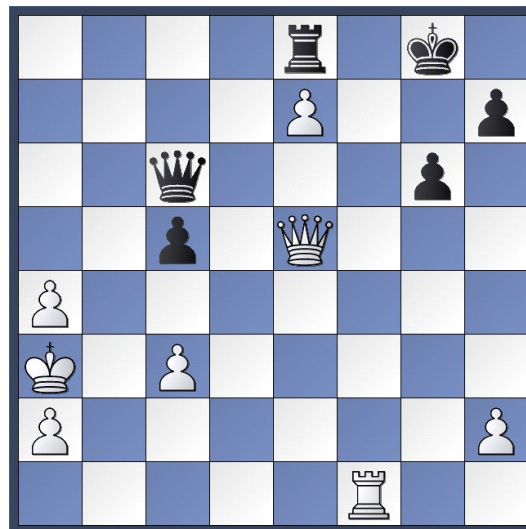
Geen idee waarom.

21. Pxd7 Kxd7; 22. Dg5+ Kh8; 23. Dxa5 e3; 24. Df5 Da4; 25. Df6+; 1-0.

Ook in de vierde ronde had ik wat te vieren.

□	Dirk Goes	(1973)
■	Frank Beverdam	(1776)

Stelling na 44. Kf7-g8:

Eerder in deze partij had ik nog zeer bedenkelijk gestaan na een totaal uit de hand gelopen combinatie waar een gapend gat in bleek te zitten. Vervolgens met veel geluk een vreselijke aanval doorstaan, en inmiddels zijn de bordjes verhangen.

45. Tf6?!

Niet direct slecht, maar het spectaculaire 45. Tf8+ Txf8; 46. Dh8+ Kxh8; 47. exf8D mat was wel zo eenvoudig geweest

45. Dd7; 46. Tf8+

Nu wel, echter niet omdat ik het mat inmiddels had gezien, maar om na 46. Txf8; 47. exf8D+ Kxf8; 48. Dh8+ Ke7; 49. Dxd7+ Kd6; 50. Dxd7+ af te wikkelen naar een gewonnen pionneneindspel! Maakt voor het resultaat niet uit want zwart gaf het op.

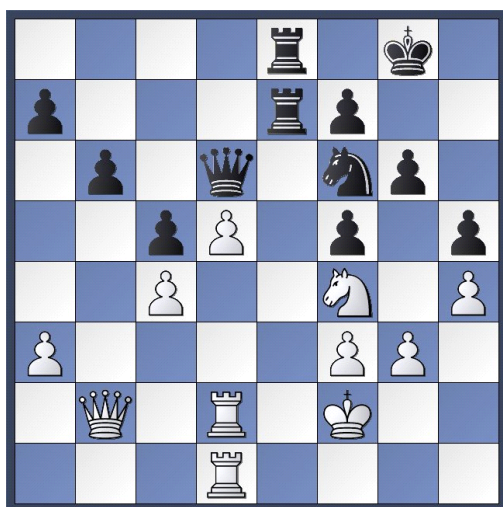
In de voorlaatste ronde stuurde de indelingscomputer Lars Verreggen op me af, de Nederlands kampioen tot 12 jaar. Ik werd ter plekke fan van hem. Lars bleek een grappig kereltje, gewapend met een boterzachte 'g', een overdosis talent en een sterk ontwikkeld gevoel voor humor. Na voltooiing van mijn 12^e zet zat hij niet achter het bord en besloot ik hem te gaan zoeken om hem te vertellen dat hij aan zet was, bleek hij doodleuk buiten aan het voetballen te zijn! Even later schoot hem kennelijk te binnen dat hij ook nog een partij aan het spelen was, zag van een afstandje dat hij aan zet was en trok een sprintje (!) door de speelzaal (!!), waarbij argeloze wandelaars haastig opzij moesten springen om hem te ontwijken!! Volgens de schakersetiquette natuurlijk volstrekt *not done*, maar ik vermaakte me kostelijk met zijn onbevangen capriolen.

De partij eindigde trouwens in remise, waarbij ik zeer goed weg kwam. Lars deed iets wat slechts weinigen gegeven is: het kraken van mijn Aljechin. Na een zet of 20 stond ik ronduit belazerd, maar na wat minder nauwkeurig voortzetten van Lars kon ik terugkomen in de partij. Dat ik zo slecht uit de opening kwam gaf overigens wel te denken. Om anderen niet op een idee te brengen zie ik wijselijk af van publicatie van deze partij

In de laatste ronde moest ik winnen om nog in de prijzen te vallen. Dat lukte.

□	Dirk Goes	(1973)
■	Paul de Freytas	(1896)

Stelling na 31. T3e7:

32. Pe6!?

Objectief misschien minder sterk (Fritz waardeert de stelling na deze zet met +0,5, voor zwart wel te verstaan) maar heerlijk om te spelen in de tijdnood van mijn tegenstander.

32. fxe6

Fritz geeft de voorkeur aan 32. Pg4+; 33. fxg4 fxe6; 34. Df6 Tg7.

33. Dxf6 Kh7; 34. Te2 Tg7; 35. Tde1 Tf8; 36. Dxe6 Dxe6; 37. Txe6 Td8; 38. Ke3 Tdd7; 39. Kf4 Tgf7; 40. d6 Kh6; 41. Te7 Kg7; 42. R1e6 Kf8; 43. Txd7 Txd7; 44. Txxg6

En wit won gemakkelijk. Uiteindelijk was mijn score van 4½ uit 6 voldoende voor een met Lars gedeelde derde/vierde plaats en een zak met 80 muntjes. Handig voor de parkeermeter

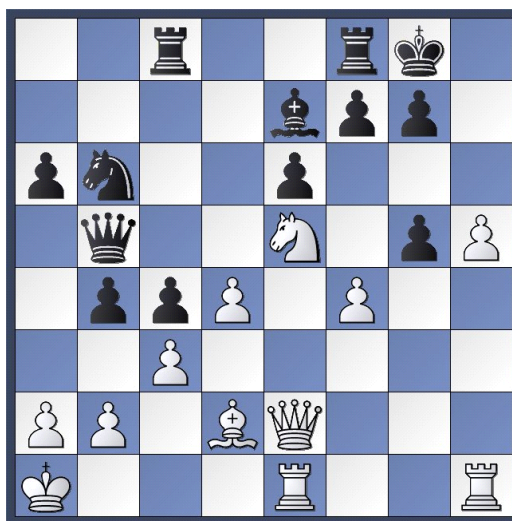
Van 21 tot en met 23 augustus was de Tilburgse Hogeschool voor de Kunsten het decor voor het jaarlijkse Stukkenjagerstoernooi. Altijd goed om weer eens een paar dagen in mijn geliefde Brabant te zijn om me eens uitgebreid te laven aan de voor deze provincie zo kenmerkende gemoedelijke sfeer. Tijdens dit toernooi werd ik vergezeld door Willem Hensbergen, René Pijlman en Jeroen Cromsigt. We zaten met z'n allen in de B-groep, waarmee we het risico tegen elkaar te worden ingedeeld voor lief namen. Dat gebeurde gelukkig niet.

Evenals in Haarlem was ik op grond van mijn rating één van de titelfavorieten, maar reeds na de eerste ronde kon er een streep door mijn naam na een afgrijselijke blunder. Daarna wel alles gewonnen, zodat ik toch nog op een met vele, vele anderen gedeelde 3e tot en met 11e plaats terecht kwam. Bar veel leverde het niet op (volgens mij had ik net mijn inschrijfgeld van 25 euro eruit), maar als je in de eerste ronde verliest reken je al nergens meer op.

Ook in dit toernooi zat Vrouwe Fortuna weer schaamteloos naar mij te lonken, zoals moge blijken uit de volgende partijen.

□	Dirk Goes	(1968)
■	Karl Denys	(1760)

Stelling na 27. hxg5:

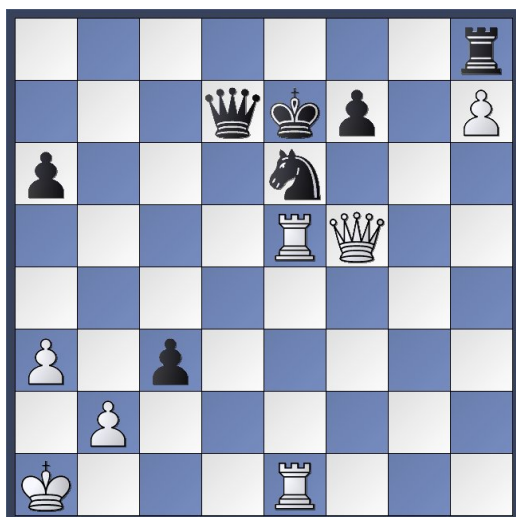
28. Pg6!?

Spectaculair, maar 28. h6 g6; 29. Pxxg6 was nog sterker.

28. Ld6; 29. Pxf8?!

Goed genoeg, maar nog steeds schreeuwde 29. h6 erom te worden gespeeld.

We maken een sprongetje in de partij en komen er weer in nadat zwart 42. c4-c3 heeft gespeeld:

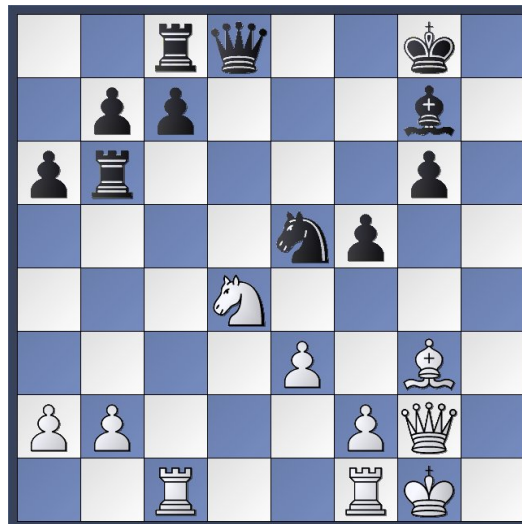
43. Dg5+?!

Alweer niet de beste. De immer koelbloedige Fritz beveelt streng het invoegen van 43. Txe6 fxe6 en pas dan 44. Dg5+ aan, en daar zit wel iets in. Maar dan is de partij meteen afgelopen, nu had ik er nog zo'n 10 zetten lol van voordat ik de felicitaties van mijn tegenstander in ontvangst mocht nemen

□	Dirk Goes	(1968)
■	Jerzy Cebula	(1850)

Stelling na 25. Df3-g2:

Ik sta hier erg slecht natuurlijk, maar na het toch logisch uitzijnde

25. c5

had ik het volgende stellingsgelukje:

26. Pxf5! Pd3; 27. Lh4! gxf5

Of dat nou de sterkste was Maar toegegeven, zwart zit in de problemen.

28. Lxd8 Txd8; 29. Tfd1 Kf7; 30. Df3 Tg6+; 31. Kf1 c4; 32. Txc4

En ik mocht nog even aan wat vingers schudden

Tobi Kooiman grijpt snelschaaktitel

- door Dirk Goes -

Maandag 22 juni 2009, laatste clubavond van het seizoen. Vandaag staat het officiële Tal/DCG snelschaakkampioenschap op het programma, en de zaal druppelt vol met 24 kandidaatkampioenen. Veel 40- en 50-plussers, daar hebben we er nogal wat van, maar ook de jeugd is goed vertegenwoordigd. Dat kan niet worden gezegd van de ware toppers, want die schitteren massaal door afwezigheid. Geen Luberti, geen Leeftang, geen Helmers en geen Lubbers om er maar eens een paar te noemen, dus de soeptobbers ruiken hun kans op onmetelijke roem. Onder hen ook Chris Vos, de *champ* van 2008, vastberaden om zijn titel met hand en tand te verdedigen en als het even kan te prolongeren. Organisator Cromsigt dreunt stoicijs de namen der gladiatoren op: de sterkste 14 vinden een plekje in groep A, de overige 10 in groep B.

Groep A

Dirk Goes krijgt op grond van resultaten uit het verleden door velen de favorietenrol omgehangen. Zijn fans (en hijzelf) krijgen al meteen de eerste teleurstelling te slikken als hij in de eerste ronde hard onderuit gaat tegen de dekselse Chris Vos, en als Willem Hensbergen hem direct daarna naar de rand van de afgrond schaakt houden velen de adem in. Maar dan, Dirk geeft nog een *Rachenschach* in straal verloren stelling, Willem is te druk bezig met matzetten om daar al te veel notie van te nemen en Dirk kan niet anders dan een tikje gegeneerd een vol punt claimen. *Narrow escape!* Verder blijft Dirk lekker scoren, maar dat moet ook wel want de naaste concurrentie, bestaande uit Tobi Kooiman, Tjark Vos, Chris Vos en Jeroen Cromsigt, zit ook bepaald niet stil.

De beide Vossen haken het eerste af. Chris laat hele punten liggen tegen Tjark en Willem Hensbergen terwijl Tjark onderuit gaat tegen Dirk en de gehele familie Kooiman. Tobi overziet een kleinigheid tegen Hing Ting Lai maar morst verder weinig en ontpopt zich als *the man to beat*. Bij het ingaan van de laatste ronde heeft hij aan remise tegen Jeroen Cromsigt genoeg om ongedeeld eerste te worden, loopt echter tot zijn afgrijzen tegen een vreselijke nul aan zodat hij samen met Dirk op de eerste plaats eindigt. Twee winnaars voor één titel is natuurlijk geen gezicht, en organisator Cromsigt heeft een spectaculaire beslissingsmatch in gedachten, met veel bloed, zweet, tranen en publiek op de banken. Dirk is echter van mening dat Tobi door het winnen van de onderlinge partij de titel dubbel en dwars heeft verdiend, doet afstand van een *play off* en roept Tobi uit tot winnaar. *Plaudite!*

Snelschaken, poule A			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	Tot.
1.	Tobi Kooiman	(1929)		1	1	½	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	10½
2.	Dirk Goes	(1973)	0		1	0	½	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10½
3.	Tjark Vos	(1759)	0	0		1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	10
4.	Chris Vos	(1985)	½	1	0		1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	9½
5.	Jeroen Cromsigt	(1836)	1	½	0	0		1	½	1	½	½	1	1	1	1	9
6.	Thomas Kuilman	(1996)	0	0	0	0	0		1	1	1	1	1	1	1	½	7½
7.	Piet Kooiman	(1943)	0	0	1	0	½	0		½	0	1	1	1	½	1	6½
8.	Hing Ting Lai	(1477)	1	0	0	0	0	0	½		1	0	1	0	0	1	4½
9.	Yvette Nagel	(1947)	0	0	0	0	½	0	1	0		1	0	1	0	1	4½
10.	Jos Kooiker	(1920)	0	0	0	0	½	0	0	1	0		1	1	0	1	4½
11.	René Pijlman	(1886)	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0		1	1	1	4
12.	Frans Schoffeleer	(2034)	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0		1	1	4
13.	Tom Visser	(1857)	0	0	0	0	0	0	½	1	1	1	0	0		0	3½
14.	Willem Hensbergen	(1972)	0	0	0	1	0	½	0	0	0	0	0	0	1		2½

Groep B

In de B-groep drie jeugdspelers die tegenover gelouterde volwassenen overeind moeten zien te blijven. Tjan Ho kennen we natuurlijk al langer, scoort 6 uit 9 en dat is gewoon een goeie prestatie, maar Jurjen Goebel en Achilles Kamper hebben het zwaar in dit sterke gezelschap. Jurjen weet nog Hans Looman en Karel van Hattum te kloppen en eindigt op de achtste plaats. Achilles wint alleen van Jurjen, waarbij moet worden vermeld dat hij licht gehandicapt is door een kwetsuur aan zijn hiel ☺.

De strijd om het goud gaat tussen Marlo Coolen, Jaap Loeve en Carl Findhammer. Het wordt een spannende strijd, waarbij Marlo aan het eind van de rit net een halfje overhoudt op zijn achtervolgers.

Snelschaken, poule B			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Tot.
1.	Marlo Coolen	(1717)		½	1	1	0	1	1	1	1	1	7½
2.	Jaap Loeve	(1729)	½		1	0	½	1	1	1	1	1	7
3.	Carl Findhammer	(1792)	0	0		1	1	1	1	1	1	1	7
4.	Tjan Ho Lai	(1211)	0	1	0		0	1	1	1	1	1	6
5.	Hans Looman	(1536)	1	½	0	1		0	1	0	1	1	5½
6.	Hilbrand Bruinsma	(1629)	0	0	0	0	1		1	1	0	1	4
7.	Martin Albers Spierings	(1419)	0	0	0	0	0	0		1	1	1	3
8.	Jurjen Goebel		0	0	0	0	1	0	0		1	0	2
9.	Karel van Hattum		0	0	0	0	0	1	0	0		1	2
10.	Achilles Kamper		0	0	0	0	0	0	0	1	0		1

Kort nieuws

◆ **Wijk aan Zee, januari 2009**

De beste door een Tal/DCG'er verrichte prestatie tijdens het jaarlijkse Corus-toernooi kwam voor rekening van Jan Nagel. In zijn tienkamp eindigde hij met 6 uit 9 op een tweede plaats en in de speciale groep van (ex-) Parlementariërs was zijn score 3½ uit 5. Zeker niet verkeerd! Cor Groen scoorde ook al in de plus (5½ uit 9) terwijl Jos van Walstijn het met 4½ uit 9 moest doen. In de weekendvierkamp was het kommer en kwel voor Dirk Goes (1 uit 3) en vooral Yvette Nagel (0 uit 3). Daarbij moet worden aangetekend dat Yvette in een puissant zware groep zat, waar de tegenstanders rondliepen met ratings van respectievelijk 2190, 2163 en 2145, en dan kan een score van 0 uit 3 zomaar gebeuren In het rapidtoernooi deed Tjark Vos het met 4 uit 7 uitstekend, met onder meer een puike overwinning op Jos Teeuwen, en die is toch echt 2158 waard! Marlo Coolen behaalde in dezelfde groep 2½ uit 7, maar daar zat nog wel een mooie remise bij tegen de sterke Rus Igor Beliajev (2000).

◆ **Amsterdam, 1 maart 2009**

Het Persoonlijk Kampioenschap van de SGA was dit jaar een toernooi waarin de jeugdspelers eens flink hun zakgeld aanvulden. Ga maar na: Groep E ging naar onze eigen Hing Ting Lai, Groep D naar Jochem Scheepers, Groep C naar Shotaro de Niet (overigens gedeeld met oudere jongere Jaap Loeve!) en Groep B naar Christopher Brookes. Het kampioenschap in groep A werd gedeeld door Michael Wunnink, Vincent Ouwendijk en Paul-Peter Theulings. Na weging van de Sonnema Beerenburg-factor ging de titel uiteindelijk naar Michael.

◆ **Amsterdam, 1 juni 2009**

Een stralend zonnetje, de belofte van voldoende bier en een schitterende locatie lokte 56 schakers naar het jaarlijkse Open Rapidtoernooi van Oosten-Toren, dat werd gespeeld in het zeer fraaie clubhuis van roeivereniging Willem III aan de Amstel. Willem Hensbergen deed het niet slecht met 4½ punt uit 7 partijen, terwijl Jos van Walstijn er onder luid applaus van zijn vele fans met een ratingprijs vandoor ging. Het toernooi werd gewonnen door Tex de Wit, die slechts een half punt afstond.

◆ **Amsterdam, 28 juni 2009**

Tijdens het jaarlijkse schaakfestijn op het Max Euweplein gaven twee van onze jeugdspelers een simultaan, met voortreffelijk resultaat. Tjark Vos en Hing Ting Lai wonnen beiden van een rits jeugdspelers. Tjark hield in een gewone simultaan ook nog eens WGM Peng op remise, Jeroen Cromsigt boekte hetzelfde resultaat in een kloksimultaan tegen Jan Werle en Tobi Kooiman hield zelfs twee grootmeesters (Peng en Werle) op remise, ook al in een kloksimultaan. Hoogtepunt van de dag was echter de overwinning van Hing Ting Lai op Jan Werle in een 2-tegen-5-minutenvluggertje, fantastisch!

◆ **Dieren, 30 juli 2009**

Tjark Vos speelde mee in het Open NK te Dieren, dat dit jaar van 21 tot en met 30 juli op de schaakagenda stond. De kans dat hij met veel genoegen aan het toernooi terugdenkt lijkt niet al te groot. Een score van 4½ uit 9 oogt nog niet zo beroerd, maar omdat die werd behaald tegen voornamelijk 1600-spelers leverde dat Tjark een TPR van slechts 1668 op, een kleine 100 punten onder zijn rating. Volgende keer beter.

◆ **Bunschoten, 3 oktober 2009**

Een afvaardiging van Tal/DCG, bestaande uit Hing Ting Lai, Tjark Vos en Aaron Vorenhout, deed mee aan het NK snelschaken voor de jeugd in Bunschoten. Hing Ting won de voorrondes van groep D overtuigend met 8 uit 9, inclusief een overwinning op naaste concurrent Thomas Beerdsen. In de finale bleek het kruit toch een beetje nat geworden, want daarin kwam hij niet verder dan 6 uit 9. Een goede score, maar niet goed genoeg voor de titel. Die ging naar Thomas met de maximale score van 9 uit 9 terwijl Hing Ting genoegen moest nemen met het brons. Aaron deed het erg goed: 5 uit 9 in de voorrondes en 5½ uit 9 in de finalegroep D2. Daarmee werd hij knap derde. Bij de C-tjes plaatste Tjark zich met een score van 5½ uit 9 voor de finale. Daarin begon hij uitstekend met 4 uit 4, maar in de rondes 5, 6 en 7 moest hij het afleggen tegen de grote kanonnen Nick Bijlsma, Zyon Kollen en Stefan Beukema. Uiteindelijk 5 uit 9 en een vijfde plaats.

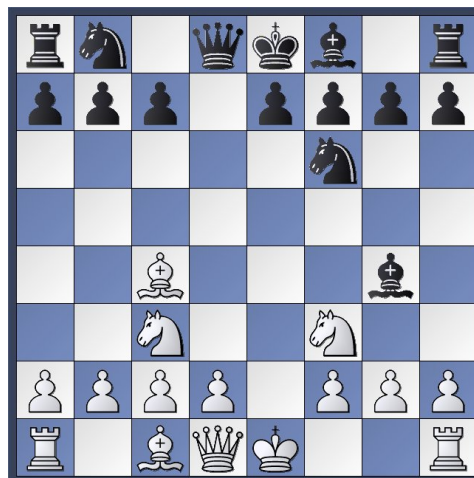
Bas van den Berg kan het nog!

- door Dirk Goes -

Op 23 maart werd de externe wedstrijd Laurierboom/Gambiet 2 – Tal/DCG 4 gespeeld. In deze wedstrijd gebeurde er iets opmerkelijks. Niet dat Bas van den Berg won, want dat doet hij wel vaker, maar wel dat hij daar slechts 7 zetten voor nodig had! Een dag later ontving de redactie een mailtje van hem met de juichende titel “Ik kan het nog!”

□	Bas van den Berg	(1640)
■	Pieter van Geest	(1495)

1. e4 d5; 2. exd5 Pf6; 3. Pc3 Pxd5; 4. Lc4 Pf6; 5. Pf3 Lg4 (zie diagram hiernaast); 6. Pe5 Lxd1; 7. Lxf7 mat; 1-0.

Keurig Bas!

Bas van den Berg: “Ik kan het nog!”

EuroChess 2009

- door Dirk Goes -

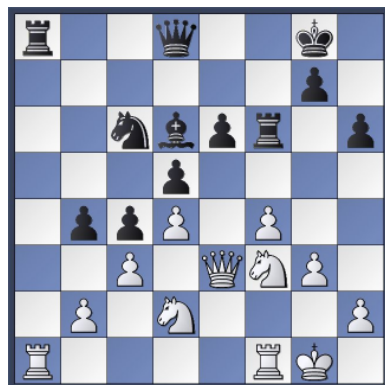
In april dit jaar ontving ik een uitnodiging om van 1 tot en met 3 mei mee te doen aan het EuroChess toernooi, een wat cryptische naam voor wat *de facto* een schaaktoernooi voor homo's, lesbo's en gayvriendelijken bleek te zijn. Zeg dat dan gewoon, zou je zeggen, maar het paste wel mooi in een roze traditie. Toen immers in 1949 het Cultuur- en Ontspanning Centrum (beter bekend onder de afkorting COC) werd opgericht, was ook dat een naam die meer vragen opriep dan beantwoordde. Die zaten heus niet hele avonden te pimpampetten! Hoe dan ook, het leek me wel een aardig toernooi. Negen rondjes rapid in drie dagen tijd, prima te doen! Organisatie was in de vaardige handen van de schier onvermoeibare Wouter Simonis.

Gespeeld werd in de denksportruimte van Sporthal De Pijp, waar Euwe speelde voor het opging in Caissa. Ik heb het al eens eerder gezegd, niet bepaald mijn favoriete lokatie, het schuiven van stoelen over een stenen vloer is mij een gruwel. Maar vooruit Te bestemder plekke aangekomen bleken er in totaal 18 deelnemers te zijn, waarvan vier nogal sterke Oosterburen die zo vlak na Koninginnedag een weekendje Amsterdam kwamen doen.

Na vier ronden zat ik met een score van 2½ uit 4 daar waar ik met mijn rating zo'n beetje thuishoorde: in de subtop. In de vijfde ronde speelde ik een interessante partij tegen de nummer 1 op de plaatsingslijst, de Duitser Axel Neffe, die overigens, anders dan zijn naam doet vermoeden, geen neef was maar een ni..... Hè Goes, hou toch eens op met die flauwe grapjes!!

□	Dirk Goes	(1979)
■	Axel Neffe	(2235)

1. d4 Pf6; 2. Lg5 e6; 3. e3 b6; 4. Pf3 La6; 5. Ld3 c5; 6. o-o Le7; 7. De2 Lxd3; 8. Dxd3 o-o; 9. c3 Pc6; 10. a3 a5; 11. e4 d5; 12. Lxf6 Lxf6; 13. e5 Le7; 14. Pbd2 c4; 15. De2 b5; 16. Pe1 f6; 17. exf6 Txf6; 18. f4 Ld6; 19. g3 b4; 20. axb4 axb4; 21. Pef3 h6; 22. De3

22. Kh7?; 23. Pxc4?!

Sterk, maar 23. Pe4! was nog beter geweest. Vanaf hier gaat het van kwaad tot erger.

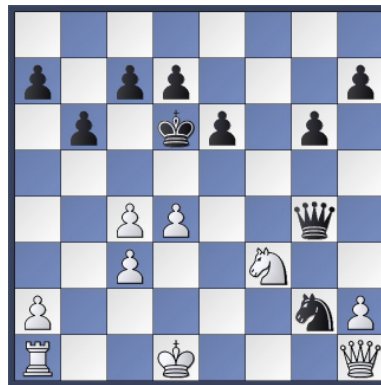
23. Txa1; 24. Txa1 bxc3; 25. bxc3 Pxd4; 26. Dxd4 dxc4; 27. Dxc4 Db6+; 28. Pd4 e5; 29. Dd3+ g6; 30. Tb1 Da7; 31. De4 Da5; 32. Tb7+ Kg8; 33. Dc6 exd4; 34. De8+ Lf8; 35. Dd7 Da1+; 36. Kg2 Da2+; 37. Kh3 Tf7; 0-1.

Kansen gehad en niet gegrepen, tja, zo gaat dat soms

Mijn partij uit de laatste ronde zou niet misstaan in het boekje *Meest belachelijke partijen ooit gespeeld*. Ik gooi-de een paar varianten door elkaar en kwam al snel in hogere zin verloren te staan. Totdat

□	Brian Eadell	(1800)
■	Dirk Goes	(1979)

1. c4 e6; 2. Pc3 Lb4; 3. e4 b6; 4. d4 Lb7; 5. Ld3 f5; 6. f3 fxe4; 7. fxe4 Lxc3; 8. bxc3 Lxe4; 9. Dh5+ g6; 10. De5 Lxg2; 11. Lg5 Pc6; 12. Dxb8 Dxb5; 13. Dxb8+ Ke7; 14. Dxa8 Pe5; 15. Dh8 Pxd3+; 16. Ke2 Pf4+; 17. Kd1 Lxh1; 18. Dg7+ Kd6; 19. Df8+ Kc6; 20. Da8+ Kd6; 21. Dxb1 Pg2; 22. Pf3 Dg4

23. Df1 Pe3+; 0-1.

Eindstand:

1.	Axel Neffe	8½
2.	Tigran Spaan en Emile Wüstefeld	6½
4.	Victor Hansen en Björn Rathje	5½
6.	Dirk Goes	5

Oplossing probleem bladzijde 39

Trainer Piet Peelen zou hier de hint geven: vriendje erbij: **32. Te5!!** met als pointe dat nu Txf6+ gevolgd door Dg5+ dreigt. Zwart heeft geen verdediging meer, bijvoorbeeld **32. Dc4**; **33. Txf6+ Kxf6** en mat in 8: **34. Dg5+ Kf7**; **35. Tf5+ Ke8**; **36. Dg6+ Tf7**; **37. Dg8+ Kd7**; **38. Txf7+ Kd6**; **39. Df8+ Ke5**; **40. De7+ Kd4**; **41. Tf4 mat**.

Een dagje Mierlo

- door Dirk Goes -

Op zondag 27 september jl. deed een D-juniorenteam van Tal/DCG (bestaande uit Hing Ting Lai, Aaron Vorenhout en Achilles Kamper) mee aan het Open NK rapid voor jeugdteams in het nabij Eindhoven gelegen Mierlo. Bij het woord 'team' denkt u natuurlijk meteen aan vier spelers, en dat was ook nadrukkelijk de bedoeling, ware het niet dat de jeugd-leiders Vos en Loeve zich na talloze telefoontjes sufgebeld gedwongen zagen hun pogingen een vierde speler (m/v) te vinden op te geven. Spijtig natuurlijk, maar er zat niets anders op dan er met drie man toch maar het beste van te maken.

Het toernooi in Mierlo is er elk jaar weer een met hindernissen. Niet vanwege de organisatie, die is altijd vrijwel vlekkeloos, maar omdat Rijkswaterstaat haar wegwerkzaamheden bij voorkeur op de toernooidag plant zodat het elk jaar weer een ware heksentoer is om een hecht doortimmerd reisplan op te stellen. Omdat ik had gehoord dat de A2 weer eens was afgesloten (*so what else is new*) besloot ik daarom de alternatieve route Utrecht-Breda-Tilburg-Eindhoven te nemen, en het moet gezegd, tot Breda ging dat heel voorspoedig. Helaas werd ik daarna echter hoogst onaangenaam geconfronteerd met wegwerkzaamheden bij het tussen Moergestel en Tilburg gelegen knooppunt De Baars, zodat Mierlo slechts via 's-Heren B-wegen bereikbaar was. Bij aankomst, een half uurtje te laat, hoorde ik dat de A2 inderdaad was afgesloten, maar alleen in de richting Amsterdam. Ik had dus toch gewoon die ellendige A2 kunnen nemen, ARRRRRGGGHHH!!!

Zoals ik al zei, de organisatie van het toernooi is altijd weer prima geregeld. Gespeeld wordt in een immense sporthal waar de jeugd flink de ruimte heeft zich uit te leven, en daar zit 'm nou net het wat mij betreft enige minpuntje. Toegegeven, ik ben natuurlijk een vervelende ouwe zak, maar ik erger me al jaren groen en geel aan het stuitende gebrek aan zelfdiscipline van de vaderlandse kinderschare, ook bij Tal/DCG, waar de regels 1 (niet hollen) en 2 (niet schreeuwen) van het huishoudelijk reglement wat mij betreft wel wat strikter mogen worden gehandhaafd. In Mierlo is het wat dat betreft door het surplus aan renruimte nog een graadje erger. Sanne ter Schegget liep enkele jaren geleden al eens een scheurtje in haar enkel op toen ze omver werd gekegeld door twee elkaar achternazittende ettertjes, maar dat heeft de organisatie er vooralsnog niet toe gebracht in het vervolg met gepaste strengheid op te treden tegen dit soort wangedrag. Integendeel, onder het produceren van de meest onwaarschijnlijke hoeveelheden decibellen mogen de kinderen er elk jaar weer volkomen losgeslagen hollen en stoeien zonder dat er van organisatie wege wordt ingegrepen, ongetwijfeld ingegeven door de uit het linkse gedachtegoed afkomstige pedagogische stelling dat je opgroeiende kinderen onder alle omstandigheden toch vooral ongestoord en sanctieloos hun gang moet laten gaan, zelfs als anderen daar overlast van ondervinden. Met enige regelmaat waande ik me daarom terechtgekomen in het inferno dat Dante Alighieri voor ogen moet hebben gestaan toen hij zijn beroemde Divina Commedia schreef!

Het schaken zelf dan. Doordat we een half uurtje te laat waren miste het team de eerste ronde, die we dus reglementair met 4-0 verloren, maar in de overige zes wedstrijden werd er prima geschaakt. Van BSG 1 (Bussum) werd met 3-1 verloren, van De Toren 2 (Arnhem) met dezelfde cijfers gewonnen en de overige wedstrijden eindigden in 2-2. Heel behoorlijk voor een team dat elke wedstrijd reglementair met een 1-0 achterstand begon! Hing Ting won al zijn partijen, de meeste met speels gemak. Zijn 100% score leverde hem een goochelset op, wat de kans dat u ooit nog eens door hem wordt geïrriteerd er niet kleiner op heeft gemaakt! Aaron scoorde prima 5 punten en Achilles wist één overwinning te boeken, op dit hoge landelijke niveau zeker niet onverdienstelijk voor iemand die pas een jaar schaakt. Het team eindigde uiteindelijk op een 20e plaats, waarmee het nog 10 concurrenten onder zich wist te houden. Volgend jaar wat mij betreft weer, help me onthouden dan oordopjes mee te nemen ☺.

Matig toernooi toch nog enige glorie gegeven

- door Jeroen Cromsigt -

Net als vorig jaar speelde ik met Dirk en René het Limburg Open in Maastricht. Vriendelijke toernooisfeer, mooi hotel vlak naast de speelzaal, goed eten en drinken, sterke spelers overal, wat wil een schaker nog meer? Helaas waren mijn score en spelniveau niet wat ik ervan had verwacht. Gewonnen stellingen verzandden alle in remise en tegen een paar 2000-spelers werd ik gewoon overspeeld. Grootste makke was de afwezigheid van een plan in diverse stellingen. Daarom kocht ik het boek 'Chess strategy for club players' van Herman Grooten, zodat ik kan leren om een plan te bedenken in niet-tactische stellingen.

Welaan dan, met één bye, twee nederlagen en drie remises moest het blazoen persé worden opgepoetst door een daverende overwinning in de laatste ronde en dat lukte zowaar!

□	Marc Kocur	(BEL)	(1887)
■	Jeroen Cromsigt	(NED)	(1836)

1. e4 e5; 2. d4

Het middengambiet.

2. exd4; 3. Pf3

Geen Deens dynamiet, hetgeen na 3. c3 ontstaat. Kennelijk speelt wit deze zetvolgorde alleen om het Russisch en de Traxler te vermijden.

3. Pc6 4. Lc4 Pf6

We zitten nu in het Tweepaardenspel in de na-hand, hetgeen ik al 20 jaar speel. Ken wat je speelt en speel wat je kent!

5. e5 d5; 6. exf6?

Kost een pion en het loperpaar. Deze zet speelde Carl Findhammer ook al tegen mij in de interne dit jaar, mede daarom wist ik dat wit geen compensatie krijgt voor zijn materiaal. Na 6. Lb5 blijft wit iets beter staan.

6. dxc4; 7. fxg7 Lxg7; 8. o-o Le6; 9. Pg5 Dd5; 10. Te1 o-o-o; 11. Pxe6 fxe6; 12. Dg4

Wit lijkt zijn pion terug te krijgen, maar ik had de volgende zet al gezien na de lange rokade.

12. Tde8; 13. Lf4

13. Dxc7? Thg8.

13. Thg8; 14. Dh3 Pb4

Speculatief, ik wilde iets spectaculairs. Mijn eerste impuls was Kb8 om de e-pion te ontpennen en dan e5-e4, simpel schaak is meestal toch het beste, nietwaar Dirk? (*Zeker en vast!, DG*).

15. Pa3 d3; 16. c3 d2?!

Beter is 16. Pc6, maar dat is saaier, ik wilde aanvallen.

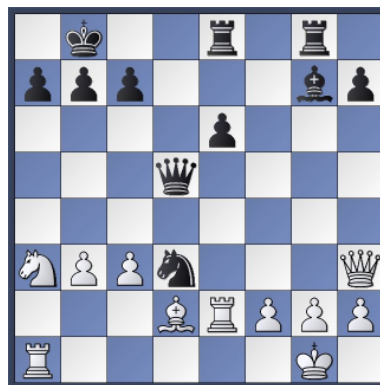
17. Lxd2 Pd3; 18. Te2 Kb8

Toch nog een passief wachtzetje, vooral omdat ik vermoedde dat zijn volgende zet b2-b3 zou zijn.

19. b3?

Begrijpelijk dat wit lijnen wil openmaken, maar dit pakt verkeerd uit.

19. cxb3; 20. axb3

20. Lxc3!; 21. Td1

21. Lxc3 Pf4 en uit.

21. Pf4; 0-1.

Teveel vorken en penningen, wit verliest groot materiaal.

Weekendje weg in het hart van Brabant

- door Jeroen Cromsigt -

Eind augustus gingen Willem Hensbergen, Dirk Goes, René Pijlman en ik naar het Stukkenjagers-weekendtoernooi in Tilburg. Allemaal in de B-poule, want onze ratings leken rechtstreeks uit een vorig millennium te komen. Zes partijen van 7 kwartier plus 15 seconden per zet per persoon spelen binnen 48 uur en u kunt narekenen dat het overgrote deel van het waakzame leven dan uit schaken bestaat. Dat wordt op onze oude dag iets teveel, en dus besloten wij zaterdagavond maar te genieten van het uitgaansleven in dit grote edoch gemoedelijke dorp. Ook al verloor Willem II die avond, rellen hebben wij niet gezien. Kijk Mokum, zo kan het dus ook!

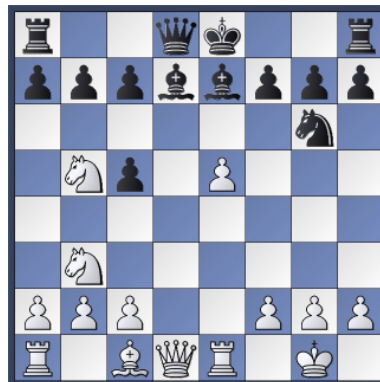
Qua indeling had ik drie keer wit tegen veel zwakkere tegenstanders en twee keer zwart tegen sterkere spelers. Ook moest ik bij die zwartpartijen om 9 uur 's ochtends beginnen, geen pretje voor een avondmens zoals ik, die ook nog eens slecht geslapen had in het hotel. De eerste uren was ik dan ook alleen aan het ontwaken en minder aan het schaken. Daardoor kwam ik flink in tijd achter en in een onvermijdelijke tijdnood terecht. Maar met het Fischer-tempo stampen ze mij lekker niet meer door de vlag. Evengoed ging ik in beide partijen ten onder terwijl de witpartijen met de nodige moeite werden gewonnen. Hierdoor had ik wel 3 uit 5, maar dat was minder dan mijn verwachte score, zodat ik ook aan 013 weer wat ELO-punten heb mogen doneren

Mijn laatste partij was tegen Ankit Majhi, een Indiaas jongetje van 10 die pas 3 jaar schaakt maar dit seizoen al 170 punten was gestegen en al 2½ uit 5 had gescoord. Een paar weken later zou hij ook nog 4½ uit 9 op het EK tot 10 jaar scoren. In dit tempo is hij over een jaar of vijf kampioen van Nederland, net als Anish Giri die op zijn 15e het NK won.

□	Jeroen Cromsigt	(1810)
■	Ankit Majhi	(1623)

1. e4 e5; 2. Pf3 Pc6; 3. Lc4 Pf6; 4. d4 exd4; 5. o-o Le7; 6. e5 Pe4; 7. Ld5 Pc5; 8. Te1 Pe6; 9. Pbd2 Pf4; 10. Lxc6 dxc6; 11. Pb3 Pg6; 12. Pfxd4 c5; 13. Pb5 Ld7

Wit heeft een klein plusje overgehouden aan de opening, maar het stelt niet veel voor. Normaal zou zijn Pc3 en dan proberen gebruik te maken van de 4 tegen 3 pionnenvoorsprong op de koningsvleugel. Na langer nadenken zag ik echter een tactische verwikkeling, die ik natuurlijk niet kon laten schieten.

14. Pd6+ cxd6; 15. exd6 Tc8?

Na 15. Le6 staat het gelijk.

16. dxe7 Pxe7; 17. Lf4 c4?

17. Le6 was iets beter, maar ook dan staat zwart minder.

18. Pc5!

Wint materiaal.

18. Txc5; 19. Ld6 Le6; 20. Lxc5 o-o; 21. Dxd8 1-0.

Notulen van de Algemene Ledenvergadering van 14 september 2009

- door Wim Luberti -

Aanwezig

Bestuursleden: Karel Abma, Martin Albers Spierings, Jeroen Cromsigt, Cees Flikweert, Wim Luberti en Yvette Nagel.
Leden: Hans Balhuizen, Henk Buffing, Bert Dreef, Job Eisses, Dirk Goes, Cor Groen, Karel van Hattum, Jos Kooiker, Piet Kooiman, Tobi Kooiman, Rufael Mekuria, René Pijlman, Joop van Straalen en Jos van Walstijn.
Rozemarijn Vos is aanwezig als vertegenwoordigster van de jeugd, Herbert Tulleken is aanwezig namens De Pion.

1 Opening

Karel Abma opent de vergadering om 20.20 uur.

2 Mededelingen en ingekomen stukken

Door een probleem met de betaling is het water afgesloten. Gelukkig niet het bier. Erelid Henk Buffing wordt speciaal welkom geheten. Er zijn afmeldingen van 5 leden: Jeroen van den Berg, Chris van Bockel, George Boellaard, Willem Hensbergen en Jaap Loeve.

Oud Tal-voorzitter Wil Kaasjager is overleden en de voorzitter vraagt om een kort moment van stilte.

Op de agenda is verzuimd het fusieoverleg met De Pion op te nemen. Karel heeft daar zijn middag aan gewijd en de aanwezigen krijgen een aangevulde agenda uitgereikt. Punt 8 wordt: Voortgang fusieoverleg met De Pion.

Hing Ting is landelijk jeugdkampioen in de categorie tot 12 jaar geworden en namens de club wordt hem een eindspelboek en deelname aan Corus aangeboden. In de notulen van de ALV van 25 augustus 2008 wordt zijn naam nog foutief als Hin Tin gespeld. Dat zal nu niet meer voorkomen.

Piet Kooiman stelt voor om het agendapunt 'Prijsuitreiking kampioenen' te wijzigen in 'Prijsuitreiking kampioenen en topscorers'. Dat lijkt de lading beter te dekken en zal worden veranderd.

3 Notulen van de ledenvergadering van 25 augustus 2008

Er zijn geen vragen en de notulen worden na aanpassing van wat punten en komma's akkoord bevonden.

De vergadering kon niet ver meer zijn, het spoor was nog warm

4 Jaarverslag secretaris

Wederom hebben veel leden hun lidmaatschap opgezegd of zijn uitgeschreven in verband met contributieproblemen. In het seizoen 2008/2009 werden uitgeschreven: E.J. Bosman, R. van Caspel, J. Nagel, M. Yahia, H. Roszy, S. de Waard, H. Bergman, R. Boom, Th. Burlage, J. Loots en L. Purperhart. Nieuwe leden zijn B. Kenbeek en T. de Zeeuw. We sluiten het seizoen af met 54 leden. Bij de fusie zeven jaar geleden hadden we er nog 100!

5 Verslag interne competitie seizoen 2008/2009

Martin Albers Spierings meldt een rommelig verloop van de algemene interne competitie. Jeroen Cromsigt is positief over de kroongroep want bijna alle partijen zijn gespeeld en het was spannend. Het bestuursvoorstel om gemengde groepen uit te breiden met spelers van Het Probleem wordt unaniem aangenomen. Het bestuursvoorstel om ook spelers van De Pion en Het Probleem te laten meedoen aan de strijd om de Jan Koenscup geeft twee tegenstemmers. Beide voorstellen worden aangenomen.

De rapidcompetitie is ooit door Tobi Kooiman opgezet maar dat was geen succes. Volgend jaar zal er geen rapidcompetitie worden georganiseerd.

6 Verslag jeugdafdeling

Rozemarijn Vos geeft een gloedvol verslag van de activiteiten van de jeugdafdeling. Er waren veel hoogtepunten:

- ◆ De royale bijdrage van leden van Tal/DCG, waardoor Tjark aan het EK in Montenegro kon meedoen.
- ◆ De 4e prijs van Alexander Flick in het NK tot en met 10 jaar.
- ◆ Het D-team dat zich voor de meesterklasse in deze categorie plaatste.
- ◆ Hing Ting Lai wint het Open NK tot en met 12 jaar.
- ◆ Het Tal/DCG toernooi was een enorm succes.

De huidige lesgevers worden uitvoerig bedankt. Rozemarijn zet een wervingscampagne op voor vers lesgeversbloed, want dat blijft van harte welkom. Rozemarijn: "Je wordt er zelf ook beter van". Lesgever Piet Kooiman, met een relativerende zucht: "Ik ben zóóó goed geworden"

Het bestuursvoorstel om nauwer samen te werken met de jeugdafdeling van Het Probleem wordt unaniem aangenomen. Extern wordt die samenwerking al meteen tastbaar, want met ingang van het seizoen 2009/2010 zal de jeugd van Tal en die van Het Probleem gezamenlijk optreden onder de naam 'De Mercator'. Het aantal Grand Prix-toernooien wordt uitgebreid van 6 naar 9. Voor begeleiding wordt nog gezocht naar vrijwilligers.

7 Verslag externe competitie

Jeroen Cromsigt is zeer positief over de externe competitie. Tal/DCG 2 is kampioen geworden en de overige teams presteerden van net geen kampioen tot boven de middenmoot. Jos van Walstijn geeft aan geen kans te zien om op de KNSB-zaterdag voor scheidsrechter te spelen.

Bert Dreef mist de traditionele presentielijst.
Karel Abma: "Die is door de secretaris gefalsificeerd".
Jos van Walstijn: "Gefalsifiwat"?

8 Voortgang fusieoverleg met De Pion

De voorlopige balans in de toekomstige fusie met De Pion is positief. De gemengde competitiegroepen zijn goed verlopen en de enquête betreffende de meningspeiling was positief. Herbert Tulleken meldt nog dat de contributie bij De Pion de hoogste van alle bij de SGA aangesloten verenigingen is, onder andere omdat de huur van hun speelaccomodatie zeer hoog ligt.

Om de fusie helemaal gladjes te laten verlopen worden vijf commissies ingesteld:

- ◆ De commissie speelavond, locatie, naamgeving.
- ◆ De commissie juridische en financiële aspecten.
- ◆ De commissie doelstelling.
- ◆ De commissie interne en externe competities.

Deze commissies zullen rapporteren aan het bestuur en de resultaten zullen zo rond februari/maart 2010 aan buitengewone ledenvergaderingen van beide verenigingen ter goedkeuring worden voorgelegd. De voorzitter vraagt en krijgt toestemming van de vergadering om het bestuur te machtigen om met De Pion samen tot een fusievoorstel te komen.

9 Financieel verslag over het seizoen 2008/2009

Yvette Nagel heeft de financiële stukken zeer goed voorbereid, en dat maakt dat dit agendapunt weinig tijd kost. De penningmeester wordt décharge verleend. De kascommissie zal ook het komende jaar bestaan uit Bert Dreef en Jaap Loeve.

10 Begroting en contributie voor het seizoen 2009/2010

De financiële situatie maakt dat er een contributieverhoging moet komen. Het bestuur stelt voor dat senioren een tientje en jeugd 5 euro meer betalen. De zaal kan er niet enthousiast over worden. Hans Balhuizen pleit voor bevrozing van de jeugdcontributie en de senioren dan maar iets meer. Na wat heen en weer vergaderen wordt men het eens over de volgende tarieven:

◆ Senioren	was € 85,00	wordt € 97,50
◆ Studenten/65+	was € 70,00	wordt € 82,50
◆ Dubbelleden	was € 40,00	wordt € 50,00
◆ Junioren	was € 50,00	blijft € 50,00
◆ Juniordubbelleden	was € 30,00	blijft € 30,00

11 Bestuurssamenstelling

Karel meldt dat we de eerste jaren na de fusie niet helemaal correct zijn geweest wat betreft de bestuurswisselingen, maar inmiddels houden we ons aan de regels. Dat houdt in dat een bestuurslid na drie jaar aftreedt en kan worden herkozen. Dit jaar horen regulier af te treden Cees Flikweert en Wim Luberti. Beiden zijn herkiesbaar en er zijn geen tegenkandidaten, beiden worden dus herkozen.

Martin Albers Spierings moet wegens reumatische aandoeningen zijn functie neerleggen. Hij wordt bedankt voor zijn inzet met een fles Glenfiddich. Tobi Kooiman gaat zijn werkzaamheden overnemen.

Voorzitter Abma toont zich opgetogen: “De opvolger van Martin komt uit een goed nest”.

Dirk Goes heeft kennelijk dorst: “Kost je een rondje, Tobi!”.

Tobi: “Ik geef wel een rondje water” (maar dat was nou juist afgesloten).

Karel Abma merkt op dat zelfs het bestuur meeklapt voor het aannemen van het eigen voorstel en constateert: “We beginnen te lijken op een partijcongres”.

Yvette Nagel treedt tussentijds af, zij is in verband met grote drukte door studie niet herkiesbaar. Jeroen Cromsigt neemt naast al het andere werk dat hij al voor de club doet ook deze functie erbij totdat iemand anders hiervoor wordt gevonden. Ook Yvette krijgt een fles.

12 Prijsuitreiking kampioenen en topscorers seizoen 2008 - 2009

De kampioenen en topscorers over het seizoen 2008/2009 worden gehuldigd. Het zijn er teveel om op te noemen. Vervolgens wordt ons trouwe barpersoneel Hans en Riek in het zonnetje gezet. Zij worden bedankt en ontvangen een enveloppe met inhoud. Hans excuseert voor het ontbreken van water en vraagt in verband met oplopende leeftijd en afnemende gezondheid wat meer hulp bij het opruimen van de zaal na afloop van de speelavond.

13 Rondvraag en sluiting

Als altijd komt het roken ter sprake. In de glazen zaal mag worden gerookt vanaf 20.00 uur, maar als daar op dat moment nog jeugd zit te spelen is dat niet wenselijk. Rozemarijn brengt dat ter sprake maar daar komen we ter plekke niet uit. Karel Abma ziet zijn sigaar in gevaar komen: “Dit is een beleidskwestie, hoort niet in de rondvraag thuis”.

Job Eisses vraagt applaus voor iets of iemand, maar waarvoor is mij ontschoten.

Bert Dreef constateert dat het materiaal enige jaren geleden is uitgezocht maar dat het er momenteel weer belabberd uitziet.

Rufael Mekuria vraagt naar de gezondheidstoestand van Frans Schoffelman. Voorzitter Abma houdt de vinger aan de pols.

Hans Balhuizen vraagt hulp om de jeugd na het spelen van een partij bij de les te houden.

Jeroen Cromsigt verzoekt de partijen toch eerder dan 20.30 uur te laten beginnen.

Om 23.05 uur sluit de voorzitter de vergadering.